

Nyelvek típusrendszere (jegyzet)

Kaposi Ambrus
Eötvös Loránd Tudományegyetem
akaposi@inf.elte.hu

2017. szeptember 18.

Tartalomjegyzék

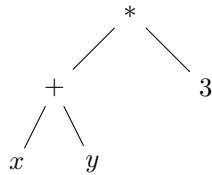
1. Bevezető	4
2. Számok és logikai értékek	6
2.1. Szintaxis	6
2.1.1. Term szerinti rekurzió és indukció	8
2.1.2. További információ	12
2.2. Típusrendszer	12
2.2.1. Levezetés szerinti rekurzió és indukció	14
2.2.2. A típusrendszer tulajdonságai	16
2.3. Operációs szemantika	18
2.4. Típusrendszer és szemantika kapcsolata	23
2.5. Futási idejű hibák	25
3. Lambda kalkulus	28
3.1. Szintaxis	28
3.2. Operációs szemantika	31
4. Lokális definíciók	35
4.1. Szintaxis	35
4.2. Típusrendszer	35
4.3. Operációs szemantika	41
4.4. Típusrendszer és szemantika kapcsolata	41
5. Függvények	42
6. Szorzat típusok	44
6.1. Nulláris és bináris szorzat típus	44
6.2. Általános véges szorzat típusok	46
7. Összeg típusok	48
7.1. Nulláris és bináris összeg típus	48
7.2. Általános véges összeg típusok	49
7.3. Szorzat és összeg típusok alkalmazásai	49
8. Konstruktív ítéletlogika	52
8.1. Szintaxis	52
8.2. Bizonyítások	52
8.3. Állítások mint típusok	54
8.4. Klasszikus logika	55

9. Természetes számok	57
9.1. Szintaxis	57
9.2. Típusrendszer	57
9.3. Operációs szemantika	58
9.4. Definiálható függvények	60
10. Generikus programozás	62
10.1. Polinomiális típusoperátorok	62
10.2. Pozitív típusoperátorok	63
11. Induktív és koinduktív típusok	66
11.1. Példák induktív és koinduktív típusokra	66
11.2. A példák egységesített változatai	69
11.3. Általános induktív és koinduktív típusok	71
11.4. További példák	74
12. Polimorfizmus	76
12.1. Szintaxis	76
12.2. Típusrendszer	76
12.3. Operációs szemantika	78
12.4. Absztrakció	78
13. Altípus	81
14. Összefoglalás	83
15. Megoldások	84
Tárgymutató	95
Hivatkozások	95

1. Bevezető

Típusrendszerek helye a fordítóprogramokban [1, 3]:

1. Lexikális elemző (lexer): karakterek listájából tokenek listáját készíti, például "(x + y) * 3"-ból `brOpen var[x] op[+] var[y] brClose op[*] const[3]`.
2. Szintaktikus elemző (parser): a tokenek listájából absztrakt szintaxisfát épít, az előbbi példából a következőt.

3. Típusellenőrzés: megnézi, hogy a szintaxisfa megfelel-e bizonyos szabályoknak (a típusrendszernek), például szükséges, hogy x és y numerikus típusú legyen. Általánosságban, nem enged át értelmetlen programokat. Mi ezzel a résszel foglalkozunk.
4. Kódgenerálás: ha a típusellenőrző átengedte a szintaxisfát, akkor ezt lefordítjuk a gép számára érthető kóddá.

Típusrendszerek és logika:

- Mi az, hogy számítás? Erre egy válasz a lambda kalkulus (alternatíva a Turing-gépekre), amely a Lisp programozási nyelv alapja. A különböző típusrendszereket azért fejlesztették ki, hogy megszorítsák a programokat a jó programokra.
- Mi az, hogy bizonyítás? Erre válaszol a logika az ítéletlogikával, predikátumkalkulussal.
- Típuselmélet: egy olyan rendszer, mely a két nézőpontot egyesíti. Ez egy típusrendszer, melynek speciális eseteit fogjuk tanulni. Megmutatja, hogy az intuitívan hasonlóan viselkedő fogalmak (például matematikai függvények, logikai következtetés, függvény típusú program, univerzális kvantor) valójában ugyanazok. Elvezet az egyenlőség egy új nézőpontjára, ami egy új kapcsolatot nyit a homotópia-elmélet és a típuselmélet között [9].

A magas kifejezőerejű típusrendszerekben már nem az a kérdés, hogy egy megírt program típusozható-e. A nézőpont megfordul: először adjuk meg a típust (specifikáljuk, hogy mit csinálhat a program), majd a típus alapján megírjuk a programot (ez akár automatikus is lehet, ha a típus eléggé megszorítja a

megírható programok halmazát). Ilyenek a függő típusrendszerek, ezeket azonban nem tárgyaljuk. Az érdeklődőknek a homotópia típuselmélet könyv [9] első fejezeteit és az Agda programozási nyelvet [11] javasoljuk.

A típusrendszerekről szól Csörnyei Zoltán könyve [4], a magyar elnevezésekben erre támaszkodunk. A tárgyalás során kisebb részben Pierce-t [8], nagyobb részben Harpert [5] követjük, néhány típusrendszer teljesen megegyezik utóbbi tárgyalásával.

Az új fogalmakat *dőlt betűvel* írjuk, mögötte általában felsoroljuk az alternatív és az angol elnevezést, ezek a tárgymutatóban is megtalálhatók.

2. Számok és logikai értékek

Ebben a fejezetben egy egyszerű nyelvet tanulmányozunk, mellyel számokból és logikai értékekből álló kifejezéseket tudunk megadni. A fejezet célja a következő alapfogalmak gyakorlása: szintaxis, típusrendszer és operációs szemantika. A nyelv szintaxisa megadja az összes lehetséges kifejezést, a típusrendszer pedig ezt megszorítja az értelmes kifejezésekre (például egy számnak és egy logikai értéknek az összege nem értelmes, de két szám összege már igen). A fejezet végén a nyelv jelentését tanulmányozzuk, megnézzük a denotációs és az operációs szemantikáját. Végül a típusrendszer és az operációs szemantika kapcsolatára fókuszálunk.

2.1. Szintaxis

A szintaxist a következő BNF jelöléssel [6] adjuk meg.

$t, t', \dots \in \mathbf{Tm} ::= \text{num } n$	természetes szám beágyazása	(2.1)
$t + t'$	összeadás	
$\text{isZero } t$	tesztelés	
true	igaz logikai érték	
false	hamis logikai érték	
$\text{if } t \text{ then } t' \text{ else } t''$	elágazás	

\mathbf{Tm} -et (term) *fajtnak* (sort) nevezzük, ez egy halmaz, mely kifejezéseket tartalmaz. A t, t', \dots -t *metaváltozóknak* (metavariable) nevezzük, mivel ezek a *metaelméletünk* (metatheory) változói. Metaelméletnek vagy metanyelvnek nevezzük azt a nyelvet, amiben a jegyzet mondatai, definíciói, bizonyításai íródnak. Ezt megkülönböztetjük az *objektumelmélettől* (objektumnyelvtől, object theory), attól a nyelvtől, amiről éppen beszélünk (a metanyelvünkben), jelen esetben a természetes számok és logikai kifejezések nyelvétől. Az objektumnyelvünk amúgy nem is tartalmaz változókat (a 3. fejezetben már olyan objektumnyelvet adunk meg, amiben vannak változók).

Az n is metaváltozó, ezzel egy metaelméleti természetes számot $(0, 1, 2, \dots)$ jelölünk, n fajtája metaelméleti természetes szám, t fajtája \mathbf{Tm} .

A szintaxist *operátorokkal* építjük fel, \mathbf{Tm} fajtájú kifejezéseket hatféle operátorral tudunk létrehozni.

Ha n egy természetes szám, akkor $\text{num } n$ term, például $\text{num } 0 \in \mathbf{Tm}$ és $\text{num } 3 \in \mathbf{Exp}$. Ha t és t' termék, akkor $t + t'$ is egy term, például $\text{num } 0 + \text{num } 3$, $\text{num } 3 + \text{num } 0$. Ez a két kifejezés nem egyenlő (nem ugyanaz), bár a jelentésük majd meg fog egyezni (lásd 2.3. fejezet). Ha t egy term, akkor $\text{isZero } t$

is term, például $\text{isZero}(\text{num } 2)$ vagy $\text{isZero}(\text{num } 0 + \text{num } 3)$. true és false termek, és ha van három termünk, akkor ebből a háromból az $\text{if} - \text{then} - \text{else} -$ operátor segítségével újabb termet tudunk építeni.

Az operátorokat *aritásukkal* jellemezzük, ez megadja, hogy milyen fajtájú paramétereket várnak, és milyen fajtájú kifejezést adnak eredményül. A fenti hat operátor aritásai:

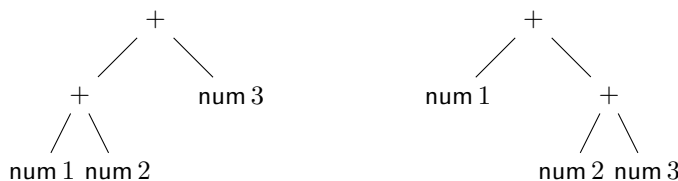
num	$(\mathbb{N})\text{Tm}$
$- + -$	$(\text{Tm}, \text{Tm})\text{Tm}$
isZero	$(\text{Tm})\text{Tm}$
true	$()\text{Tm}$
false	$()\text{Tm}$
$\text{if} - \text{then} - \text{else} -$	$(\text{Tm}, \text{Tm}, \text{Tm})\text{Tm}$

$-$ -el jelöljük az infix operátorok paramétereinek helyeit. num és isZero prefix operátorok, ezek paramétereit egyszerűen az operátor után írjuk. Az arításban a zárójelben a paraméterek fajtái vannak felsorolva (vesszővel elválasztva), majd az operátor fajtája következik. true -t és false -ot nulláris operátornak nevezzük, num és isZero unáris, $- + -$ bináris, $\text{if} - \text{then} - \text{else} -$ pedig ternáris operátor.

Az operátorok arításai a szintaxis BNF definíciójából leolvashatók.

A $+$ operátort ne keverjük össze a metaelméleti összeadással.

A kifejezések valójában fák (absztrakt szintaxisfa), csak a rövideg miatt írjuk őket lineárisan. A zárójelekkel jelezzük, hogy pontosan melyik fáról van szó. Az alábbi bal oldali kifejezés $(\text{num } 1 + \text{num } 2) + \text{num } 3$, a jobb oldali pedig $\text{num } 1 + (\text{num } 2 + \text{num } 3)$.

Ebben a tantárgyban a szintaxissal ezen az absztrakciós szinten foglalkozunk: nem foglalkozunk a parsing-al (szintaktikus elemzés [3], tehát, hogy hogyan lesz egy sztringből absztrakt szintaxisfa).

Nem minden term értelmes, például isZero true és $\text{true} + \text{num } 3$ termek, de a jelentésük nem világos. Az ilyen értelmetlen termek kiszűrésére való a típusrendszer (2.2. fejezet). A $\text{num}(\text{num } 3 + \text{num } 2)$ nem kifejezés, mert a num operátor paramétere természetes szám kell, hogy legyen, nem term. A $\text{num } 3 + 2$ nem term, mert a 2 nem term.

2.1. Feladat. Ha kiegészítenénk a 2.1 szintaxist az alábbi operátorokkal, mi

lenne az aritászuk?

$$\begin{aligned}
 t, t', \dots \in \mathsf{Tm} ::= & \dots \\
 & | t * t' \\
 & | \text{not } t \\
 & | \text{and } t t'
 \end{aligned}$$

2.2. Feladat. *Dönts el, hogy termék-e az alábbi kifejezések!*

- a) if num 3 then true else num 4
- b) if true then true else num 4
- c) if true then num 3 else num 4
- d) if 3 then num 3 else 4
- e) if (if true then true else num 2) then num 3 else true
- f) 1 + (2 + true)
- g) num 1 + (num 2 + true)

2.1.1. Term szerinti rekurzió és indukció

A fenti Tm egy induktív halmaz, tehát a legkisebb olyan halmaz, mely zárt a `num`, `- + -`, `isZero` stb. operátorokra. Az induktív halmazokból *rekurzióval* (strukturális rekurzió) függvényeket tudunk megadni, ill. *indukcióval* (strukturális indukció) bizonyítani tudunk róluk valamit.

Rekurzióval tudjuk megadni például a $\textit{height} \in \mathsf{Tm} \rightarrow \mathbb{N}$ függvényt, mely megállapítja a szintaxisfa magasságát. Ehhez elég megadni, hogy a függvény milyen eredményt ad a különböző operátorokon, felhasználva, hogy tudjuk, hogy milyen eredményt ad az operátorok paraméterein. Az `:=` jel bal oldalán megadjuk a függvény nevét, és hogy melyik operátorra alkalmazzuk, a jobb oldalán pedig az eredményt, amelyben felhasználhatjuk a függvény hívásának eredményét a paraméteren (ez a rekurzív hívás, ezért nevezzük ezt a megadási módot

rekurziónak).

$$\begin{aligned}
\text{height}(\text{num } n) &:= 0 \\
\text{height}(t + t') &:= 1 + \max\{\text{height}(t), \text{height}(t')\} \\
\text{height}(\text{isZero } t) &:= 1 + \text{height}(t) \\
\text{height}(\text{true}) &:= 0 \\
\text{height}(\text{false}) &:= 0 \\
\text{height}(\text{if } t \text{ then } t' \text{ else } t'') &:= 1 + \max\{\text{height}(t), \text{height}(t'), \text{height}(t'')\}
\end{aligned}$$

Vegyük észre, hogy a $+$ függvény, amit az $:=$ jobb oldalán használunk, a metaelméleti összeadás, míg a bal oldalon az objektumelméleti összeadás operátor szerepel $(t + t')$. \max -al jelöljük a metaelméleti maximum függvényt.

A következő függvény megadja, hogy hány true szerepel egy termben:

$$\begin{aligned}
\text{trues}(\text{num } n) &:= 0 \\
\text{trues}(t + t') &:= \text{trues}(t) + \text{trues}(t') \\
\text{trues}(\text{isZero } t) &:= \text{trues}(t) \\
\text{trues}(\text{true}) &:= 1 \\
\text{trues}(\text{false}) &:= 0 \\
\text{trues}(\text{if } t \text{ then } t' \text{ else } t'') &:= \text{trues}(t) + \text{trues}(t') + \text{trues}(t'')
\end{aligned}$$

Vegyük észre, hogy megint használtuk a metaelméleti összeadást.

2.3. Feladat. *Add meg rekurzióval a $\text{size} \in \mathbf{Tm} \rightarrow \mathbb{N}$ függvényt, mely megadja, hogy hány operátor van felhasználva a termben. Például $\text{size}((\text{num } 1 + \text{true}) + \text{true}) = 5$, $\text{size}(\text{isZero } \text{true}) = 2$.*

Ha szeretnénk valamilyen állítást minden termről belátni, azt indukcióval tudjuk megtenni. Ez a természetes számokon alkalmazott teljes indukció általánosítása termekre. Ha a $P(t)$ állítást szeretnénk belátni minden termre, akkor a következőket kell belátnunk:

- minden n -re $P(\text{num } n)$,
- ha valamely t, t' -re igaz $P(t)$ és $P(t')$, akkor igaz $P(t + t')$ is,
- ha $P(t)$, akkor $P(\text{isZero } t)$,
- igaz $P(\text{true})$,
- igaz $P(\text{false})$,
- ha $P(t)$, $P(t')$ és $P(t'')$, akkor $P(\text{if } t \text{ then } t' \text{ else } t'')$.

Ha mind a hat esetet beláttuk, akkor tudjuk, hogy minden t -re $P(t)$.

Például lássuk be, hogy minden termre a benne levő `true`-k száma kisebb, vagy egyenlő, mint három felemelve a term magassága hatványra. Az intuitív magyarázat az, hogy az `if – then – else` – operátornak van a legtöbb (három) paramétere, emiatt, ha egy kifejezést csak ezzel építünk fel, és egy teljes ternáris fát építünk, akkor annak maximum három a magasságadikon számú levele lehet, amelyekbe `true`-kat tudunk elhelyezni. Most lássuk be ezt ténylegesen is, indukcióval, az állítás, amit be szeretnénk látni:

$$P(t) = \text{trues}(t) \leq 3^{\text{height}(t)}.$$

Megnézzük az összes esetet:

- Minden n -re $\text{trues}(\text{num } n) \leq 3^{\text{height}(\text{num } n)}$: a bal oldal a *trues* definíciója alapján 0, ez pedig minden számnál kisebb vagy egyenlő.
- Tudjuk, hogy $\text{trues}(t) \leq 3^{\text{height}(t)}$ és $\text{trues}(t') \leq 3^{\text{height}(t')}$. Ekkor azt szeretnénk belátni, hogy

$$\text{trues}(t + t') \leq (\text{height}(t + t'))^3.$$

Ha $\text{height}(t) \leq \text{height}(t')$, akkor a következő érvelést alkalmazzuk (a jobb oldalra van írva az adott lépés indoklása).

$$\begin{aligned} & \text{trues}(t + t') && \text{trues definíciója} \\ &= \text{trues}(t) + \text{trues}(t') && \text{indukciós feltevés (amit tudunk)} \\ &\leq 3^{\text{height}(t)} + 3^{\text{height}(t')} && \text{feltettük, hogy } \text{height}(t) \leq \text{height}(t') \\ &\leq 2 * 3^{\text{height}(t')} && \text{középiskolai matek} \\ &= 3 * 3^{\text{height}(t')} && \text{középiskolai matek} \\ &= 3^{1+\text{height}(t')} && \text{feltettük, hogy } \text{height}(t) \leq \text{height}(t') \\ &= 3^{1+\max\{\text{height}(t), \text{height}(t')\}} && \text{height definíciója} \\ &= 3^{\text{height}(t+t')} \end{aligned}$$

A $height(t) > height(t')$ eset hasonlóan belátható.

- Tudjuk, hogy $trues(t) \leq 3^{height(t)}$. Szeretnénk belátni, hogy $trues(isZero\ t) \leq 3^{height(isZero\ t)}$. Ezt az alábbi egyszerű érveléssel látjuk:

$$\begin{aligned}
 & trues\ (isZero\ t) \\
 &= trues\ t \\
 &\leq 3^{height\ t} \\
 &\leq 3 * 3^{height\ t} \\
 &= 3^{1+height\ t} \\
 &= 3^{height\ (isZero\ t)}
 \end{aligned}$$

- $trues(true) = 1 \leq 1 = 3^0 = 3^{height(true)}$
- $trues(false) = 0 \leq 1 = 3^0 = 3^{height(false)}$
- Tudjuk, hogy $trues(t) \leq 3^{height(t)}$, $trues(t') \leq 3^{height(t')}$ és $trues(t'') \leq 3^{height(t')}$. Feltételezzük, hogy $\max\{height(t), height(t'), height(t'')\} = height(t)$.

$$\begin{aligned}
 & trues(if\ t\ then\ t'\ else\ t'') \\
 &= trues(t) + trues(t') + trues(t'') \\
 &\leq 3^{height(t)} + 3^{height(t')} + 3^{height(t'')} \\
 &\leq 3 * 3^{height(t)} \\
 &= 3^{1+height(t)} \\
 &= 3^{1+\max\{height(t), height(t'), height(t'')\}} \\
 &= 3^{height(if\ t\ then\ t'\ else\ t'')}
 \end{aligned}$$

A $\max\{height(t), height(t'), height(t'')\} = height(t')$ és a $\max\{height(t), height(t'), height(t'')\} = height(t'')$ esetek hasonlóak.

2.4. Feladat. Bizonyítsd be, hogy minden t -re $height(t) < size(t)$!

2.5. Feladat. Tekintsük a következő szintarist (csak természetes számok vannak benne).

$$t, t', \dots \in \mathsf{Tm} ::= \text{num } n \mid t + t' \mid t * t'$$

Adjunk meg rekurzióval egy $eval \in \mathsf{Tm} \rightarrow \mathbb{N}$ függvényt, mely kiértékeli a kifejezéseket. Például $eval(\text{num } 3 + (\text{num } 2 * \text{num } 4)) = 11$.

2.6. Feladat. *Készítsünk term-optimalizálást: ha van egy $\text{num } n + \text{num } n'$ részterm egy termben, azt szeretnénk helyettesíteni $\text{num } (n + n')$ -vel, ahol $+$ a metaelméleti összeadás. Adjunk meg egy $\text{Tm} \rightarrow \text{Tm}$ függvényt, mely ezt hajta végre!*

2.1.2. További információ

Az induktív halmazok megadásával általánosságban az univerzális algebra foglalkozik, mi a 11. fejezetben foglalkozunk velük.

2.2. Típusrendszer

A típusrendszer megszorítja a kifejezéseket értelmes kifejezésekre, kiszűri az olyan kifejezéseket, mint az isZero true . A módszer az, hogy a termeket különböző típusokba soroljuk, és megadjuk, hogy a különböző operátorok milyen típusú paramétereket fogadnak. Az isZero például csak szám típusú paramétert fogadhat, és logikai típusú kifejezést ad eredményül. Amikor a típusellenőrző azt látja, hogy logikai típusú paraméter van az isZero -nak megadva, akkor hibát jelez.

Az előző fejezetben bevezetett nyelvhez két féle típust adunk meg, és ezt az alábbi BNF definícióval megadott Ty (type) fajttával fejezzük ki.

$$\begin{aligned} A, A', B, \dots \in \text{Ty} ::= & \text{Nat} && \text{természetes számok típusa} && (2.2) \\ & | \text{Bool} && \text{logikai értékek típusa} \end{aligned}$$

Ty egy nagyon egyszerű induktív halmaz, csak két eleme van (két nulláris operátor), Nat és Bool . $A, A', B, \dots \text{Ty}$ fajtájú metaváltozók. Ty -on úgy tudunk rekurzív függvényt megadni, hogy megadjuk, mi az eredménye Nat -on és hogy mi az eredménye Bool -on. Hasonlóképp, ha valamit bizonyítani szeretnénk minden Ty -ról, elég, ha belátjuk Nat -ra és Bool -ra.

A *típusozási reláció* egy bináris reláció a termek és a típusok között, jelölése $- : - \subseteq \text{Tm} \times \text{Ty}$. Ha $t \in \text{Tm}$ és $A \in \text{Ty}$, akkor $t : A$ -t *ítéletnek* (judgement) nevezzük, ez attól függően igaz, hogy relációban áll t és A . Intuitívan $t : A$ azt mondja, hogy a t termnek A típusa van.

A termek és a típusok induktív halmazok, és az operátoraikkal adtuk meg őket. A típusozási relációt is induktívan adjuk meg, a *levezetési szabályaival* (szabályok, típusozási szabályok, inference rules, typing rules). A 2.1 szintaxis típusozási relációját a következő levezetési szabályokkal adjuk meg.

$$\frac{}{\text{num } n : \text{Nat}} \quad (2.3)$$

$$\frac{t : \text{Nat} \quad t' : \text{Nat}}{t + t' : \text{Nat}} \quad (2.4)$$

$$\frac{t : \text{Nat}}{\text{isZero } t : \text{Bool}} \quad (2.5)$$

$$\overline{\text{true} : \text{Bool}} \quad (2.6)$$

$$\overline{\text{false} : \text{Bool}} \quad (2.7)$$

$$\frac{t : \text{Bool} \quad t' : A \quad t'' : A}{\text{if } t \text{ then } t' \text{ else } t'' : A} \quad (2.8)$$

Minden operátorhoz, ami a szintaxisban van, tartozik egy levezetési szabály. A vízszintes vonal fölött vannak a szabály feltételei, alatta pedig a konklúzió. Tehát például tetszőleges n (metaelméleti) természetes számra le tudjuk vezetni, hogy a $\text{num } n$ term típusa Nat . Ha van két természetes szám típusú termünk, akkor ezekre alkalmazva a $+$ operátort, egy természetes szám fajtájú termet kapunk. Az isZero operátor egy Nat típusú termből Bool típusú termet készít. A true és a false operátorok Bool típusú termeket hoznak létre. Azokat a levezetési szabályokat, melyeknek nincs feltételük, *axiómáknak* nevezzük, ilyenek a 2.6 és 2.7 szabályok. A 2.8 szabály azt fejezi ki, hogy ha van egy Bool típusú termünk, és két termünk, melyeknek ugyanaz az A típusa van, akkor az $\text{if} - \text{then} - \text{else}$ operátort alkalmazva kapunk egy új A típusú termet.

A fenti szabályok valójában szabály-sémák, vagyis a bennük szereplő meta-változók minden lehetséges értékére van egy szabályunk. Például a 2.8 szabály egy speciális esete az alábbi.

$$\frac{\text{true} : \text{Bool} \quad \text{num } 1 : \text{Nat} \quad \text{num } 0 : \text{Nat}}{\text{if true then num } 1 \text{ else num } 0 : \text{Nat}}$$

Fontos, hogy ugyanazokat a metaváltozókat ugyanazokra az értékekre kell helyettesíteni, a 2.8 szabálynak nem speciális esete a következő.

$$\frac{\text{true} : \text{Bool} \quad \text{num } 1 : \text{Nat} \quad \text{num } 0 : \text{Nat}}{\text{if true then num } 0 \text{ else num } 1 : \text{Nat}}$$

Tetszőleges t és A akkor állnak relációban, ha a $t : A$ ítélet *levezethető* (derivable). A levezetési szabályokat *levezetési fákká* (derivation trees) kombináljuk, és így kapunk levezetéseket. A következő fa azt vezeti le, hogy $\text{isZero}(\text{num } 1 + \text{num } 2) : \text{Bool}$.

$$\frac{\frac{\overline{\text{num } 1 : \text{Nat}} \quad 2.3 \quad \overline{\text{num } 2 : \text{Nat}} \quad 2.3}{\text{num } 1 + \text{num } 2 : \text{Nat}} \quad 2.4}{\text{isZero}(\text{num } 1 + \text{num } 2) : \text{Bool}} \quad 2.5$$

A levezetési fák pont fordítva rajzoljuk, mint a szintaxisfákat: itt a gyökér legalul van, a szintaxisfánál legfölül. Az egyes vízszintes vonalak mellé (a fa

csomópontjaira) odaírjuk az alkalmazott szabályt.

Ha azt írjuk, hogy $t : A$, ez azt jelenti, hogy $t : A$ levezethető (létezik olyan levezetési fa, melynek $t : A$ van a gyökerénél). Egy olyan t termet, melyhez létezik egy olyan A , hogy $t : A$, *jól típusozott* termnek nevezzük (típusozható, well-typed term).

Vegyük észre, hogy nem tudjuk levezetni az $\text{isZero true} : \text{Bool}$ ítéletet, mert a 2.5 szabály alkalmazása után elakadunk, a 2.3–2.8 levezetési szabályokon végignézve nincs olyan szabály, mellyel a $\text{true} : \text{Nat}$ levezethető lenne.

$$\frac{\frac{?}{\text{true} : \text{Nat}}}{\text{isZero true} : \text{Bool}} \quad 2.5$$

A levezetési fák leveinél mindig axiómák vannak.

2.7. Feladat. *Levezethetők -e az alábbi ítéletek? Rajzoljuk fel a levezetési fát, és jelöljük, ha elakadtunk!*

$\text{isZero}(\text{num } 0 + \text{num } 1) : \text{Bool}$
 $\text{if true then false else false} : \text{Bool}$
 $\text{num } 0 + \text{if false then num } 0 \text{ else num } 2 : \text{Nat}$
 $\text{num } 0 + \text{if false then true else true} : \text{Bool}$
 $\text{if}(\text{isZero}(\text{num } 0 + \text{num } 1)) \text{ then false else num } 2 : \text{Nat}$
 $\text{if}(\text{isZero}(\text{num } 0 + \text{num } 0)) \text{ then false else num } 2 : \text{Bool}$

Vegyük észre, hogy az aritás és a típusozási szabály különböző fogalmak. Minden operátornak van aritása, és tartozik hozzá típusozási szabály is: előbbi alacsonyabb szintű fogalom, csak a fajtákra vonatkozik.

2.2.1. Levezetés szerinti rekurzió és indukció

Ahogy a termeken, a levezetéseken is tudunk rekurzióval függvényt megadni. Ezt *levezetés szerinti rekurciónak* nevezzük. Ilyenkor minden egyes levezetési szabályra kell megadnunk, hogy milyen eredményt ad a függvény. Például megadjuk a $\llbracket - \rrbracket$ függvényt, amely egy levezetésből készít egy \mathbb{N} -beli vagy $\{0,1\}$ -beli elemet attól függően, hogy a típus Nat vagy Bool volt.

$$\llbracket t : \text{Nat} \rrbracket \in \mathbb{N} \qquad \llbracket t : \text{Bool} \rrbracket \in \{0,1\}$$

A függvényt most minden egyes levezetési szabályra kell megadni, tehát megadjuk, hogy a szabály konklúziójára mi legyen az eredménye, felhasználva a

függvény eredményeit a szabály feltételeire.

$$\begin{aligned}
\llbracket \text{num } n : \text{Nat} \rrbracket &:= n \\
\llbracket t + t' : \text{Nat} \rrbracket &:= \llbracket t : \text{Nat} \rrbracket + \llbracket t' : \text{Nat} \rrbracket \\
\llbracket \text{isZero } t : \text{Bool} \rrbracket &:= 1, \text{ ha } \llbracket t : \text{Nat} \rrbracket = 0 \\
&\quad 0, \text{ egyébként} \\
\llbracket \text{true} : \text{Bool} \rrbracket &:= 1 \\
\llbracket \text{false} : \text{Bool} \rrbracket &:= 0 \\
\llbracket \text{if } t \text{ then } t' \text{ else } t'' : A \rrbracket &:= \llbracket t' : A \rrbracket, \text{ ha } \llbracket t : \text{Bool} \rrbracket = 1 \\
&\quad \llbracket t'' : A \rrbracket, \text{ egyébként}
\end{aligned}$$

Ezt a függvényt nevezzük a 2.1. programozási nyelv *denotációs szemantikájának*. Ez egy módszer arra, hogy megadjuk a termék jelentését (szemantikáját). A különböző típusú termeknek természetesen különböző lesz a jelentése, a természetes szám típusú termeket természetes számokkal értelmezzük, a logikai érték típusú termeket pedig 0-val vagy 1-el, a logikai hamist 0-val, a logikai igazat 1-el.

Vegyük észre, hogy a termeken való rekurzióval ezt a függvényt nem tudtuk volna megadni, hiszen akkor meg kellett volna adnunk az összes term, például a $\text{num } 0 + \text{true}$ jelentését is. A levezetés szerinti rekurzióval elég csak a jól típusozott termék jelentését megadnunk, és azt már meg tudjuk tenni.

Ha egy állítást minden típusozható termre szeretnénk belátni, azt *levezetés szerinti indukcióval* tudjuk megtenni. Ez különbözik a term szerkezete szerinti indukciótól, amit a 2.1.1. fejezetben írtunk le.

A $P(t : A)$ állítás függhet a termtől és a típustól is, például

$$P(t : A) = \text{nincs olyan } A' \in \text{Ty}, A' \neq A, \text{ melyre } t : A'.$$

Ezt nevezzük a típusozás unicitásának, lásd 2.2.2. fejezet.

A levezetés szerinti indukció esetén minden levezetési szabályra, amelynek $t : A$ a konklúziója, be kell látnunk, hogy $P(t : A)$, felhasználva, hogy minden $t' : A'$ feltételre igaz, hogy $P(t' : A')$. A mi típusrendszerünkre a következőket kell belátnunk:

- minden n -re $P(\text{num } n : \text{Nat})$,
- minden t -re és t' -re, ha $P(t : \text{Nat})$ és $P(t' : \text{Nat})$, akkor $P(t + t' : \text{Nat})$,
- ha $P(t : \text{Nat})$, akkor $P(\text{isZero } t : \text{Bool})$,
- $P(\text{true} : \text{Bool})$,

- $P(\text{false} : \text{Bool})$,
- ha $P(t : \text{Bool})$, $P(t' : A)$ és $P(t'' : A)$, akkor $P(\text{if } t \text{ then } t' \text{ else } t'' : A)$.

Hogy illusztráljuk ezt a bizonyítási módszer, a fenti állítást (tehát, hogy másik típussal nem típusozható egy term) belátjuk.

- Minden n -re be kell látnunk, hogy nincs olyan $A' \in \text{Ty}$, $A' \neq \text{Nat}$, melyre $\text{num } n : A'$. A' csak Bool lehet, mert a Nat -on kívül csak ez az egy típusunk van. Azt pedig, hogy nem tudjuk levezetni $\text{num } n : \text{Bool}$ -t, a 2.3–2.8. szabályokon végignézve látjuk: nincs olyan szabály, mely $\text{num } n : \text{Bool}$ alakú ítéletet adna eredményül. Vagy a term formája, vagy a típus nem egyezik.
- Tudjuk, hogy nem $t : \text{Bool}$ és nem $t' : \text{Bool}$, és ebből szeretnénk belátni, hogy nem $t + t' : \text{Bool}$. Ha végignézünk a szabályokon, szintén nincs olyan, mely ezt vezetné le (a feltételeket nem is kell használnunk).
- Azt akarjuk belátni, hogy abból, hogy nem $t : \text{Bool}$, nem $\text{isZero } t : \text{Nat}$, hasonló módon belátható.
- Nincs olyan szabály, mely azt vezetné le, hogy $\text{true} : \text{Nat}$.
- Nincs olyan szabály, mely azt vezetné le, hogy $\text{false} : \text{Nat}$.
- Ez a legérdekesebb eset. Tudjuk, hogy nem $t : \text{Nat}$, és az $A' \neq A$ -ra nem igaz, hogy $t' : A'$ és az sem igaz, hogy $t'' : A'$. Ebből szeretnénk belátni, hogy nem vezethető le $\text{if } t \text{ then } t' \text{ else } t'' : A'$. Ezt egyedül a 2.8. szabállyal tudjuk levezetni, az viszont feltételül szabja, hogy $t' : A'$. Ezt viszont az egyik feltétel alapján nem tudjuk levezetni.

Ezzel bebizonyítottuk, hogy minden $t : A$ -ra nincs olyan $A' \neq A$, hogy $t : A'$.

2.2.2. A típusrendszer tulajdonságai

Most a típusrendszer néhány tulajdonságát vizsgáljuk meg.

A típusrendszer *nem triviális*, tehát nem igaz, hogy minden kifejezés típusozható.

2.8. Lemma. *Van olyan t , melyhez nem létezik A , hogy $t : A$.*

Bizonyítás. Például az előbbi isZero true . □

Minden kifejezés maximum egyféleképpen típusozható (*típusok unicitása*).

2.9. Lemma. *Egy t kifejezéshez maximum egy A típus tartozik, melyre $t : A$.*

Bizonyítás. Lásd a 2.2.1. alfejezet végén. □

A típusrendszer ezenkívül *szintaxisvezérelt*: ez azt jelenti, hogy minden kifejezésformát pontosan egy szabály tud levezetni. Ezt fel tudjuk használni ahhoz, hogy megadjunk egy függvényt, mely tetszőleges termnek levezeti a típusát (ha lehetséges). *Típuskikövetkeztetőnek* egy

$$\text{infer} \in \mathbf{Tm} \rightarrow \mathbf{Ty} \cup \{\mathbf{fail}\}$$

függvényt nevezünk, melyre $\text{infer}(t) = A \in \mathbf{Ty}$ pontosan akkor, ha $t : A$. A balról jobbra irányt *helyességnek* (soundness), a jobbról balra irányt *teljességnek* (completeness) nevezzük.

2.10. Lemma. *Az alábbi infer függvény kikövetkezteti a term típusát.*

$$\begin{aligned} \text{infer}(\text{num } n) &:= \mathbf{Nat} \\ \text{infer}(t + t') &:= \mathbf{Nat} \quad , \text{ ha } \text{infer}(t) = \mathbf{Nat} \text{ és } \text{infer}(t') = \mathbf{Nat} \\ &\quad \mathbf{fail} \quad , \text{ egyébként} \\ \text{infer}(\text{isZero } t) &:= \mathbf{Bool} \quad , \text{ ha } \text{infer}(t) = \mathbf{Nat} \\ &\quad \mathbf{fail} \quad , \text{ egyébként} \\ \text{infer}(\text{true}) &:= \mathbf{Bool} \\ \text{infer}(\text{false}) &:= \mathbf{Bool} \\ \text{infer}(\text{if } t \text{ then } t' \text{ else } t'') &:= \text{infer}(t'), \text{ ha } \text{infer}(t) = \mathbf{Bool} \text{ és } \text{infer}(t') = \text{infer}(t'') \\ &\quad \mathbf{fail} \quad , \text{ egyébként} \end{aligned}$$

Bizonyítás. Két lépésben bizonyítunk: először azt, hogy $\text{infer}(t) = A$ -ból következik $t : A$, utána pedig az ellenkező irányt.

Az odafele irányban t term szerinti indukciót használunk,

$$P(t) = \text{infer}(t) = A \in \mathbf{Ty} \text{ből következik } t : A.$$

Megnézzük az eseteket:

- Ha $t = \text{num } n$, akkor $\text{infer}(\text{num } n) = \mathbf{Nat}$, és a 2.3. szabály alapján $\text{num } n : \mathbf{Nat}$.
- Ha $t = t'' + t'$ és $\text{infer}(t'' + t') = A \in \mathbf{Ty}$, akkor infer definíciója alapján A csak \mathbf{Nat} lehet, és szintén infer definíciója alapján $\text{infer}(t'') = \mathbf{Nat}$ és $\text{infer}(t') = \mathbf{Nat}$, az indukciós feltevésből emiatt megkapjuk, hogy $t'' : \mathbf{Nat}$ és $t' : \mathbf{Nat}$, és ezeket a 2.4. szabálynak megadva megkapjuk, hogy $t'' + t' : \mathbf{Nat}$.
- Ha $t = \text{isZero } t'$ és $\text{infer}(t') = A \in \mathbf{Ty}$, akkor infer definíciója alapján A csak \mathbf{Bool} lehet, és ekkor infer definíciója alapján tudjuk, hogy $\text{infer}(t') =$

= **Nat**, ebből és az indukciós feltevésből megkapjuk, hogy $t' : \mathbf{Nat}$, és ezt a 2.5. szabálynak megadva kapjuk, hogy $\text{isZero } t' : \mathbf{Bool}$.

– A többi eset hasonló.

A visszafele irányt megkapjuk $t : A$ levezetés szerinti indukcióval, tehát

$$P(t : A) = (\text{infer}(t) = A).$$

A következő eseteket kell megnéznünk:

- Ha a 2.3. szabályt használtuk, akkor a szabály konklúziója miatt $t = \text{num } n$, $A = \mathbf{Nat}$, és infer definíciója is pont ezt adja.
- Ha a 2.4. szabályt használtuk, akkor $t = t'' + t'$ és $A = \mathbf{Nat}$, és az indukciós feltevéseinkből azt kapjuk, hogy $\text{infer}(t'') = \mathbf{Nat}$ és $\text{infer}(t') = \mathbf{Nat}$, emiatt pedig infer definíciója alapján azt kapjuk, hogy $\text{infer}(t'' + t') = \mathbf{Nat}$.
- A 2.5–2.7. esetek hasonlóak.
- Ha a 2.8. szabályt használtuk, akkor a szabály konklúziója miatt $t = \text{if } t''' \text{ then } t' \text{ else } t''$, és az indukciós feltevésből azt tudjuk, hogy $\text{infer}(t''') = \mathbf{Bool}$, $\text{infer}(t') = A$ és $\text{infer}(t'') = A$. Ebből és infer definíciójából azt megkapjuk, hogy $\text{infer}(\text{if } t''' \text{ then } t' \text{ else } t'') = A$.

□

2.11. Feladat. Írjuk le részletesen a 2.10. lemma bizonyításának a maradék eseteit.

Típusellenőrzőnek egy olyan $\text{check} \in \mathbf{Tm} \times \mathbf{Ty} \rightarrow \{\mathbf{success}, \mathbf{fail}\}$ függvényt nevezünk, melyre $t : A$ pontosan akkor, ha $\text{check}(t, A) = \mathbf{success}$.

2.12. Lemma. Az alábbi check függvény típusellenőrző.

$$\text{check}(t, A) := \begin{array}{ll} \mathbf{success}, & \text{ha } \text{infer}(t) = A \\ \mathbf{fail} & , \text{ egyébként} \end{array}$$

2.13. Feladat. Bizonyítsuk be a 2.12. lemmát.

2.3. Operációs szemantika

A szemantika a szintaxis jelentését adja meg. Korábban láttuk a **Nat-Bool** nyelv denotációs szemantikáját (2.2.1. fejezet), ebben csak a jól típusozott termeknek volt jelentése. Az operációs szemantika *kiértékeléssel* (interpretation, evaluation)

adja meg a termék jelentését: azt mondja meg, hogy a term milyen másik termre értékelődik ki.

Ehhez először is meghatározzuk azokat a termeket, melyek *értékek* (values). Ehhez megadunk a termeken egy predikátumot (unáris relációt), melynek jelölése $\text{val} \subseteq \text{Tm}$. Ezt induktívan, az alábbi levezetési szabályokkal adjuk meg.

$$\overline{\text{num } n \text{ val}} \quad (2.9)$$

$$\overline{\text{true val}} \quad (2.10)$$

$$\overline{\text{false val}} \quad (2.11)$$

Ha $n \in \mathbb{N}$, akkor $\text{num } n$ érték, ezenkívül true és false értékek.

A kiértékelést *átíró rendszerrel* (átíró rendszer, transition system) adjuk meg. Az áll egyrészt az *egy-lépéses átírási relációból*, melynek jelölése $\text{val} \subseteq \text{Tm} \times \text{Tm}$, és az $t \text{ val } t'$ ítélet azt fogja jelenteni, hogy t egy lépésben t' -re íródik át. Az átíró rendszer másik része a (nulla vagy több lépéses) *átírási reláció*, melynek jelölése $\text{val}^* \subseteq \text{Tm} \times \text{Tm}$, és az előbbi reflexív tranzitív lezártjaként adjuk meg az alábbi levezetési szabályokkal.

$$\overline{e \text{ val }^* e} \quad (2.12)$$

$$\frac{e \text{ val } e' \quad e' \text{ val }^* e''}{e \text{ val }^* e''} \quad (2.13)$$

A nulla vagy több lépéses átírási relációnak a későbbi fejezetekben is ugyanez lesz a definíciója, viszont az egy lépéses átírási reláció változik a nyelvtől függően. A Nat-Bool nyelvre a következőképp adjuk meg.

$$\frac{n_1 \text{ és } n_2 \text{ összege } n}{\text{num } n_1 + \text{num } n_2 \text{ val } \text{num } n} \quad (2.14)$$

$$\overline{\text{isZero}(\text{num } 0) \text{ val } \text{true}} \quad (2.15)$$

$$\frac{n > 0}{\text{isZero}(\text{num } n) \text{ val } \text{false}} \quad (2.16)$$

$$\overline{\text{if true then } t_1 \text{ else } t_2 \text{ val } t_1} \quad (2.17)$$

$$\overline{\text{if false then } t_1 \text{ else } t_2 \text{ val } t_2} \quad (2.18)$$

$$\frac{t_1 \mapsto t'_1}{t_1 + t_2 \mapsto t'_1 + t_2} \quad (2.19)$$

$$\frac{t_1 \text{ val} \quad t_2 \mapsto t'_2}{t_1 + t_2 \mapsto t_1 + t'_2} \quad (2.20)$$

$$\frac{t \mapsto t'}{\text{isZero } t \mapsto \text{isZero } t'} \quad (2.21)$$

$$\frac{t \mapsto t'}{\text{if } t \text{ then } t_1 \text{ else } t_2 \mapsto \text{if } t' \text{ then } t_1 \text{ else } t_2} \quad (2.22)$$

A fenti átírási szabályok a termet olyan termre írják át, mely közelebb van az értékekhez. Például a 2.14. szabály azt adja meg, hogy ha a $- + -$ operátort két $\text{num } n$ alakú paraméterre alkalmazzuk, akkor az egy lépésben átíródik a két szám összegére (és ez már egy érték lesz). Hasonlóan, ha már tudjuk, hogy az isZero -nak megadott term egy szám, akkor át tudjuk írni igazra vagy hamisra, és ha a logikai elágazásnak true vagy false van megadva, átírjuk a megfelelő t_1 vagy t_2 termre.

A 2.14–2.18. szabályokat *utasítás szabályoknak* (instruction transitions) nevezzük, mert azt adják meg, hogy ha az operátor *fő paramétere* (principális paramétere) már ki van értékelve, akkor mi történjen. A $- + -$ operátornak mindkét paramétere fő paraméter, az isZero operátornak az egyetlen paramétere fő paraméter, míg az $\text{if} - \text{then} - \text{else} -$ operátor első paramétere fő paraméter, a másik kettő nem: ha az első paraméter érték (true vagy false), akkor már tudjuk, hogy az első vagy a második ágra kell átírni az elágazást.

A 2.19–2.22. szabályokat *sorrendi szabályoknak* (search transitions) nevezzük, ezek adják meg, hogy milyen sorrendben értékelődjenek ki a fő paraméterek. Például a $- + -$ operátornak először az első paraméterét értékeljük ki (2.19), majd ha az első paramétere már egy érték, akkor értékeljük ki a második paraméterét (2.20).

Egy példa levezetés egy-lépéses átírásra.

$$\frac{\frac{1 \text{ és } 2 \text{ összege } 3}{\text{num } 1 + \text{num } 2 \mapsto \text{num } 3} \quad 2.14}{(\text{num } 1 + \text{num } 2) + (\text{num } 3 + \text{num } 4) \mapsto \text{num } 3 + (\text{num } 3 + \text{num } 4)} \quad 2.19$$

Az eredményt pedig a következőképp írhatjuk át.

$$\frac{\frac{\text{num } 3 \text{ val} \quad 2.9}{\text{num } 3 + (\text{num } 3 + \text{num } 4) \mapsto \text{num } 3 + \text{num } 7} \quad \frac{3 \text{ és } 4 \text{ összege } 7}{\text{num } 3 + \text{num } 4 \mapsto \text{num } 7} \quad 2.14}{\text{num } 3 + (\text{num } 3 + \text{num } 4) \mapsto \text{num } 3 + \text{num } 7} \quad 2.20$$

Végül egy további lépésben eljutunk egy értékhez.

$$\frac{3 \text{ és } 7 \text{ összege } 10}{\text{num } 3 + \text{num } 7 \mapsto^* \text{num } 10} \quad 2.14$$

Ha az előbbi levezetéseket elnevezzük r -nek, p -nek és q -nak, akkor több lépésben a következőhöz jutunk el.

$$\frac{\frac{p}{\text{num } 3 + (\text{num } 3 + \text{num } 4) \mapsto^* \text{num } 10} \quad \frac{q}{\text{num } 3 + \text{num } 7 \mapsto^* \text{num } 10} \quad \frac{r}{\text{num } 10 \mapsto^* \text{num } 10}}{(\text{num } 1 + \text{num } 2) + (\text{num } 3 + \text{num } 4) \mapsto^* \text{num } 10} \quad 2.13$$

2.14. Feladat. *Értékeljük ki az $\text{if isZero}(\text{num } 1 + \text{num } 2) \text{ then num } 1 \text{ else } (\text{num } 3 + \text{num } 1)$ kifejezést (írjuk le az egy-lépéses átírások levezetési fáit.)*

Bizonyos kifejezések kiértékelése *elakad* (gets stuck), ez azt jelenti, hogy még nem jutottunk el egy értékhez, ill. nincs olyan szabály, amellyel egy lépéssel tovább tudnánk haladni. Például a $\text{true} + \text{num } 1$ kifejezés nem egy érték (nem vezethető le $\text{true} + \text{num } 1 \text{ val}$), és nem is írható át egy lépésben semmire, hiszen nem alkalmazható rá sem a 2.14. szabály, sem a 2.19. szabály (hiszen true -ra nincs átírási szabály), sem a 2.20. szabály (hiszen $\text{num } 1$ -re sincs átírási szabály).

2.15. Feladat. *Írjunk még 3 olyan kifejezést, melyek kiértékelése elakadt!*

Vajon miért akad el ezen kifejezések kiértékelése?

2.16. Feladat. *Értékeljük ki az $\text{if true then num } 1 \text{ else } (\text{num } 1 + \text{false})$ kifejezést!*

2.17. Feladat. *Értékeljük ki a $(\text{true} + \text{true}) + (\text{num } 1 + \text{num } 2)$ és az $(\text{num } 1 + \text{num } 2) + (\text{true} + \text{true})$ kifejezéseket, és értelmezzük a különbséget.*

2.18. Feladat. *Adjunk meg egy olyan t' kifejezést, melyben szerepel egy t metaváltozó, és ha $t \mapsto t'$ -ben true -ra helyettesítjük, akkor $t' \mapsto^* \text{false}$, ha pedig false -ra, akkor $t' \mapsto^* \text{true}$.*

Ez a logikai negáció műveletét modellezi. Magát a műveletet majd akkor tudjuk megadni, ha lesznek függvényeink a tárgyalmányunkban (lásd 5. fejezet).

Ha szeretnénk valamit bizonyítani az átíró rendszerünkről, az átírás levezetése szerinti indukciót alkalmazhatjuk rá. Ez azt jelenti, hogy ha $P(t \mapsto t')$ -t szeretnénk belátni minden $t \mapsto t'$ levezetésre, akkor azt kell megmutatni, hogy a 2.14–2.22. szabályok megtartják P -t.

A következő tulajdonság azt fejezi ki, hogy nincs olyan átírási szabály, mely értéket írna át.

2.19. Lemma. *Nincs olyan t , hogy $t \text{ val}$ és $t \mapsto t'$ valamely t' -re.*

Bizonyítás. $t \mapsto t'$ szerinti indukció: egyik szabálykövetkezmény sem $\text{num } n \mapsto t'$, $\text{true} \mapsto t'$ vagy $\text{false} \mapsto t'$ alakú. \square

A következő tulajdonságot *determináltságnak* nevezzük.

2.20. Lemma. *Ha $t \mapsto t'$ és $t \mapsto t''$, akkor $t' = t''$.*

Bizonyítás. $t \mapsto t'$ és $t \mapsto t''$ szerinti indukció. \square

2.21. Feladat. *Alakítsd át a $- + --$ -ra vonatkozó sorrendi szabályokat úgy, hogy először a második paramétert értékelje ki, utána az elsőt! Módosítsd a 2.20. lemma bizonyítását, hogy igaz legyen erre is.*

2.22. Feladat. *Ha a 2.20. szabályból kihagyjuk a t_1 val feltételt, be tudjuk-e bizonyítani a 2.20. lemmát? Ha igen, bizonyítsuk be, ha nem, adjunk ellenpéldát!*

2.23. Feladat. *Továbbra is igazak-e a 2.19. és a 2.20. lemmák, ha a 2.19–2.20. szabályok helyett a következő szabályt adjuk meg?*

$$\frac{t_1 \mapsto t'_1 \quad t_2 \mapsto t'_2}{t_1 + t_2 \mapsto t'_1 + t'_2}$$

Ha igen, bizonyítsuk be őket, ha nem, adjunk ellenpéldát!

2.24. Lemma. *Nincs végtelen hosszú átírási szekvencia, tehát minden t -re létezik olyan t' , hogy $t \mapsto^* t'$, de nincs olyan t'' , hogy $t' \mapsto t''$.*

Bizonyítás. t term szerinti indukcióval.

- Ha $t = \text{num } n$, $t = \text{true}$ vagy $t = \text{false}$, akkor $t' = t$, és készen vagyunk.
- Ha $t = \text{isZero } t_1$, akkor indukcióval t_1 -re létezik ilyen t'_1 , ekkor a 2.21. szabály iterációjával kapjuk, hogy $t \mapsto^* \text{isZero } t'_1$. Ha $t'_1 = \text{num } 0$, akkor $t' = \text{true}$, ha $t'_1 = \text{num } n$, ahol $n > 0$, akkor $t' = \text{false}$, egyébként $t' = \text{isZero } t'_1$, hiszen nincs olyan szabály, amellyel ezt át tudnánk írni.
- A $t = t_1 + t_2$ eset hasonló.
- A $t = \text{if } t_1 \text{ then } t_2 \text{ else } t_3$ esetben az indukciós feltevésből tudjuk, hogy létezik t'_1, t'_2, t'_3 , ha $t'_1 = \text{true}$, akkor $t' = t'_2$, ha $t'_1 = \text{false}$, akkor $t' = t'_3$, egyébként $t' = \text{if } t'_1 \text{ then } t'_2 \text{ else } t'_3$.

\square

2.4. Típusrendszer és szemantika kapcsolata

Az operációs szemantikát a típusrendszer nélkül fogalmaztuk meg. Ebben a fejezetben azt nézzük meg, hogy mi a kettő kapcsolata. Ezt először az operátorok osztályozásával (bevezető- és eliminációs operátorok), majd két tétellel fogalmazzuk meg, a típusmegőrzéssel és a haladással.

A nyelvünk különböző típusokhoz tartozó operátorai kétféle csoportba oszthatók: *bevezető- és eliminációs operátorokra*. A **Nat** típusú termék bevezető operátora a **num**, eliminációs operátorai a $- + -$ és **isZero**. A **Bool** típusú termék bevezető operátorai a **true** és **false** és eliminátora az **if** – **then** – **else** –. A bevezető operátorokkal tudjuk létrehozni az adott típus elemeit, míg az eliminációs operátorokkal tudjuk felhasználni/lebontani őket. A $-$ val ítélet szabályai azt mondják ki, hogy a bevezető operátorokkal megadott termék értékek. A 2.14–2.22. szabályok az eliminációs operátorokra adják meg, hogy hogyan viselkednek: a *sorrendi szabályok* azt mondják el, hogy melyek az eliminációs operátorok fő paraméterei, és milyen sorrendben kell őket kiértékelni, míg az *utasítás szabályok* azt adják meg, hogy mi történik, ha az eliminációs operátor összes fő paramétere bevezető operátor alakú.

A *típusmegőrzés* (tárgyredukció, subject reduction, type preservation) azt mondja ki, hogy ha egy típusozható kifejezésünk van, és egy átírási lépést végrehajtottunk, ugyanazzal a típussal az átírt kifejezés is típusozható.

2.25. Tétel. *Ha $t : A$ és $t \mapsto t'$, akkor $t' : A$.*

Bizonyítás. $t \mapsto t'$ szerinti indukció. Tehát $P(t \mapsto t') = \text{ha } t : A, \text{ akkor } t' : A$. A következő eseteket kell megnéznünk:

- A 2.14. szabály esetén tudjuk, hogy $\text{num } n_1 + \text{num } n_2 : A$, ekkor a típuskikövetkeztetés (2.10. lemma) teljesség irányából következik, hogy $A = \text{Nat}$, a 2.3. szabállyal pedig levezetjük, hogy $\text{num } n : \text{Nat}$.
- A 2.15. szabály esetén tudjuk, hogy $\text{isZero}(\text{num } 0) : A$, és a típuskikövetkeztetés teljesség irányából következik, hogy $A = \text{Bool}$, és a 2.6. szabállyal megkapjuk, hogy $\text{true} : \text{Bool}$.
- A 2.16. szabály hasonló.
- A 2.17. szabály esetén tudjuk, hogy $\text{if true then } t_1 \text{ else } t_2 : A$, és a típuskikövetkeztetés teljesség irányából következik, hogy $A = \text{infer}(t_1)$, és a helyesség irányból pedig következik, hogy $t_1 : \text{infer}(t_1)$.
- A 2.18. szabály hasonló.
- A 2.19. szabály esetén tudjuk, hogy $t_1 + t_2 : A$, a típuskikövetkeztetés teljességéből kapjuk, hogy $A = \text{Nat}$, $\text{infer}(t_1) = \text{Nat}$ és $\text{infer}(t_2) = \text{Nat}$, és

a helyességből kapjuk, hogy $t_1 : \text{Nat}$ és $t_2 : \text{Nat}$. Az indukciós hipotézisből és $t_1 : \text{Nat}$ -ból tudjuk, hogy $t'_1 : \text{Nat}$, emiatt a 2.4. alapján $t'_1 + t_2 : \text{Nat}$.

- A 2.20–2.22. szabályok hasonlóak.

□

A *haladás* (progress) azt fejezi ki, hogy egy jól típusozott program végrehajtása nem akad el: vagy már maga egy érték, vagy még egy átírási lépést végre tudunk hajtani.

2.26. Tétel. *Ha $t : A$, akkor vagy t val, vagy létezik olyan t' , hogy $t \mapsto t'$.*

A bizonyításhoz szükségünk van a következő lemmára.

2.27. Lemma. *Ha $t : A$ és t val, akkor ha*

- $A = \text{Nat}$, akkor $t = \text{num } n$ valamely n -re,
- $A = \text{Bool}$, akkor $t = \text{true}$ vagy $t = \text{false}$.

Bizonyítás. t val és $t : A$ szerinti indukció.

□

A tétel bizonyítása. $t : A$ levezetése szerinti indukció.

- A 2.3. szabály használata esetén $t = \text{num } n$ és a 2.9. szabállyal kapjuk, hogy $\text{num } n$ val.
- A 2.4. szabály használata esetén $t = t_1 + t_2$, ekkor az indukciós feltevés két esetet különböztet meg:
 - t_1 val, ebben az esetben a másik indukciós feltevés szerint két esetünk van:
 - t_2 val, ekkor a 2.27. lemma alapján $t_1 = \text{num } n_1$ és $t_2 = \text{num } n_2$ valamilyen n_1 -re és n_2 -re, és a 2.14. szabály alapján $t_1 + t_2 \mapsto \text{num } (n_1 + n_2)$.
 - Van olyan t'_2 , hogy $t_2 \mapsto t'_2$, ekkor a 2.20. szabály alapján $t_1 + t_2 \mapsto t_1 + t'_2$.
 - Van olyan t'_1 , hogy $t_1 \mapsto t'_1$. Ekkor a 2.19. szabály alapján $t_1 + t_2 \mapsto t'_1 + t_2$.
- A 2.5. szabály használata esetén $t = \text{isZero } t_1$, ekkor az indukciós feltevés szerint két esetünk van:
 - t_1 val, ekkor a 2.27. lemma alapján $t_1 = \text{num } n$ valamely n -re, ha $n = 0$, akkor a 2.15. szabály alapján $\text{isZero } t_1 \mapsto \text{true}$, egyébként a 2.16. szabály alapján $\text{isZero } t_1 \mapsto \text{false}$.

- Van olyan t'_1 , hogy $t_1 \mapsto t'_1$, ekkor a 2.21. szabály alapján $\text{isZero } t_1 \mapsto \text{isZero } t'_1$.
- A 2.6. szabály használata esetén $t = \text{true}$ és a 2.11. szabállyal kapjuk, hogy true val .
- A 2.7. szabály hasonló.
- A 2.8. szabály használata esetén $t = \text{if } t_1 \text{ then } t_2 \text{ else } t_3$, ekkor az indukciós feltevésből t_1 -re két esetünk van:
 - $t_1 \text{ val}$, ekkor a 2.27. lemma alapján $t_1 = \text{true}$ vagy $t_1 = \text{false}$, ekkor a 2.17. ill a 2.18. szabályok alapján lépünk tovább.
 - Van olyan t'_1 , hogy $t_1 \mapsto t'_1$, ekkor a 2.22. szabály alapján lépünk tovább.

□

Ha egy term típusozható, akkor nem akad el a kiértékelése. Igaz -e ez a másik irányban? A válasz: nem. Vannak olyan kifejezések, melyek kiértékelhetők (néhány átírási lépés után értéket kapunk), mégsem típusozhatók.

2.28. Feladat. *Írjunk ilyen kifejezést!*

Ez egy fontos dolgot elmond a típusrendszerrel, ami általában is igaz: a típusrendszer megszorítja a programokat értelmes programokra, de mindig túl szigorú. Vannak olyan programok, melyek értelmesek, mégsem típusozhatók.

2.5. Futási idejű hibák

A Nat-Bool nyelvet kiegészíthetjük egy $-$ kivonás operátorral az alábbi módon.

A szintaxishoz hozzávesszük az operátort.

$$t, t', \dots \in \text{Tm} ::= \dots \mid t - t' \quad (2.23)$$

A típusrendszert kiegészítjük a következő szabállyal.

$$\frac{t_1 : \text{Nat} \quad t_2 : \text{Nat}}{t_1 - t_2 : \text{Nat}} \quad (2.24)$$

Az operációs szemantikát pedig az alábbi szabályokkal.

$$\frac{n_1\text{-et kivonva } n_2\text{-ből } n\text{-et kapunk}}{\text{num } n_1 - \text{num } n_2 \mapsto n} \quad (2.25)$$

$$\frac{t_1 \mapsto t'_1}{t_1 - t_2 \mapsto t'_1 - t_2} \quad (2.26)$$

$$\frac{t_1 \text{ val} \quad t_2 \mapsto t'_2}{t_1 - t_2 \mapsto t_1 - t'_2} \quad (2.27)$$

A nyelvünk viszont elveszti a haladás tulajdonságát: van olyan kifejezés, ami nem érték, és nem is tudjuk átírni. Ilyen például a `num 2 - num 3`, hiszen nincs olyan $n \in \mathbb{N}$, hogy $2 - 3 = n$.

Ezt kétféleképpen lehet kezelni:

1. A típusozási szabállyal kizárjuk az ilyen eseteket: ehhez kell egy olyan típus, mely csak bizonyos számnál kisebb számokat tartalmaz, és akkor csak ilyen típusú értékeket engedünk kivonni a bizonyos számból. Ehhez függő típusrendszerre van szükségünk, például [9].
2. Az ilyen típusú hibát futási időben ellenőrizzük, hibát ad a program futtatása.

Most az utóbbival foglalkozunk.

Bizonyos termék hibát okoznak, emiatt az operációs szemantikát egy új – `err` ítélettel és az alábbi szabállyal.

$$\frac{n_1 < n_2}{\text{num } n_1 - \text{num } n_2 \text{ err}} \quad (2.28)$$

Ez azt mondja, hogy hibás állapotba kerülünk (futás közben), ha kisebb számból nagyobbat akarunk kivonni.

Továbbá meg kell mondanunk, hogy a különböző operátorok hogyan propagálják a hibákat.

$$\frac{t_1 \text{ err}}{t_1 + t_2 \text{ err}} \quad (2.29)$$

$$\frac{t_1 \text{ val} \quad t_2 \text{ err}}{t_1 + t_2 \text{ err}} \quad (2.30)$$

$$\frac{t \text{ err}}{\text{isZero } t \text{ err}} \quad (2.31)$$

$$\frac{t \text{ err}}{\text{if } t \text{ then } t_1 \text{ else } t_2 \text{ err}} \quad (2.32)$$

$$\frac{t_1 \text{ err}}{t_1 - t_2 \text{ err}} \quad (2.33)$$

$$\frac{t_1 \text{ val} \quad t_2 \text{ err}}{t_1 - t_2 \text{ err}} \quad (2.34)$$

Ezen szabályok nélkül nem tudjuk, mit kellene kezdeni például az

`if isZero (num 2 - num 3) then false else true`

termmel.

Vegyük észre, hogy az `if – then – else –` operátornak csak a fő paraméterére adtuk meg a hibák propagálását: ha a többi paramétere hibás, akkor átírás után ugyanúgy hiba keletkezik.

A termeket kiegészíthetjük egy új, közvetlenül hibát megadó termmel.

$$t, t', \dots \in \mathsf{Tm} ::= \dots \mid \mathsf{error} \quad (2.35)$$

Ez a term tetszőleges típusú lehet.

$$\overline{\mathsf{error} : A} \quad (2.36)$$

És az operációs szemantikája is hiba.

$$\overline{\mathsf{error} \mathsf{err}} \quad (2.37)$$

2.29. Feladat. *Egészítsük ki a 2.26. tételt hibákkal. Tehát bizonyítsuk be, hogy ha $t : A$, akkor vagy $t \mathsf{err}$, vagy $t \mathsf{val}$, vagy létezik olyan t' , hogy $t \mapsto t'$.*

2.30. Feladat. *Egészítsük ki a 2.25. tétel bizonyítását az új – – – és `error` operátorokkal.*

3. Lambda kalkulus

A lambda-kalkulust Church alkotta meg a 30-as években, eredetileg matematikai bizonyítások formalizálására. Turing megmutatta, hogy a lambda-kalkulusban leírható függvények pontosan a Turing-gépek által felismert függvények. Ebben a fejezetben bevezetjük a típus nélküli lambda kalkulust, és ezen keresztül a változó és változókötés fogalmát.

3.1. Szintaxis

Bevezetjük a *változók* `Var` fajtáját, ennek végtelen sok eleme van, melyeket x, y, z -vel és ezek vesszőzött, indexelt változataival jelölünk, és a `Var` fajtájú metaváltozókat is ugyanígy jelöljük. A változók egyenlősége eldönthető.

A lambda-kalkulus alapötlete, hogy a szokásos $f(x) = t$ jelölés helyett a függvényeket $\lambda x.t$ -vel jelöljük (ahol t -ben előfordulhat x). Például $f(x) = x + 3$ helyett $\lambda x.x + 3$ -at írunk λ -jelöléssel. Azt adjuk meg, hogy egy adott x bemenetre milyen kimenetet ad a függvény. A függvényalkalmazást (applikáció) pedig egymás után írással adjuk meg: $f(t')$ helyett $(\lambda x.t) t'$ -t írunk.

A lambda-kalkulus termei háromfélék lehetnek: változó, absztrakció vagy applikáció.

$$t, t', \dots \in \mathbf{Tm} ::= x \mid \lambda x.t \mid t t'$$

Az applikáció (melyet egymás után írással jelölünk) aritása $(\mathbf{Tm}, \mathbf{Tm})\mathbf{Tm}$, λ aritása $(\mathbf{Tm}, \mathbf{Tm})\mathbf{Tm}$. λ -nak egy paramétere van, és ebben egy változó van *kötve*, ezt jelöli a pont. A pont előtti \mathbf{Tm} azt jelöli, hogy a változó fajtája \mathbf{Tm} (a 10. fejezetben más fajtájú változóval is fogunk találkozni), a pont utáni \mathbf{Tm} jelöli a paraméter fajtáját.

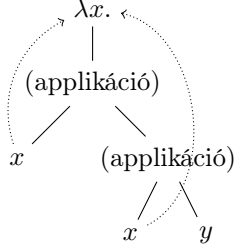
Kötések előfordulnak a matematikában is: a $\sum_{x=0}^{10} 1/x$ kifejezésben a \sum operátor köti az x változót az $1/x$ kifejezésben; hasonló a helyzet a $\lim_{x \rightarrow \inf} 2^{-x}$ vagy a $\frac{dx^2+x+1}{dx}$ kifejezésekben. A programozásban a függvények definíciójában is kötéssel találkozunk: `int f(int i) { return(i+1); }`. Másik programozási példa a lokális definíciók, például `let x := 3+4 in x+2` (lásd 4. fejezet).

A kötés alapötlete, hogy a név nem számít: az előbbi szumma és $\sum_{y=0}^{10} 1/y$ megegyezik. Hasonlóan az f függvénnyel megegyezik az `int f(int j) { return(j+1); }` függvény.

A $\lambda x.t$ kifejezésben t -t a kötés *hatáskörének* (scope) nevezzük. Az x kötés hatáskörében szereplő x változókat *kötött változóknak* nevezzük (bound variables). Azokat a változókat, melyek nincsenek egy kötés hatáskörében, *szabad változóknak* nevezzük (free variables). A kötött változókat mutatóknak tekinthetjük, melyek a kötésre mutatnak, így a nevük nem számít: a $\lambda x.xx$ és a $\lambda y.yy$ kifejezések megegyeznek. Ezt α -ekvivalenciának szokás nevezni. A szabad változók

neve számít, az $x (\lambda y. y)$ kifejezés és az $y (\lambda y. y)$ kifejezések különböznek.

A $\lambda x. (x (x y))$ kifejezésben például van két kötött és egy szabad változó. A kötéseket az alábbi szintaxisfán szagatott nyíllal jelöljük.

Hogy ne kelljen túl sok zárójelet írni, az a konvenciónk, hogy a kötések hatásköre a lehető legtovább terjed, például $\lambda x. x (y z) = \lambda x. (x (y z))$, nem pedig $(\lambda x. x) (y z)$. Hasonlóképp $\lambda x. \lambda y. x y = \lambda x. (\lambda y. (x y))$. Az applikáció balra zárójeleződik, tehát $x y z = (x y) z$.

A változók értékét *helyettesítéssel* (substitution) adhatjuk meg. $t[x \mapsto t']$ -el jelöljük azt a termet, melyet úgy kapunk, hogy t -ben x minden szabad előfordulását t' -vel helyettesítjük. Például:

$$(x (x y))[x \mapsto z z] = (z z) ((z z) y)$$

Kötések alatt is helyettesítünk:

$$(\lambda y. x (x y))[x \mapsto z z] = \lambda y. (z z) ((z z) y)$$

Ha a λ ugyanazt a változót köti, mint amit helyettesítünk, akkor *elfedés* (capture) valósul meg, és nem történik helyettesítés, például az alábbi esetben.

$$(\lambda x. x y)[x \mapsto z] = \lambda x. x y$$

Azonban

$$(x (\lambda x. x y))[x \mapsto z] = z (\lambda x. x y).$$

A kötések alatti helyettesítéssel vigyázni kell. Ha naiv módon adjuk meg a helyettesítést, akkor az nem tartja meg az α -ekvivalenciát. Például ha $(\lambda x. x y)[y \mapsto x] = \lambda x. x x$, akkor mivel $\lambda x. x y = \lambda x'. x' y$, azt kapjuk, hogy $(\lambda x. x y)[y \mapsto x] = (\lambda x'. x' y)[y \mapsto x] = \lambda x'. x' x$, de ez nem egyenlő $\lambda x. x x$ -vel. Ezt úgy oldjuk meg, hogy ha egy kötés alatt helyettesítünk, akkor a biztonság kedvéért átnevezzük a kötött változót valamilyen friss (még sehol sem használt) változóra (capture avoiding substitution).

Így a fenti szintaxisra a helyettesítést a következőképp adjuk meg.

$$\begin{aligned}
x[x \mapsto t'] &:= t' \\
y[x \mapsto t'] &:= y, \text{ ha } x \neq y \\
(t_1 t_2)[x \mapsto t'] &:= (t_1[x \mapsto t']) (t_2[x \mapsto t']) \\
(\lambda y. t_1)[x \mapsto t'] &:= \lambda z. ((t_1[y \mapsto z])[x \mapsto t']), \text{ ha } x \neq y \text{ és } z \text{ egy friss változó}
\end{aligned}$$

A változó akkor változik, ha épp őt helyettesítjük. Az applikáció helyettesítése esetén a két paraméterben helyettesítünk, majd ezekre alkalmazzuk az applikáció operátort. λ esetén átnevezzük a kötött változót egy friss változóra, és ezután végezzük el a helyettesítést a kötés hatáskörében (vegyük észre, hogy a kötött változó átnevezése kezeli az elfedés esetét is).

Ebben a jegyzetben minden definíciót és bizonyítást úgy adunk meg, hogy megtartsa az α -ekvivalenciát, tehát különbözteti meg a kötött változók miatt egyenlő kifejezéseket.

A helyettesítést a későbbi nyelvek szintaxisaira nem fogjuk külön megadni, mert analóg módon történik: olyan paramétereknél, melyekben nincs kötés, rekurzívan helyettesítünk, olyan paramétereknél, melyekben van (egy vagy több) kötés, először átnevezzük a kötött változókat friss változókra, majd helyettesítünk a paraméterekben.

A változókat is tartalmazó absztrakt szintaxisfákat absztrakt kötéses fáknek nevezik (abstract binding trees).

3.1. Feladat. *Húzd alá a kötött változókat és fölé a szabad változókat! A kötött változóknál rajzolj egy nyilat, hogy melyik kötésre mutatnak!*

$$\begin{aligned}
& x y \\
& x (\lambda x. y x) \\
& x (\lambda x. x' (x (\lambda x'. x' x))) \\
& x (\lambda x. x (x (\lambda x. x x))) \\
& x (\lambda x. (x (\lambda x'. x'' x'))) (x' (\lambda x'. x' x''))
\end{aligned}$$

3.2. Feladat. *Írj egy $free \in \mathbf{Tm} \rightarrow \mathcal{P}(\mathbf{Var})$ függvényt, mely egy termhez hozzárendeli a benne levő szabad változók halmazát! (Term szerinti rekurzióval add meg!)*

3.3. Feladat. Végezd el a következő helyettesítéseket!

$$\begin{aligned} & (x (\lambda x.x x))[x \mapsto z] \\ & (x' (\lambda x.x' x))[x' \mapsto z] \\ & (x' (\lambda x.x' x'))[x' \mapsto x] \\ & (x' (\lambda x.x' x))[x' \mapsto x] \end{aligned}$$

3.4. Feladat. Döntsd el, hogy a következő termék megegyeznek-e!

$$\begin{aligned} & x y \stackrel{?}{=} x z \\ & x y z \stackrel{?}{=} x (y z) \\ & x (y z) \stackrel{?}{=} (x y) z \\ & x (\lambda x.y x) \stackrel{?}{=} x (\lambda x'.y x') \\ & x (\lambda x.y x) \stackrel{?}{=} x (\lambda x.y x') \\ & x (\lambda x.x' (x (\lambda x'.x' x))) \stackrel{?}{=} x (\lambda x'.x (x' (\lambda x.x x'))) \\ & x (\lambda x.x' (x (\lambda x'.x' x))) \stackrel{?}{=} x (\lambda x''.x' (x'' (\lambda x.x x''))) \\ & x (\lambda x.x (x (\lambda x.x x))) \stackrel{?}{=} x (\lambda x'.x' (x' (\lambda x'.x' x'))) \end{aligned}$$

3.5. Feladat. Bizonyítsd be, hogy ha $x \notin \text{free}(t)$, akkor $t[x \mapsto t'] = t$.

További információért lásd [2, 10].

3.2. Operációs szemantika

A lambda-kalkulusához nem adjuk meg, hogy mik az értékek, hanem csak egy utasítás szabályt adunk meg (β -szabály), mely a következő.

$$\overline{(\lambda x.t) t_1 \mapsto t[x \mapsto t_1]} \quad (3.1)$$

Ez a szabály azt mondja, hogy ha egy függvényt, mely x bemenethez t kimenetet rendel, alkalmazunk egy t_1 bemenetre, akkor kimenetként t -t kapjuk, ahol x összes előfordulása le van cserélve t_1 -re. Például: $(\lambda x.y x x) (z z') \mapsto y (z z') (z z')$.

A sorrendi szabályok azt mondják, hogy bárhol, bármilyen sorrendben végrehajtható átírás.

$$\frac{t \mapsto t'}{\lambda x.t \mapsto \lambda x.t'} \quad (3.2)$$

$$\frac{t_1 \mapsto t'_1}{t_1 t_2 \mapsto t'_1 t_2} \quad (3.3)$$

$$\frac{t_2 \mapsto t'_2}{t_1 t_2 \mapsto t_1 t'_2} \quad (3.4)$$

Erre az operációs szemantikára természetesen nem igaz, hogy determinisztikus lenne (vö. 2.20. lemma).

Habár csak függvények vannak a lambda-kalkulusban, modellezni tudjuk a logikai értékeket a következő rövidítések bevezetésével (ezt *Church-kódolásnak* (Church-encoding) hívjuk).

$$\begin{aligned} \text{true} &:= \lambda x. \lambda y. x \\ \text{false} &:= \lambda x. \lambda y. y \\ \text{ifthenelse} &:= \lambda x. x \\ \text{and} &:= \lambda x. \lambda y. x y \text{ false} \end{aligned}$$

3.6. Lemma. *Az így megadott ifthenelse úgy működik, ahogy elvárjuk, tehát.*

$$\begin{aligned} \text{ifthenelse true } t_1 t_2 &\mapsto^* t_1, \\ \text{ifthenelse false } t_1 t_2 &\mapsto^* t_2. \end{aligned}$$

Bizonyítás. Először is

$$\text{ifthenelse true } t_1 t_2 = ((\lambda x. x) (\lambda x. \lambda y. x)) t_1 t_2.$$

Erre

$$\begin{aligned} &\frac{}{(\lambda x. x) (\lambda x. \lambda y. x) \mapsto x[x \mapsto \lambda x. \lambda y. x]} \text{3.1} \\ &\frac{}{((\lambda x. x) (\lambda x. \lambda y. x)) t_1 \mapsto (x[x \mapsto \lambda x. \lambda y. x]) t_1} \text{3.3} \\ &\frac{}{((\lambda x. x) (\lambda x. \lambda y. x)) t_1 t_2 \mapsto (x[x \mapsto \lambda x. \lambda y. x]) t_1 t_2,} \text{3.3} \end{aligned}$$

és

$$(x[x \mapsto \lambda x. \lambda y. x]) t_1 t_2 = (\lambda x. \lambda y. x) t_1 t_2.$$

Erre

$$\begin{aligned} &\frac{}{(\lambda x. \lambda y. x) t_1 \mapsto (\lambda y. x)[x \mapsto t_1]} \text{3.1} \\ &\frac{}{(\lambda x. \lambda y. x) t_1 t_2 \mapsto (\lambda y. x)[x \mapsto t_1] t_2} \text{3.3}, \end{aligned}$$

és

$$(\lambda y. x)[x \mapsto t_1] t_2 = (\lambda z. t_1) t_2,$$

ahol z egy friss változó, tehát nem szerepel t_1 -ben. Végül

$$\frac{}{(\lambda z. t_1) t_2 \mapsto t_1[z \mapsto t_2]} \text{3.1}$$

és mivel z nem szerepel t_1 -ben, a 3.5. feladat bizonyítása alapján

$$t_1[z \mapsto t_2] = t_1.$$

A *false* eset bizonyítása hasonló. □

3.7. Feladat. *Mutasd meg, hogy az and úgy működik, ahogy elvárjuk, tehát*

$$\text{and true true} \mapsto^* \text{true},$$

$$\text{and true false} \mapsto^* \text{false},$$

$$\text{and false true} \mapsto^* \text{false},$$

$$\text{and false false} \mapsto^* \text{false}.$$

3.8. Feladat. *Add meg a logikai tagadás és a diszjunkció operátorát.*

A természetes számok is reprezentálhatók Church-kódolással.

$$0 := \lambda x. \lambda y. y$$

$$1 := \lambda x. \lambda y. x y$$

$$2 := \lambda x. \lambda y. x (x y)$$

$$3 := \lambda x. \lambda y. x (x (x y))$$

stb.

A rákövetkező operátor a következő módon adható meg.

$$\text{suc} := \lambda z. \lambda x. \lambda y. x (z x y)$$

3.9. Feladat. *Mutasd meg, hogy $\text{suc } 2 \mapsto^* 3$.*

3.10. Feladat. *Add meg az összeadás operátort.*

3.11. Feladat. *Add meg az iszero operátort, melyre igaz, hogy $\text{iszero } 0 \mapsto^* \text{true}$ és minden t -re $\text{iszero } (\text{suc } t) \mapsto^* \text{false}$.*

3.12. Feladat. *Add meg a pred operátort, melyre $\text{pred } (\text{suc } t) \mapsto^* t$! (Nehéz.)*

A lambda-kalkulusban nem igaz, hogy minden átírási szekvencia véges (vö. 2.24. lemma). Sőt, meg tudunk adni olyan termet, hogy $t \mapsto t$:

$$\overline{(\lambda x. x x) (\lambda x. x x) \mapsto (\lambda x. x x) (\lambda x. x x)} \quad 3.1$$

Mi több, tetszőleges rekurzívan megadott programot meg tudunk adni lambda-termként (ez az alapötlet Turing bizonyításában, mely megmutatja, hogy a

lambda-kalkulussal és Turing-gépekkel ugyanazok a programok írhatók le). Ha van egy rekurzívan megadott függvényünk, például

$$f(n) = \text{ifthenelse} \, (\text{iszero } n) \, 1 \, (2 + (f(\text{pred } n))),$$

azt átírhatjuk a következő kifejezésre:

$$t := \lambda f. \lambda n. \text{ifthenelse} \, (\text{iszero } n) \, 1 \, (2 + (f \, (\text{pred } n))).$$

Ekkor az f által reprezentált programot megkapjuk a következőképp:

$$t_1 := (\lambda x. t \, (x \, x)) \, (\lambda x. t \, (x \, x)).$$

Hogy lássuk, miért működik ez pont úgy, mint f -től várjuk, adjunk meg egy t' paramétert, és hajtsunk végre néhány átírási lépést:

$$\begin{aligned} & t_1 \, t' \\ = & (\lambda y. t \, (y \, y)) \, (\lambda y. t \, (y \, y)) \, t' \\ \mapsto & t \, ((\lambda y. t \, (y \, y)) \, (\lambda y. t \, (y \, y))) \, t' \\ = & t \, t_1 \, t' \\ \mapsto & (\lambda n. \text{ifthenelse} \, (\text{iszero } n) \, 1 \, (2 + (t_1 \, (\text{pred } n)))) \, t' \\ \mapsto & \text{ifthenelse} \, (\text{iszero } t') \, 1 \, (2 + (t_1 \, (\text{pred } t'))) \end{aligned}$$

Tehát pontosan egy lépés rekurziót hajtottunk végre, és a rekurzív függvényhívásnál megint t_1 található.

4. Lokális definíciók

Ebben a fejezetben kiegészítjük a Nat-Bool nyelvet helyi (lokális) definíciókkal.

4.1. Szintaxis

A 2.1. definícióban megadott szintaxist kiegészítjük változókkal és a `let` operátorral.

$$t, t', \dots \in \mathbf{Tm} ::= \dots \mid x \mid \text{let } t \text{ in } x.t' \quad (4.1)$$

A `let` operátorral tudunk definíciókat írni, például

$$\text{let num 2 + num 3 in } x.x + (x + x).$$

Erre úgy gondolunk, mint hogy elnevezzük `num 2 + num 3`-at x -nek, és $x + (x + x)$ -ben x -et ennek gondoljuk. Tehát majd a jelentése ennek a termnek az lesz, hogy

$$(\text{num 2} + \text{num 3}) + ((\text{num 2} + \text{num 3}) + (\text{num 2} + \text{num 3})).$$

A `let` operátor aritása $(\mathbf{Tm}, \mathbf{Tm}.\mathbf{Tm})\mathbf{Tm}$: a második paraméterében köt egy \mathbf{Tm} fajtájú változót.

4.2. Típusrendszer

A típusok nem változnak, továbbra is `Nat` és `Bool` a két típus. A típusrendszer levezetési szabályai viszont megváltoznak, mert figyelembe kell vennünk a változókat is. Ehhez bevezetünk egy új fajtát, a *környezetek* (context) fajtáját. Egy környezet változó-típus pároknak a listája.

$$\Gamma, \Gamma', \dots \in \mathbf{Con} ::= \cdot \mid \Gamma, x : A \quad (4.2)$$

\cdot -al jelöljük az üres környezetet (egy változónk sincs), és ha már van egy Γ környezetünk, azt ki tudjuk egészíteni egy A típusú x változóval.

A célunk a környezettel az, hogy megadja a kifejezésekben levő szabad változók típusait. A típusozási ítélet $\Gamma \vdash t : A$ formájúra változik, ami azt mondja, hogy a t kifejezésnek A típusa van, feltéve, hogy a szabad változói típusai a Γ által megadottak.

Hogy egyértelmű legyen, melyik változóhoz milyen típust rendelünk, bevezetünk egy megszorítást a környezetekre: egy változó csak egyszer szerepelhet. Először is megadunk egy függvényt, mely kiszámítja a környezet változóit tar-

talmazó halmazt.

$$\begin{aligned} \text{dom}(\cdot) &:= \{\} \\ \text{dom}(\Gamma, x : A) &:= \{x\} \cup \text{dom}(\Gamma) \end{aligned} \quad (4.3)$$

A $\Gamma \text{ wf}$ ítélet azt fejezi ki, hogy a Γ környezet *jól formált* (well formed).

$$\overline{\cdot \text{ wf}} \quad (4.4)$$

$$\frac{\Gamma \text{ wf} \quad x \notin \text{dom}(\Gamma)}{\Gamma, x : A \text{ wf}} \quad (4.5)$$

Az üres környezet jól formált, és ha van egy jól formált környezetünk, azt kiegészíthetjük egy új változó-típus párral, ha a változó még nem szerepelt a környezetben.

Bevezetünk egy ítéletet, amely azt mondja, hogy egy változó-típus pár benne van egy környezetben.

$$\frac{\Gamma \text{ wf} \quad x \notin \text{dom}(\Gamma)}{(x : A) \in \Gamma, x : A} \quad (4.6)$$

$$\frac{(x : A) \in \Gamma \quad y \notin \text{dom}(\Gamma)}{(x : A) \in \Gamma, y : A'} \quad (4.7)$$

Az első szabály azt fejezi ki, hogy ha egy környezet utolsó alkotóeleme $x : A$, akkor ez természetesen szerepel a környezetben. Továbbá, ha egy környezetben $x : A$ szerepel, akkor egy y változóval kiegészített környezetben is szerepel.

A típusrendszerrel $\Gamma \vdash t : A$ formájú ítéleteket lehet levezetni, ami azt jelenti, hogy a Γ környezetben a t kifejezésnek A típusa van. Úgy is gondolhatunk erre, hogy t egy program, melynek típusa A és a program paraméterei és azok típusai Γ -ban vannak megadva. A következő szabályokkal adjuk meg a típusrendszert.

Először megvannak a 2.3–2.8. szabályok környezetekkl kiegészített változatai.

$$\frac{\Gamma \text{ wf}}{\Gamma \vdash \text{num } n : \text{Nat}} \quad (4.8)$$

$$\frac{\Gamma \vdash t : \text{Nat} \quad \Gamma \vdash t' : \text{Nat}}{\Gamma \vdash t + t' : \text{Nat}} \quad (4.9)$$

$$\frac{\Gamma \vdash t : \text{Nat}}{\Gamma \vdash \text{isZero } t : \text{Bool}} \quad (4.10)$$

$$\frac{\Gamma \text{ wf}}{\Gamma \vdash \text{true} : \text{Bool}} \quad (4.11)$$

$$\frac{\Gamma \text{ wf}}{\Gamma \vdash \text{false} : \text{Bool}} \quad (4.12)$$

$$\frac{\Gamma \vdash t : \text{Bool} \quad \Gamma \vdash t' : A \quad \Gamma \vdash t'' : A}{\Gamma \vdash \text{if } t \text{ then } t' \text{ else } t'' : A} \quad (4.13)$$

Ha a környezetben van egy A típusú x változó, akkor az típusozható.

$$\frac{(x : A) \in \Gamma}{\Gamma \vdash x : A} \quad (4.14)$$

A lokális definíció típusozási szabálya a következő.

$$\frac{\Gamma \vdash t_1 : A_1 \quad \Gamma, x : A_1 \vdash t_2 : A_2 \quad x \notin \text{dom}(\Gamma)}{\Gamma \vdash \text{let } t_1 \text{ in } x.t_2 : A_2} \quad (4.15)$$

Példa levezetés:

$$\frac{\frac{\frac{\overline{\cdot \text{wf}} \quad 4.4}{\cdot \vdash \text{num } 3 : \text{Nat}} \quad 4.8 \quad \frac{\frac{\frac{\overline{\cdot \text{wf}} \quad 4.4 \quad x \notin \{\}}{(x : \text{Nat}) \in \cdot, x : \text{Nat}} \quad 4.6 \quad \frac{\overline{\cdot \text{wf}} \quad 4.4 \quad x \notin \{\}}{\cdot, x : \text{Nat} \text{ wf}} \quad 4.5}{\cdot, x : \text{Nat} \vdash \text{num } 2 : \text{Nat}} \quad 4.8}{\cdot, x : \text{Nat} \vdash x : \text{Nat}} \quad 4.14}{\cdot, x : \text{Nat} \vdash x + \text{num } 2 : \text{Nat}} \quad 4.9}{\cdot, x : \text{Nat} \vdash \text{isZero}(x + \text{num } 2) : \text{Bool}} \quad 4.10}{\cdot \vdash \text{let num 3 in isZero}(x + \text{num } 2) : \text{Bool}} \quad 4.15$$

Erre a típusrendszerre is igazak a következő tulajdonságok, melyeket a Nat-Bool típusrendszerre láttunk.

4.1. Lemma. *A típusrendszer nem triviális (vö. 2.8. lemma).*

Bizonyítás. Például az üres környezetben a $\text{true} + \text{true}$ term nem típusozható. \square

Típusok *unicitása*:

4.2. Lemma. *Egy t kifejezéshez és Γ környezethez maximum egy A típus tartozik, melyre $\Gamma \vdash t : A$.*

Bizonyítás. Hasonló, mint a 2.9. lemma esetében. \square

A *típuskikövetkeztetésnek* most egy környezetre is szüksége van, mely megadja a szabad változók típusát. Az első néhány sor csak a 2.10. lemmában megadott definíció kiegészítve a környezet átadásával.

4.3. Lemma. *Az alábbi infer függvény kikövetkezteti a term típusát, ha $\Gamma \text{ wf}$.*

$\text{infer} \in \text{Con} \times \text{Ty} \rightarrow \text{Ty} \cup \{\text{fail}\}$	
$\text{infer}(\Gamma, \text{num } n)$	$:= \text{Nat}$
$\text{infer}(\Gamma, t + t')$	$:= \text{Nat}$, ha $\text{infer}(\Gamma, t) = \text{Nat}$ és $\text{infer}(\Gamma, t') = \text{Nat}$ fail , egyébként
$\text{infer}(\Gamma, \text{isZero } t)$	$:= \text{Bool}$, ha $\text{infer}(\Gamma, t) = \text{Nat}$ fail , egyébként
$\text{infer}(\Gamma, \text{true})$	$:= \text{Bool}$
$\text{infer}(\Gamma, \text{false})$	$:= \text{Bool}$
$\text{infer}(\Gamma, \text{if } t \text{ then } t' \text{ else } t'')$	$:= \text{infer}(\Gamma, t')$, ha $\text{infer}(\Gamma, t) = \text{Bool}$ és $\text{infer}(\Gamma, t') = \text{infer}(\Gamma, t'')$ fail , egyébként
$\text{infer}(\Gamma, x)$	$:= \text{infer}_{\text{Con}}(\Gamma, x)$
$\text{infer}(\Gamma, \text{let } t \text{ in } x.t')$	$:= \text{infer}((\Gamma, x : A), t')$, ha $\text{infer}(\Gamma, t) = A \in \text{Ty}$ fail , egyébként

$\text{infer}_{\text{Con}} \in \text{Con} \times \text{Var} \rightarrow \text{Ty} \cup \{\text{fail}\}$	
$\text{infer}_{\text{Con}}(\cdot, x)$	$:= \text{fail}$
$\text{infer}_{\text{Con}}((\Gamma, x : A), y)$	$:= A$, ha $x = y$
$\text{infer}_{\text{Con}}((\Gamma, x : A), y)$	$:= \text{infer}_{\text{Con}}(\Gamma, y)$, egyébként

4.4. Feladat. *Bizonyítsuk be a 4.3. lemmát!*

A környezetben a változó-típus párok sorrendje nem számít ebben a típus-rendszerben. Ezt fejezi ki a *permutációs lemma*.

4.5. Lemma. *Ha $\Gamma \vdash t : A$, akkor $\Gamma' \vdash t : A$, feltéve, hogy Γ' a Γ egy permutációja (ugyanazok a változó-típus párok, csak más sorrendben).*

Bizonyítás. A $\Gamma \vdash t : A$ levezetése szerinti indukcióval.

- A 4.8–4.13. szabályoknál csak az induktív hipotéziseket, majd a szabályt használjuk.
- A 4.15. szabály esetén azt szeretnénk belátni, hogy $\Gamma' \vdash \text{let } t_1 \text{ in } x.t_2 : A_2$, feltéve, hogy $\Gamma' \vdash t_1 : A_1$ és $\Gamma'' \vdash t_2 : A_2$, ha Γ'' a $\Gamma, x : A_1$ egy permutációja. Mivel Γ' a Γ egy permutációja, ezért a $\Gamma', x : A_1$ a $\Gamma, x : A_1$ permutációja, így ez az indukciós feltevés azt mondja, hogy $\Gamma', x : A_1 \vdash t_2 : A_2$. Ezt felhasználva a 4.15. szabály alapján megkapjuk, hogy $\Gamma' \vdash \text{let } t_1 \text{ in } x.t_2 : A_2$.

- A 4.14. szabály esetén azt látjuk be, hogy ha $(x : A) \in \Gamma$, és Γ' a Γ egy permutációja, akkor $(x : A) \in \Gamma'$. Itt egyszerűen annyiszor alkalmazzuk a 4.5 szabályt, ahányadik komponens $(x : A)$ hátulról Γ' -ben.

□

A típusrendszer egy további fontos tulajdonsága a *gyengítési tulajdonság* (weakening).

4.6. Lemma. *Ha $\Gamma \vdash t : A$ levezethető, és $y \notin \text{dom}(\Gamma)$, akkor $\Gamma, y : A' \vdash t : A$ is levezethető bármely A' -re.*

Ez a tulajdonság azt fejezi ki, hogy egy jól típusozott kifejezést tetszőleges olyan környezetben használhatunk, amiben meg vannak adva a szabad változói. Tehát ha írunk egy típushelyes programot, és ezután további paramétereket adunk meg a programnak, akkor a program ugyanúgy típushelyes marad.

Bizonyítás. A levezetés szerinti indukcióval. Tehát $P(\Gamma \vdash t : A) = \Gamma, y : A' \vdash t : A$, ahol $y \notin \text{dom}(\Gamma)$. A változó esetében eggyel többször használjuk a 4.7. szabályt, a 4.8,4.11,4.12. szabályok esetén ugyanazeket a szabályokat alkalmazzuk más környezetekre, a 4.9,4.10,4.13. szabályok esetén az indukciós feltevést használjuk, majd magát a szabályt. A 4.15. szabály esetén az indukciós feltevés azt mondja, hogy $\Gamma, y : A' \vdash t_1 : A_1$ és $\Gamma, x : A_1, y : A' \vdash t_2 : A_2$, nekünk pedig azt kell belátnunk, hogy $\Gamma, y : A' \vdash \text{let } t_1 \text{ in } x.t_2 : A_2$. Mivel $\Gamma, y : A', x : A_1$ a $\Gamma, x : A_1, y : A'$ környezet egy permutációja, a 4.5. lemma alapján megkapjuk, hogy $\Gamma, y : A', x : A_1 \vdash t_2 : A_2$, így alkalmazhatjuk a 4.15. szabályt. □

Helyettesítési lemma (substitution lemma):

4.7. Lemma. *Ha $\Gamma, x : A \vdash t' : A'$ és $\Gamma \vdash t : A$, akkor $\Gamma \vdash t'[x \mapsto t] : A'$.*

Ez a lemma a modularitást fejezi ki: van két külön programunk, $t : A$ és $t' : A'$, utóbbi deklarálni egy A típusú változót. t -t A implementációjának, t' -t pedig t kliensének nevezzük. A 4.7. lemma azt mondja, hogy külön-külön típusellenőrizhetjük a két modult, és ekkor összetevés (linking) után is típushelyes lesz a programunk.

Bizonyítás. $\Gamma, x : A \vdash t' : A'$ levezetése szerinti indukció.

- A 4.8,4.11,4.12. szabályok esetén nem csinál semmit a helyettesítés.
- A 4.9,4.10,4.13. szabályok esetén az indukciós feltevésekből következik a helyettesítés helyessége. Például a 4.9. szabály esetén tudjuk, hogy $\Gamma, x : A \vdash t_1, t_2 : \text{Nat}$ és $\Gamma \vdash t_1[x \mapsto t], t_2[x \mapsto t] : \text{Nat}$, és azt szeretnénk belátni, hogy $\Gamma \vdash (t_1 + t_2)[x \mapsto t] : \text{Nat}$. Ez a helyettesítés definíciója

alapján megegyezik azzal, hogy $\Gamma \vdash t_1[x \mapsto t] + t_2[x \mapsto t] : \text{Nat}$. Ezt a 4.9. szabály alkalmazásával megkapjuk. A 4.14 szabály alkalmazása esetén a kifejezésünk egy változó. Ha ez megegyezik x -szel, akkor a helyettesítés eredménye e lesz, és $A = A'$. Ekkor $\Gamma \vdash e : A$ miatt készen vagyunk. Ha a változónevek nem egyeznek meg, a helyettesítés nem csinál semmit.

- A 4.14. szabály esete triviális.
- A 4.15. szabály esetén az indukciós feltevés alapján tudjuk, hogy $\Gamma \vdash t_1[x \mapsto t] : A_1$. Ezenkívül $\Gamma, x : A, y : A_1 \vdash t_2 : A_2$, ebből a 4.5. lemma alapján $\Gamma, y : A_1, x : A \vdash t_2 : A_2$, majd az indukciós feltevés alapján kapjuk, hogy $\Gamma, y : A_1 \vdash t_2[x \mapsto t] : A_2$. Mivel $(\text{let } t_1 \text{ in } y.t_2)[x \mapsto t] = \text{let } t_1[x \mapsto t] \text{ in } y.t_2[x \mapsto t]$, a 4.15. szabály alapján kapjuk, hogy $\Gamma \vdash (\text{let } t_1 \text{ in } y.t_2)[x \mapsto t] : A_2$.

□

A helyettesítési lemma ellentéte a *dekompozíció*. Ez azt fejezi ki, hogy ha egy programrészlet többször előfordul egy programban, akkor azt kiemelhetjük (és ezzel rövidebbé, érthetőbbé, könnyebben karbantarthatóbbá tesszük a programot).

4.8. Lemma. *Ha $\Gamma \vdash t'[x \mapsto t] : A'$, akkor minden olyan A -ra, melyre $\Gamma \vdash t : A$, $\Gamma, x : A \vdash t' : A'$.*

Bizonyítás. $\Gamma \vdash t'[x \mapsto t] : A'$ szerinti indukció.

□

4.9. Feladat. *Típusozhatók-e az alábbi kifejezések az üres környezetben? Próbáljuk meg levezetni a típusukat.*

- $(\text{if isZero (num 1) then num 2 else num 3}) + \text{let num 1 in } x.x + x$
- $\text{let isZero (num 1) in } x.x + x$
- $\text{let isZero (num 1) in } x.\text{if } x \text{ then } x \text{ else false}$
- $\text{isZero (isZero (num 0))}$

4.10. Feladat. *Bizonyítsuk be, hogy ha $\Gamma \vdash t : A$, akkor $\Gamma \text{ wf}$!*

4.11. Feladat. *Írjuk le a 4.8. lemma bizonyításának részleteit!*

További információ:

- A később tanulandó polimorf ill. függő típusrendszerekben nem igaz, hogy a környezet permutálható.
- A lineáris típusrendszerekben nem teljesül a gyengítési tulajdonság.

4.3. Operációs szemantika

A 2.3. fejezetben megadott operációs szemantikát kiegészítjük a *let*-re vonatkozó szabályokkal. Ezt kétféleképpen tehetjük meg: *érték szerinti* (by value) illetve *név szerinti* (by name) paraméterátadással. Utóbbinál elhagyjuk a zárójelezett 4.16. szabályt és a zárójelezett feltételt a 4.17. szabályból.

$$\left[\frac{t_1 \mapsto t'_1}{\text{let } t_1 \text{ in } x.t_2 \mapsto \text{let } t'_1 \text{ in } x.t_2} \right] \quad (4.16)$$

$$\frac{[t_1 \text{ val}]}{\text{let } t_1 \text{ in } x.t_2 \mapsto t_2[x \mapsto t_1]} \quad (4.17)$$

Érték szerinti paraméterátadásnál, mielőtt egy kifejezést hozzákötünk egy változóhoz, azt kiértékeljük. Így maximum egyszer értékelünk ki egy változót. Név szerinti paraméterátadás esetén nem értékeljük ki a kifejezést a kötés előtt, így ahányszor hivatkozunk rá, annyiszor fogjuk kiértékelni. Az érték szerinti paraméterátadás akkor pazarló, ha egyszer sem hivatkozunk a kötésre, a név szerinti akkor, ha több, mint egyszer hivatkozunk. A kettő előnyeit kombinálja az igény szerinti kiértékelés (call by need).

4.12. Feladat. Írjunk olyan *let* kifejezést, melynek kiértékelése érték szerinti paraméterátadásnál hatékonyabb (kevesebb átírási lépésből áll).

4.13. Feladat. Írjunk olyan *let* kifejezést, melynek kiértékelése név szerinti paraméterátadásnál hatékonyabb.

4.14. Feladat. Írjunk *let* kifejezést, amelynek kiértékelése ugyanannyi lépésből áll mindkét fajta paraméterátadás esetén.

A nyílt kifejezések kiértékelése egy adott ponton elakad (a 2.3. fejezetben is voltak elakadó kifejezések, tehát zárt kifejezések kiértékelése is elakadhat).

4.15. Feladat. Értékeljük ki az $x + (\text{num } 1 + \text{num } 2)$ és az $(\text{num } 1 + \text{num } 2) + x$ kifejezéseket!

4.4. Típusrendszer és szemantika kapcsolata

A típusmegmaradás és a haladás tételét most üres környezetben tudjuk kimondani. A bizonyítások ugyanúgy működnek, mint a Nat-Bool nyelv esetén.

4.16. Tétel. Ha $a \cdot \vdash t : A$ és $t \mapsto t'$, akkor $a \cdot \vdash t' : A$.

4.17. Tétel. Ha $a \cdot \vdash t : A$, akkor vagy $t \text{ val}$, vagy létezik olyan t' , hogy $t \mapsto t'$.

5. Függvények

Az előző fejezet típusait kiegészítjük függvény típusokkal.

$$A, A', \dots \in \mathbf{Ty} ::= \dots \mid A_1 \Rightarrow A_2 \quad (5.1)$$

5.1. Feladat. Írjunk fel 10 különböző A -t.

A termeket kiegészítjük λ absztrakcióval és applikációval hasonló módon, mint ahogy a 3. fejezetben láttuk.

$$t, t', \dots \in \mathbf{Tm} ::= \dots \mid \lambda^A x. t \mid t t' \quad (5.2)$$

A különbség, hogy a λ operátor a függvény értelmezési tartományának típusát is megkapja paraméterként: aritása $(\mathbf{Ty}, \mathbf{Tm}. \mathbf{Tm}) \mathbf{Tm}$ (az első paraméterét felső indexbe írjuk), az alkalmazásé $(\mathbf{Tm}, \mathbf{Tm}) \mathbf{Tm}$. Emiatt már nem tudjuk megadni a típusrendszert teljesen külön a szintaxistól, hiszen a termekbe beszivárogtak a típusok.

A típusrendszert a következő szabályokkal egészítjük ki.

$$\frac{\Gamma, x : A_1 \vdash t_2 : A_2}{\Gamma \vdash \lambda^{A_1} x. t_2 : A_1 \Rightarrow A_2} \quad (5.3)$$

$$\frac{\Gamma \vdash t : A_1 \Rightarrow A_2 \quad \Gamma \vdash t_1 : A_1}{\Gamma \vdash t t_1 : A_2} \quad (5.4)$$

A 2-vel növelés függvényt például a következőképp adhatjuk meg:

$$\lambda^{\mathbf{Nat}} x. \text{num } 2 + x.$$

5.2. Feladat. Vezessük le, hogy ennek típusa az üres környezetben $\mathbf{Nat} \Rightarrow \mathbf{Nat}$!

5.3. Feladat. Mutassuk meg, hogy nem teljesülne a típusozás unicitása (lásd 2.9,4.2. lemmák), ha kihagynánk a λ paraméterei közül az értelmezési tartomány típusát.

Többparaméteres függvényeket ún. *curry-zéssel* tudunk megadni. Például egy $\mathbf{Nat} \Rightarrow (\mathbf{Bool} \Rightarrow \mathbf{Nat})$ típusú függvény bemenete \mathbf{Nat} , kimenete pedig egy újabb függvény, mely \mathbf{Bool} -ból \mathbf{Nat} -ba képez. Úgy is tekinthetünk erre, mint egy két bemenettel, egy \mathbf{Nat} és egy \mathbf{Bool} típusúval rendelkező függvényre, melynek kimenete \mathbf{Nat} . Ezt azzal is kihangsúlyozzuk, hogy a \Rightarrow operátor jobbra zárójelződik, tehát $A_1 \Rightarrow A_2 \Rightarrow A_3 = A_1 \Rightarrow (A_2 \Rightarrow A_3)$.

5.4. Feladat. Adjunk meg $\mathbf{Nat} \Rightarrow (\mathbf{Bool} \Rightarrow \mathbf{Nat})$ típusú függvényt, mely felhasználja mindkét bemenetét.

5.5. Feladat. Adjuk meg az $\text{apply}_3 : (\text{Bool} \Rightarrow \text{Bool}) \Rightarrow \text{Bool} \Rightarrow \text{Bool}$ függvényt, mely az első paramétereként kapott függvényt háromszor alkalmazza a második paraméterében kapott szövegre.

Az apply_3 függvényt *magasabbrendű függvénynek* nevezzük, mert a bemenete függvény. Nem mindegyik programozási nyelv támogat magasabbrendű függvényeket, pedig ez egy fontos abstrakciós eszköz.

Az operációs szemantika a következő szabályokkal egészül ki.

$$\frac{}{\lambda^A x. t \text{ val}} \quad (5.5)$$

$$\frac{t \mapsto t'}{t \ t_1 \mapsto t' \ t_1} \quad (5.6)$$

$$\left[\frac{t \text{ val} \quad t_1 \mapsto t'_1}{t \ t_1 \mapsto t' \ t'_1} \right] \quad (5.7)$$

$$\frac{[t_1 \text{ val}]}{(\lambda^A x. t_2) \ t_1 \mapsto t_2[x \mapsto t_1]} \quad (5.8)$$

A szögletes zárójelezett szabály ill. feltétel az érték szerinti paraméterátadás esetén szükséges. Vegyük észre, hogy ellentétben a 3.2. fejezetben megadottakkal, most nem engedünk tetszőleges átírási sorrendet, az operációs szemantika determinisztikus (vö. 2.20. lemma).

Továbbá igaz a típusmegőrzés (vö. 2.25. és 4.16. tételek) és a haladás (vö. 2.26. és 4.17. tételek) tétele is.

5.6. Feladat. Bizonyítsd be a típusmegőrzés és a haladás tételét.

5.7. Feladat. Értékeld ki név és érték szerinti paraméterátadással a $(\lambda^{\text{Nat}} x. x + x) (\text{num } 1 + \text{num } 1)$ kifejezést.

5.8. Feladat. Értékeld ki a $\left((\lambda^{\text{Nat} \Rightarrow \text{Nat}} f. \lambda^{\text{Nat}} x. f(f \ x)) (\lambda^{\text{Nat}} x. x + \text{num } 1) \right) (\text{num } 3 + \text{num } 1)$ kifejezést érték szerinti paraméterátadással.

Az így megadott jól típusozott termék a 3-ban megadottakkal ellentétben mind terminálnak.

5.9. Lemma. Ha $t : A$, akkor létezik olyan $t' \text{ val}$, hogy $t \mapsto^* t'$.

6. Szorzat típusok

A bináris szorzat típusokkal rendezett párokat tudunk leírni. A projekciókkal ki tudjuk szedni a párban levő elemeket. A nulláris szorzat az egyelemű típus, mely nem hordoz információt, így nincsen eliminációs szabálya. Ezek általánosításai a véges szorzat típusok, melyeknek a felhasználó által megadott nevű projekciókkal rendelkező változatát nevezik rekordnak.

A szorzat típusok operációs szemantikája lehet *lusta* (lazy) és *mohó* (eager).¹ Lusta szemantika esetén egy tetszőleges $\langle t, t' \rangle$ pár érték, míg mohó szemantika esetén szükséges, hogy t és t' már eleve értékek legyenek.

6.1. Nulláris és bináris szorzat típus

A szintaxis a következő.

$$A, A', \dots \in \text{Ty} ::= \dots \mid \text{Unit} \mid A \times A' \quad (6.1)$$

$$t, t', \dots \in \text{Tm} ::= \dots \mid \text{tt} \mid \langle t_1, t_2 \rangle \mid \text{proj}_1 t \mid \text{proj}_2 t \quad (6.2)$$

A nulláris szorzat típust egyelemű típusnak (top, unit, néha helytelenül void) is nevezik, szokásos jelölései a Unit-on kívül 1 és (). Az egyetlen elemét tt-vel (trivially true) jelöljük. A bináris szorzatot (binary product) Descartes-szorzatnak vagy keresztszorzatnak is nevezik.

A típusrendszer a következő.

$$\frac{\Gamma \text{ wf}}{\Gamma \vdash \text{tt} : \text{Unit}} \quad (6.3)$$

$$\frac{\Gamma \vdash t_1 : A_1 \quad \Gamma \vdash t_2 : A_2}{\Gamma \vdash \langle t_1, t_2 \rangle : A_1 \times A_2} \quad (6.4)$$

$$\frac{\Gamma \vdash t : A_1 \times A_2}{\Gamma \vdash \text{proj}_1 t : A_1} \quad (6.5)$$

$$\frac{\Gamma \vdash t : A_1 \times A_2}{\Gamma \vdash \text{proj}_2 t : A_2} \quad (6.6)$$

Az operációs szemantika a következő.

$$\overline{\text{tt val}} \quad (6.7)$$

$$\frac{[t_1 \text{ val}] \quad [t_2 \text{ val}]}{\langle t_1, t_2 \rangle \text{ val}} \quad (6.8)$$

¹ A név szerinti és az érték szerinti paraméterátadás szemantikáról a függvény típusoknál beszélünk, véges adattípusoknál és induktív típusoknál (lásd később) lusta és mohó szemantikát mondunk.

$$\left[\frac{t_1 \mapsto t'_1}{\langle t_1, t_2 \rangle \mapsto \langle t'_1, t_2 \rangle} \right] \quad (6.9)$$

$$\left[\frac{t_1 \text{ val} \quad t_2 \mapsto t'_2}{\langle t_1, t_2 \rangle \mapsto \langle t_1, t'_2 \rangle} \right] \quad (6.10)$$

$$\frac{t \mapsto t'}{\text{proj}_1 t \mapsto \text{proj}_1 t'} \quad (6.11)$$

$$\frac{t \mapsto t'}{\text{proj}_2 t \mapsto \text{proj}_2 t'} \quad (6.12)$$

$$\frac{[t_1 \text{ val}] \quad [t_2 \text{ val}]}{\text{proj}_1 \langle t_1, t_2 \rangle \mapsto t_1} \quad (6.13)$$

$$\frac{[t_1 \text{ val}] \quad [t_2 \text{ val}]}{\text{proj}_2 \langle t_1, t_2 \rangle \mapsto t_2} \quad (6.14)$$

A szögletes zárójelbe tett feltételek és szabályok csak a mohó szemantikában használatosak. A $-,-$ operátor a bevezető operátor, míg a proj_1 és proj_2 az eliminátorok. Mohó kiértékelés esetén az utasítás szabályok (6.13–6.14) csak akkor működnek, ha a $-,-$ operátor mindkét paramétere ki van értékelve.

6.1. Feladat. *Hány olyan kifejezés van, mely mohó operációs szemantikában érték, és $(\text{Unit} \times \text{Unit}) \times \text{Unit}$ típusú illetve $\text{Unit} \times (\text{Unit} \times \text{Unit})$ típusú?*

6.2. Feladat. *Értékelj ki a $(\lambda^{\text{Nat}} x. \langle x + \text{num } 3, x + \text{num } 4 \rangle) (\text{num } 1 + \text{num } 2)$ kifejezést az alábbi négy módon:*

- Érték szerint, mohón.
- Név szerint, mohón.
- Érték szerint, lustán.
- Név szerint, lustán.

6.3. Feladat. *Bizonyítsd be a típusmegőrzés és a haladás tételét erre a típusrendszerre.*

A szorzat típusokkal kapunk egy másik módszert a Curry-zés mellett, mellyel meg tudunk adni többparaméteres ill. több visszatérési értékű függvényeket.

6.4. Feladat. *Add meg a három-paraméteres összeadás függvényt, melynek típusa $(\text{Nat} \times (\text{Nat} \times \text{Nat})) \Rightarrow \text{Nat}$.*

6.5. Feladat. *Add meg az ugyanezt végző függvényt a következő típussal $\text{Nat} \Rightarrow \text{Nat} \Rightarrow \text{Nat} \Rightarrow \text{Nat}$.*

6.6. Feladat. *Add meg azt a függvényt, mely visszaadja a bemenetnél eggyel illetve kettővel nagyobb számot. Típusa: $\text{Nat} \Rightarrow (\text{Nat} \times \text{Nat})$.*

6.2. Általános véges szorzat típusok

Van egy $I = \{i_1, \dots, i_n\}$ véges halmazunk, mely neveket tartalmaz, és egy olyan szorzat típust adunk meg, mely minden névhez tartalmaz egy elemet.

A szintaxisban a típusok a következők.

$$A, A', \dots \in \text{Ty} ::= \dots \mid \Pi(i_1 \hookrightarrow A_1, \dots, i_n \hookrightarrow A_n) \quad (6.15)$$

Π aritása $(\text{Ty}^I)\text{Ty}$, ami azt jelenti, hogy I minden elemére meg kell adnunk egy típust (A^B -vel jelöljük a B -ből A -ba történő leképezések halmazát). A leképezés jelölésére használjuk a \hookrightarrow jelölést, a megadás sorrendje nem számít, tehát például $(i \hookrightarrow a, j \hookrightarrow b)$ megegyezik $(j \hookrightarrow b, i \hookrightarrow a)$ -val.

A kifejezések a következők.

$$t, t', \dots \in \text{Tm} ::= \dots \mid \langle i_1 \hookrightarrow t_1, \dots, i_n \hookrightarrow t_n \rangle \mid \text{proj}_{i_k} t \quad (6.16)$$

$\langle - \rangle$ aritása $(\text{Tm}^I)\text{Tm}$. proj_i aritása $(\text{Tm})\text{Tm}$, minden $k \in \{1, \dots, n\}$ -re van egy ilyen operátorunk.

Például az $I = \{\text{gender}, \text{age}, \text{postcode}\}$ egy olyan rekord típust ad meg, mely egy nevet, életkort és irányítószámot tartalmaz.

$$\Pi(\text{gender} \hookrightarrow \text{Bool}, \text{age} \hookrightarrow \text{Nat}, \text{postcode} \hookrightarrow \text{Nat})$$

Egy eleme így adható meg.

$$\langle \text{name} \hookrightarrow \text{false}, \text{age} \hookrightarrow 38, \text{postcode} \hookrightarrow 1092 \rangle$$

A típusrendszer a következő.

$$\frac{\Gamma \text{wf} \quad \Gamma \vdash t_1 : A_1 \quad \dots \quad \Gamma \vdash t_n : A_n}{\Gamma \vdash \langle i_1 \hookrightarrow t_1, \dots, i_n \hookrightarrow t_n \rangle : \Pi(i_1 \hookrightarrow A_1, \dots, i_n \hookrightarrow A_n)} \quad (6.17)$$

$$\frac{\Gamma \vdash t : \Pi(i_1 \hookrightarrow A_1, \dots, i_n \hookrightarrow A_n)}{\Gamma \vdash \text{proj}_{i_k} t : A_k} \quad (6.18)$$

$\Pi(i_1 \hookrightarrow A_1, \dots, i_n \hookrightarrow A_n)$ -nek ugyanannyi eleme van, mint a $A_1 \times \dots \times A_n$ típusnak, csak előbbi elemeinek a megadása kényelmesebb: név szerint adjuk meg az egyes komponenseket, és a sorrend sem számít. Ezenkívül név szerint ki tudjuk őket vetíteni, nem kell iterálva alkalmaznunk a proj_1 , proj_2 operátorokat.

Operációs szemantika.

$$\frac{[t_1 \text{ val} \quad \dots \quad t_n \text{ val}]}{\langle i_1 \hookrightarrow t_1, \dots, i_n \hookrightarrow t_n \rangle \text{ val}} \quad (6.19)$$

$$\left[\frac{t_1 \text{ val} \quad \dots \quad t_{k-1} \text{ val} \quad t_k \mapsto t'_k}{\langle i_1 \hookrightarrow t_1, \dots, i_n \hookrightarrow t_n \rangle \mapsto \langle i_1 \hookrightarrow t_1, \dots, i_{k-1} \hookrightarrow t_{k-1}, i_k \hookrightarrow t'_k, i_{k+1} \hookrightarrow t_{k+1}, \dots, i_n \hookrightarrow t_n \rangle} \right] \quad (6.20)$$

$$\frac{t \mapsto t' \quad k \in \{1, \dots, n\}}{\text{proj}_{i_k} t \mapsto \text{proj}_{i_k} t'} \quad (6.21)$$

$$\frac{[t_1 \text{ val} \quad \dots \quad t_n \text{ val}]}{\text{proj}_{i_k} \langle i_1 \hookrightarrow t_1, \dots, i_n \hookrightarrow t_n \rangle \mapsto t_{i_k}} \quad (6.22)$$

A szögletes zárójellel megadott feltételek és szabály mohó kiértékelés esetén van megadva.

6.7. Feladat. *Jelöld be, hogy melyik a bevezető operátor, eliminátor, melyek a sorrendi és melyek az utasítás szabályok.*

6.8. Feladat. *A nulláris és a bináris szorzat típusokat megkapjuk, ha I az üres halmaz ill. a kételemű halmaz. Mutasd meg, hogy az így megadott nulláris és bináris típus ugyanúgy viselkedik típusrendszer és operációs szemantika szempontjából, mint a 6.1. alfejezetben megadott.*

6.9. Feladat. *Bizonyítsd be a típusmegmaradás és a haladás tételét.*

7. Összeg típusok

7.1. Nulláris és bináris összeg típus

Szintaxis.

$$A, A', \dots \in \text{Ty} ::= \dots \mid \text{Empty} \mid A_1 + A_2 \quad (7.1)$$

$$t, t', \dots \in \text{Tm} ::= \dots \mid \text{abort}^A t \mid \text{inj}_1^{A_1, A_2} t \mid \text{inj}_2^{A_1, A_2} t \mid \text{case } t \, x_1. t_1 \, x_2. t_2 \quad (7.2)$$

A nulláris összeg típus (bottom, 0 típus, void típus) egy olyan választási lehetőséget ad meg, ahol egy alternatíva sincs. Emiatt nincs bevezető operátora. Az eliminációs operátora pedig abortálja a számítást, amint kap egy bottom típusú értéket (ami nem lehetséges). A bináris összeg típusba kétféleképpen injektálhatunk: vagy az első, vagy a második komponensébe, ezt jelöli inj_1 és inj_2 . Ezek aritása $(\text{Ty}, \text{Ty}, \text{Tm})\text{Tm}$. Egy összeg típusú kifejezést esetszétválasztással (case) tudunk eliminálni, aritása $(\text{Tm}, \text{Tm}, \text{Tm}, \text{Tm})\text{Tm}$.

Típusrendszer.

$$\frac{\Gamma \vdash t : \text{Empty}}{\Gamma \vdash \text{abort}^A t : A} \quad (7.3)$$

$$\frac{\Gamma \vdash t_1 : A_1}{\Gamma \vdash \text{inj}_1^{A_1, A_2} t_1 : A_1 + A_2} \quad (7.4)$$

$$\frac{\Gamma \vdash t_2 : A_2}{\Gamma \vdash \text{inj}_2^{A_1, A_2} t_2 : A_1 + A_2} \quad (7.5)$$

$$\frac{\Gamma \vdash t : A_1 + A_2 \quad \Gamma, x_1 : A_1 \vdash t_1 : A \quad \Gamma, x_2 : A_2 \vdash t_2 : A}{\Gamma \vdash \text{case } t \, x_1. t_1 \, x_2. t_2 : A} \quad (7.6)$$

Operációs szemantika. Az inj_1 és inj_2 típusparamétereit nem írtuk ki a rövidség kedvéért, de ott vannak.

$$\frac{t \mapsto t'}{\text{abort}^A t \mapsto \text{abort}^A t'} \quad (7.7)$$

$$\frac{[t \text{ val}]}{\text{inj}_1 t \text{ val}} \quad (7.8)$$

$$\frac{[t \text{ val}]}{\text{inj}_2 t \text{ val}} \quad (7.9)$$

$$\left[\frac{t \mapsto t'}{\text{inj}_1 t \mapsto \text{inj}_1 t'} \right] \quad (7.10)$$

$$\left[\frac{t \mapsto t'}{\text{inj}_2 t \mapsto \text{inj}_2 t'} \right] \quad (7.11)$$

$$\frac{t \mapsto t'}{\text{case } t \ x_1.t_1 \ x_2.t_2 \mapsto \text{case } t' \ x_1.t_1 \ x_2.t_2} \quad (7.12)$$

$$\frac{[t \text{ val}]}{\text{case } (\text{inj}_1 t) \ x_1.t_1 \ x_2.t_2 \mapsto t_1[x_1 \mapsto t]} \quad (7.13)$$

$$\frac{[t \text{ val}]}{\text{case } (\text{inj}_2 t) \ x_1.t_1 \ x_2.t_2 \mapsto t_2[x_2 \mapsto t]} \quad (7.14)$$

7.1. Feladat. Add meg a Bool típust összeg típusként, és az if-then-else konstrukciót.

7.2. Feladat. Van-e különbség a lusta és a mohó if-then-else között?

7.3. Feladat. Add meg a tagadás, logika és, logikai vagy függvényeket a case operátor használatával.

7.4. Feladat. Bizonyítsd be a típusozás unicitását! Mi lenne, ha nem adnánk meg a típusokat az injektáló operátoroknál?

7.2. Általános véges összeg típusok

$I = \{i_1, \dots, i_n\}$ véges halmaz. Szintaxis.

$$A, A', \dots \in \text{Ty} ::= \dots \mid \Sigma(i_1 \hookrightarrow A_1, \dots, i_n \hookrightarrow A_n) \quad (7.15)$$

$$t, t', \dots \in \text{Tm} ::= \dots \mid \text{inj}_{i_k}^{i_1 \hookrightarrow A_1, \dots, i_n \hookrightarrow A_n} t \mid \text{case } t \ (i_1 \hookrightarrow x_1.t_1, \dots, i_n \hookrightarrow x_n.t_n) \quad (7.16)$$

Σ aritása $(\text{Ty}^I)\text{Ty}$. Itt sem számít a sorrend. inj_{i_k} aritása $(\text{Ty}^I, \text{Tm})\text{Tm}$. Az általános case aritása $(\text{Tm}, (\text{Tm}.\text{Tm})^I)\text{Tm}$.

Típusrendszer.

$$\frac{\Gamma \vdash t : A_k}{\Gamma \vdash \text{inj}_{i_k}^{i_1 \hookrightarrow A_1, \dots, i_n \hookrightarrow A_n} t : \Sigma(i_1 \hookrightarrow A_1, \dots, i_n \hookrightarrow A_n)} \quad (7.17)$$

$$\frac{\Gamma \vdash t : \Sigma(i_1 \hookrightarrow A_1, \dots, i_n \hookrightarrow A_n) \quad \Gamma, x_1 : A_1 \vdash t_1 : A \quad \dots \quad \Gamma, x_n : A_n \vdash t_n : A}{\Gamma \vdash \text{case } t \ x_1.t_1 \ \dots \ x_n.t_n : A} \quad (7.18)$$

7.5. Feladat. Írd fel az operációs szemantikát, a lusta és a mohó változatot is!

7.6. Feladat. Mutasd meg, hogyan lesz a nulláris és a bináris összeg speciális esete az általánosnak!

7.3. Szorzat és összeg típusok alkalmazásai

Fontos megkülönböztetni a Unit és a Empty típusokat. A Unit-nak pontosan egy eleme van (ezt úgy értjük, hogy egy olyan kifejezés van, mely érték, és típusa

Unit), és nem hordoz semmi információt. Ezt unitnak nevezik a legtöbb nyelvben, de sokszor hibásan voidnak (üresnek) nevezik. Utóbbi esetben arra gondolnak, hogy nincs benne információ, nem pedig arra, hogy nincs egy eleme sem. A Empty-nak nincs egy eleme sem, ez a teljes információ: ha van egy Empty típusú értékünk (ami lehetetlen), akkor tetszőleges más típusú értéket létre tudunk hozni (abort művelet).

A Bool típust megadhatjuk úgy, hogy $\text{Unit} + \text{Unit}$.

Felsorolások, például Észak, Dél, Kelet, Nyugat. Ez tkp. $\text{Unit} + \text{Unit} + \text{Unit} + \text{Unit}$ típus. Ilyen a beépített karakter típus is, általában egyenlőség-vizsgálattal van megadva a case ezekre.

Opt típus, mely opcionálisan tartalmaz valamilyen értéket. Szintaxis.

$$A, A', \dots \in \text{Ty} ::= \dots \mid \text{Opt } A \quad (7.19)$$

$$t, t', \dots \in \text{Tm} ::= \dots \mid \text{null}^A \mid \text{just } t \mid \text{ifnull } t \ t_1 \ x.t_2 \quad (7.20)$$

Típusrendszer. Úgy tudunk eliminálni Opt-ból, ha megadjuk, mi történjen, ha null értéket kaptunk. Ezt fejezi ki az ifnull.

$$\frac{\Gamma \text{ wf}}{\Gamma \vdash \text{null}^A : \text{Opt } A} \quad (7.21)$$

$$\frac{\Gamma \vdash t : A}{\Gamma \vdash \text{just } t : \text{Opt } A} \quad (7.22)$$

$$\frac{\Gamma \vdash t : \text{Opt } A \quad \Gamma \vdash t_1 : A' \quad \Gamma, x : A \vdash t_2 : A'}{\Gamma \vdash \text{ifnull } t \ t_1 \ x.t_2 : A'} \quad (7.23)$$

Operációs szemantika.

$$\overline{\text{null}^A \text{ val}} \quad (7.24)$$

$$\frac{[t \text{ val}]}{\text{just } t \text{ val}} \quad (7.25)$$

$$\left[\frac{t \mapsto t'}{\text{just } t \mapsto \text{just } t'} \right] \quad (7.26)$$

$$\frac{t \mapsto t'}{\text{ifnull } t \ t_1 \ x.t_2 \mapsto \text{ifnull } t' \ t_1 \ x.t_2} \quad (7.27)$$

$$\overline{\text{ifnull } \text{null}^A \ t_1 \ x.t_2 \mapsto t_1} \quad (7.28)$$

$$\frac{[t \text{ val}]}{\text{ifnull } (\text{just } t) \ t_1 \ x.t_2 \mapsto t_2[x \mapsto t]} \quad (7.29)$$

7.7. Feladat. Mutasd meg, hogy ha véges összegként adjuk meg az Opt típust, a fenti típusrendszer és operációs szemantika szabályait megkapjuk.

7.8. Feladat. *Hogyan tudunk objektum-orientált programozási nyelveken (például Java) megadni összeg típusokat?*

A_1 és A_2 típusokat *izomorfnak* nevezzük, ha megadhatók f_1 és f_2 kifejezések, melyekre $x_1 : A_1 \vdash f_2 : A_2$ és $x_2 : A_2 \vdash f_1 : A_1$ és bármely e_1 A_1 típusú értékre igaz, hogy $f_1[x_2 \mapsto (f_2[x_1 \mapsto e_1])] \mapsto^* e_1$ és fordítva, bármely e_2 A_2 típusú értékre igaz, hogy $f_2[x_1 \mapsto (f_1[x_2 \mapsto e_2])] \mapsto^* e_2$.

7.9. Feladat. *Döntsd el, hogy az alábbi típusok izomorfak-e, ha igen, add meg f_1 -et és f_2 -t!*

$\text{Bool} \times \text{Unit}$	és Bool
$(\text{Unit} + \text{Unit}) + \text{Unit}$	és $\text{Unit} + (\text{Unit} + \text{Unit})$
$(A + A') \times A''$	és $(A \times A'') + (A' \times A'')$
$A + \text{Empty}$	és A
$A \times A'$	és $A' \times A$
$A \times \text{Empty}$	és Empty

7.10. Feladat. *Mutasd meg, hogy a véges típusok a fenti izomorfizmust egyenlőségnek véve kommutatív félgyűrűt (semiring)-et alkotnak.*

Nevezetes a következő típusok izomorfizmusa.

$$A \Rightarrow (B \Rightarrow C) \text{ és } (A \times B) \Rightarrow C$$

A balról jobbra irányt *uncurry*-nek, a jobbról balra irányt *curry*-nek nevezzük.

7.11. Feladat. *Add meg az izomorfizmust!*

8. Konstruktív ítéletlogika

Ebben a fejezetben a konstruktív ítéletlogikával (propozicionális, nulladrendű) logikával és az eddig tanult típusrendszerekkel való kapcsolatával foglalkozunk.

8.1. Szintaxis

$$A, B, \dots \in \text{Prop} ::= X \mid \top \mid \perp \mid A \wedge B \mid A \vee B \mid A \supset B \quad (8.1)$$

Egy konstruktív ítéletlogikai állítás (propozíció) vagy egy ítéletváltozó (X, Y, \dots -al jelöljük), vagy igaz, vagy hamis, vagy egy konjunkció, diszjunkció vagy egy implikáció.

8.2. Bizonyítások

Bevezetünk egy ítéletet, mely $A_1, \dots, A_n \vdash A$ alakú, mely azt mondja, hogy A_1, \dots, A_n -t feltéve A bizonyítható. A feltételek (hipotézisek) listáját Δ -val jelöljük és a következőképp adjuk meg.

$$\Delta, \Delta_1 \dots \in \text{Hipo} ::= \cdot \mid \Delta, A \quad (8.2)$$

Először megadunk egy újabb ítéletet, mely azt mondja, hogy a Δ feltételek között szerepel az A állítás: $\Delta \ni A$.

$$\overline{\Delta, A \ni A} \quad (8.3)$$

$$\frac{\Delta \ni A}{\Delta, B \ni A} \quad (8.4)$$

Megadjuk a bizonyíthatóság levezetési szabályait. Először is, ha feltettünk valamit, akkor azt bizonyíthatjuk.

$$\frac{\Delta \ni A}{\Delta \vdash A} \quad (8.5)$$

A logikai összekötők levezetési szabályait bevezető és eliminációs szabályokként adjuk meg.

Az igaz állítást bármikor levezethetjük, eliminációs szabálya nincs.

$$\overline{\Delta \vdash \top} \quad (8.6)$$

A hamis állításból bármi következik.

$$\frac{\Delta \vdash \perp}{\Delta \vdash A} \quad (8.7)$$

Konjunkciót akkor vezethetünk le, ha mindkét tagja igaz. Két eliminációs szabálya van, mellyel a benne levő információ nyerhető ki.

$$\frac{\Delta \vdash A \quad \Delta \vdash B}{\Delta \vdash A \wedge B} \quad (8.8)$$

$$\frac{\Delta \vdash A \wedge B}{\Delta \vdash A} \quad (8.9)$$

$$\frac{\Delta \vdash A \wedge B}{\Delta \vdash B} \quad (8.10)$$

Diszjunkciót akkor vezethetünk le, ha vagy az egyik, vagy a másik komponense igaz. Eliminálni akkor tudunk $A \vee B$ -ből C -be, ha A -t ill. B -t feltételezve is bizonyítható C .

$$\frac{\Delta \vdash A}{\Delta \vdash A \vee B} \quad (8.11)$$

$$\frac{\Delta \vdash B}{\Delta \vdash A \vee B} \quad (8.12)$$

$$\frac{\Delta \vdash A \vee B \quad \Delta, A \vdash C \quad \Delta, B \vdash C}{\Delta \vdash C} \quad (8.13)$$

Az $A \supset B$ implikáció bevezetéséhez B -t kell bizonyítanunk A feltételezésével. Az eliminációs szabály a modus ponens.

$$\frac{\Delta, A \vdash B}{\Delta \vdash A \supset B} \quad (8.14)$$

$$\frac{\Delta \vdash A \supset B \quad \Delta \vdash A}{\Delta \vdash B} \quad (8.15)$$

A logikai tagadást rövidítésként adjuk meg, nem kell külön logikai összekötőt bevezetnünk hozzá: $\neg A := A \supset \perp$, vagyis A hamis, ha a hamisat implikálja.

Az „akkor és csak akkor” logikai összekötő a következő rövidítésként adható meg: $A \leftrightarrow B := (A \supset B) \wedge (B \supset A)$.

8.1. Feladat. *Bizonyítsuk be az alábbi állításokat (üres feltételista mellett).*

1. $(X \supset (Y \supset Z)) \supset (Y \supset X \supset Z)$
2. $X \leftrightarrow (X \wedge \top)$
3. $X \leftrightarrow (X \vee \perp)$
4. $(X \supset (Y \wedge Z)) \supset ((X \supset Y) \wedge (X \supset Z))$
5. $((X \vee Y) \supset Z) \supset ((X \supset Z) \wedge (Y \supset Z))$
6. $X \supset \neg \neg X$

7. $\neg\neg(X \vee \neg X)$
8. $\neg\neg(\neg\neg X \supset X)$
9. $\neg\neg\neg X \leftrightarrow \neg X$
10. $\neg(X \leftrightarrow \neg X)$
11. $(\neg X \vee Y) \supset (X \supset Y)$
12. $\neg(X \vee Y) \leftrightarrow (\neg X \wedge \neg Y)$
13. $(\neg X \vee \neg Y) \supset \neg(X \wedge Y)$

8.3. Állítások mint típusok

A fenti levezetési szabályok eléggé hasonlítanak a véges típusok (nulláris és bináris szorzat és összeg) és a magasabbrendű függvények típusrendszeréhez. Az állítások helyett ott típusok voltak, mégpedig az alábbi táblázat szerint.

Prop	Ty
\top	Unit
\perp	Empty
$A_1 \wedge A_2$	$A_1 \times A_2$
$A_1 \vee A_2$	$A_1 + A_2$
$A_1 \supset A_2$	$A_1 \Rightarrow A_2$
X	lásd 12. fejezet

A levezetési szabályok megfeleltethetők egymásnak azzal a különbséggel, hogy a kifejezéseket az ítéletlogikában elhagyjuk. Például a modus ponens szabály kétféle változata.

$$\frac{\Delta \vdash A \supset B \quad \Delta \vdash A}{\Delta \vdash B} \qquad \frac{\Gamma \vdash t : A_1 \Rightarrow A_2 \quad \Gamma \vdash t_1 : A_1}{\Gamma \vdash t t_1 : A_2}$$

A különbség annyi, hogy elhagyjuk a kifejezéseket: a bizonyításoknak nem adunk nevet, mert logikában nem érdekes, hogy pontosan melyik a bizonyítás.

8.2. Feladat. *A 8.1. feladatban megadott állításokat írjuk át típusokká. Az ítéletváltozók helyett használjunk típus-metaváltozókat, például A_1 , A_2 . Írjunk kifejezéseket, melyek az üres környezetben a megadott típusúak (bárhogyan is választjuk meg a típus-metaváltozókat).*

További információ:

- A bizonyításoknak is lehet operációs szemantikája, cut elimination-nek nevezzük. Ez pontosan megfelel a magasabbrendű függvények operációs szemantikájának (5).

8.4. Klasszikus logika

A fenti logika egy denotációs szemantikáját meg tudjuk adni igazságtáblával. Egy olyan függvényt, mely az ítéletváltozók halmazáról a $\{t, f\}$ halmazba képez, interpretációnak nevezzük. Egy A állítás jelenetését I interpretáció esetén az $|A|^I \in \{t, f\}$ adja meg, $|-|$ a következőképp van definiálva.

$$\begin{aligned}
|X|^I &= I(X) \\
|\top|^I &= t \\
|\perp|^I &= f \\
|A \wedge B|^I &= \begin{cases} t, & \text{ha } |A|^I = t \text{ és } |B|^I = t \\ f, & \text{egyébként} \end{cases} \\
|A \vee B|^I &= \begin{cases} t, & \text{ha } |A|^I = t \text{ vagy } |B|^I = t \\ f, & \text{egyébként} \end{cases} \\
|A \supset B|^I &= \begin{cases} t, & \text{ha } |A|^I = f \text{ vagy } |B|^I = t \\ f, & \text{egyébként} \end{cases}
\end{aligned}$$

Hasonlóképp megadjuk egy feltétellista jelentését.

$$\begin{aligned}
|\cdot|^I &= t \\
|\Delta, A|^I &= \begin{cases} t, & \text{ha } |\Delta|^I = t \text{ és } |A|^I = t \\ f, & \text{egyébként} \end{cases}
\end{aligned}$$

Azt mondjuk, hogy $I \models A$, ha $|A|^I = t$. Azt mondjuk, hogy $\Delta \models A$, ha minden I -re, ha $|\Delta|^I = t$, akkor $|A|^I = t$.

A bizonyíthatóság és a fenti szemantika kapcsolata az, hogy $\Delta \vdash A$ -ból következik, hogy $\Delta \models A$.

8.3. Feladat. Bizonyítsd be!

A másik irány (teljesség) csak akkor igaz, ha a logikát klasszikussá tesszük, vagyis a bizonyítások levezetési szabályaihoz hozzávesszük a kizárt harmadik elvének (tertium non datur) alábbi szabályát.

$$\overline{\Delta \vdash A \vee \neg A} \quad (8.16)$$

További információ:

- A konstruktív logika denotációs szemantikáját Kripke-modellekkel adhatjuk meg, ezek nem validálják a kizárt harmadik elvét. Megadható egy olyan Kripke modell, mely teljes, tehát $\Delta \models A$ -ból következik $\Delta \vdash A$ a kizárt harmadik elvétől függetlenül.
- A kizárt harmadik elvének típusrendszerbeli megfelelője másfajta operációs szemantikát kíván, amit itt nem tárgyalunk (lásd Harper könyv 13. fejezet). Tehát a magasabbrendű függvények és véges típusok operációs szemantikája már nem megfelelő.

8.4. Feladat. *Bizonyítsuk be az alábbi állításokat (üres feltétellista mellett), a kizárt harmadik elvét is felhasználva.*

1. $(X \supset Y) \supset (\neg X \vee Y)$
2. $\neg(X \wedge Y) \supset (\neg X \vee \neg Y)$

9. Természetes számok

Ebben a fejezetben bevezetjük a természetes számok típusát a metaelméleti természetes számok nélkül. A Nat-Bool nyelvben (2. fejezet) a Nat típusnak ad-hoc módon adtuk meg az operátorait. Most egy általános mechanizmust adunk meg, a *primitív rekurziót*, mellyel sokféle, természetes számokon értelmezett függvényt tudunk megadni. Ezt a típusrendszert Gödel System T-jének is nevezik.

9.1. Szintaxis

$$\begin{aligned} A, A', \dots &\in \text{Ty} ::= \text{Nat} \mid A_1 \Rightarrow A_2 \\ t, t', \dots &\in \text{Tm} ::= x \mid \text{zero} \mid \text{suc } t \mid \text{rec } t_0 \ x.t_1 \ t \mid \lambda^A x.t \mid t \ t' \end{aligned}$$

Kétféle természetes szám van (két bevezető operátora van a természetes számoknak): **zero** (nulla) és **suc** *e*, amely valamely más természetes számnak, *e*-nek a rákövetkezője. Például az 1-et úgy írjuk, hogy **suc zero**, a 2-t úgy, hogy **suc (suc zero)** stb. A **rec** operátor a természetes számok eliminátora, aritása (Tm, Tm.Tm, Tm)Tm. Ezzel tudunk függvényeket megadni a természetes számokon. **rec** *t*₀ *x.t*₁ *t* az *t*₀ és *x.t*₁ által megadott függvény alkalmazva *t* bemenetre. Ha a bemenet nulla, a függvény *t*₀-t fog adni, ha a függvény kimenete valamilyen számra *x*, akkor a rákövetkezőjére *t*₁ (ami ugye függhet *x*-től).

9.2. Típusrendszer

A környezetre és változókra vonatkozó szabályok a szokásosak (ahogy a 4.2. fejezetben meg vannak adva).

$$\frac{\Gamma \text{ wf}}{\Gamma \vdash \text{zero} : \text{Nat}} \quad (9.1)$$

$$\frac{\Gamma \vdash t : \text{Nat}}{\Gamma \vdash \text{suc } t : \text{Nat}} \quad (9.2)$$

$$\frac{\Gamma \vdash t_0 : A \quad \Gamma, x : A \vdash t_1 : A \quad \Gamma \vdash t : \text{Nat}}{\Gamma \vdash \text{rec } t_0 \ x.t_1 \ t : A} \quad (9.3)$$

A függvényekre vonatkozó szabályok a szokásosak.

$$\frac{\Gamma, x : A_1 \vdash t : A_2}{\Gamma \vdash \lambda^{A_1} x.t : A_1 \Rightarrow A_2} \quad (9.4)$$

$$\frac{\Gamma \vdash t : A_1 \Rightarrow A_2 \quad \Gamma \vdash t_1 : A_1}{\Gamma \vdash t \ t_1 : A_2} \quad (9.5)$$

9.3. Operációs szemantika

Értékek a nulla, a rákövetkező (mely egy érték rákövetkezője kell, hogy legyen mohó kiértékelésnél) és az absztrakció.

$$\overline{\text{zero val}} \quad (9.6)$$

$$\frac{[t \text{ val}]}{\text{suc } t \text{ val}} \quad (9.7)$$

$$\overline{\lambda^A x. t \text{ val}} \quad (9.8)$$

$$\left[\frac{t \mapsto t'}{\text{suc } t \mapsto \text{suc } t'} \right] \quad (9.9)$$

$$\frac{t \mapsto t'}{\text{rec } t_0 x. t_1 t \mapsto \text{rec } t_0 x. t_1 t'} \quad (9.10)$$

$$\overline{\text{rec } t_0 x. t_1 \text{ zero} \mapsto t_0} \quad (9.11)$$

$$\frac{\text{suc } t \text{ val}}{\text{rec } t_0 x. t_1 (\text{suc } t) \mapsto t_1 [x \mapsto \text{rec } t_0 x. t_1 t]} \quad (9.12)$$

$$\frac{t \mapsto t'}{t t_1 \mapsto t' t_1} \quad (9.13)$$

$$\left[\frac{t \text{ val} \quad t_1 \mapsto t'_1}{t t_1 \mapsto t t'_1} \right] \quad (9.14)$$

$$\frac{[t_1 \text{ val}]}{(\lambda^A x. t_2) t_1 \mapsto t_2 [x \mapsto t_1]} \quad (9.15)$$

A szögletesen zárójelezett szabályok a mohó rákövetkezőhöz és érték szerinti függvényalkalmazáshoz kellenek. Ha nem vesszük őket hozzá az operációs szemantikához, akkor lusta rákövetkezőt és név szerinti paraméterátadást kapunk.

A rekurzor használata következőképp történik. Például szeretnénk az $x \mapsto 2 * x + q$ függvényt megadni. A következőképp működik az első néhány természetes számon.

$$0 \mapsto 1$$

$$1 \mapsto 3$$

$$2 \mapsto 5$$

$$3 \mapsto 7$$

A táblázat alapján azt látjuk, hogy $0 \mapsto \text{suc zero}$, és ha $x \mapsto x_1$, akkor $\text{suc } x \mapsto \text{suc } (\text{suc } x_1)$ (az egymás után következő sorok jobb oldalán levő eredmények kö-

zötti különbség 2). Így adjuk meg a rekurzor paramétereit a függvény megadásához:

$$\lambda^{\text{Nat}} y. \text{rec} (\text{suc zero}) (x_1. \text{suc} (\text{suc } x_1)) y : \text{Nat} \Rightarrow \text{Nat}$$

Az összeadás függvényt az alábbi módon adjuk meg.

$$\lambda^{\text{Nat}} y. \lambda^{\text{Nat}} z. \text{rec } z (x. \text{suc } x) y : \text{Nat} \Rightarrow (\text{Nat} \Rightarrow \text{Nat})$$

Ez a következőképp működik: y -t és z -ta akarjuk összeadni, emiatt y -on végzünk rekurziót. Ha $y = \text{zero}$, akkor z -t adunk vissza (hiszen $0 + z$ egyenlő z -vel). Ha $y = \text{suc } t$, akkor x -ben megkötjük $\text{rec } z (x. \text{suc } x) t$ eredményét, majd hozzáadunk egyet. Például a következőképp zajlik az átírás mohó rákövetkező esetén, ha a bemenetek 2 és 1.

$$\begin{aligned} & \left(\left(\lambda^{\text{Nat}} y. \lambda^{\text{Nat}} z. \text{rec } z (x. \text{suc } x) y \right) (\text{suc} (\text{suc zero})) \right) (\text{suc zero}) \\ \xrightarrow{(9.13)} & \left(\lambda^{\text{Nat}} z. \text{rec } z (x. \text{suc } x) (\text{suc} (\text{suc zero})) \right) (\text{suc zero}) \\ \xrightarrow{(9.15)} & \text{rec} (\text{suc zero}) (x. \text{suc } x) (\text{suc} (\text{suc zero})) \\ \xrightarrow{(9.12)} & (\text{suc } x)[x \mapsto \text{rec} (\text{suc zero}) (x. \text{suc } x) (\text{suc zero})] = \text{suc} (\text{rec} (\text{suc zero}) (x. \text{suc } x) (\text{suc zero})) \\ \xrightarrow{(9.9)} & \text{suc} ((\text{suc } x)[x \mapsto \text{rec} (\text{suc zero}) (x. \text{suc } x) \text{zero}]) = \text{suc} (\text{suc} (\text{rec} (\text{suc zero}) (x. \text{suc } x) \text{zero})) \\ \xrightarrow{(9.9)} & \text{suc} (\text{suc} (\text{suc zero})) \end{aligned}$$

A nyilak fölé mindig csak az adott lépés levezetési fájának gyökerénél levő szabály sorszámát adtuk meg. Lusta kiértékelés esetén az utolsó két lépés elmarad, hiszen ekkor csak addig értékeljük ki az eredményt, hogy egy rákövetkezőnk van, nem foglalkozunk azzal, hogy a suc paraméterében is érték legyen.

A rekurzor primitív rekurziót valósít meg. A fenti definíciót rekurzívan ilyenmi szintaxissal is írhatnánk:

$$\begin{aligned} \text{plus } y \ z &:= \text{case } y \text{ of} \\ &\quad \text{zero} \mapsto z \\ &\quad \text{suc } y' \mapsto \text{suc} (\text{plus } y' \ z) \end{aligned}$$

A rekurzió azért primitív, mert a plus függvény rekurzív hívása csak pontosan eggyel kisebb paraméteren lehetséges. Ha $y = \text{suc } y'$ volt az első paraméter, akkor csak y' -n hívható meg a függvény.

\bar{n} -el jelöljük azt a kifejezést, ahol zero -ra n -szer van alkalmazva a suc operátor.

9.1. Feladat. Add meg a pred függvényt, mely egy számhoz hozzárendeli a nála

eggyel kisebb számot (0-hoz rendeljen 0-t). Vigyázz, nehéz!

9.2. Feladat. Add meg a természetes számok szorzását! (Egy olyan t kifejezést, mely $\text{Nat} \Rightarrow (\text{Nat} \Rightarrow \text{Nat})$ típusú, és $(t \bar{n}) \bar{n}'$ több lépésben $\overline{n * n'}$ -re íródik át.)

9.3. Feladat. Bizonyítsd be, hogy bármely $n \in \mathbb{N}$ -re plus $\bar{n} \text{ zero} \mapsto^* \bar{n}$.

9.4. Feladat. Bizonyítsd a haladás és a típusmegmaradás tételét.

9.5. Feladat. Tegyük fel, hogy a nyelvünkben van Bool típus is (ahogy a 2. fejezetben meg van adva). Írj olyan $\text{Nat} \Rightarrow \text{Nat} \Rightarrow \text{Bool}$ függvényt, mely eldönti, hogy a két paramétere egyenlő-e! Tehát, ha a két természetes szám egyenlő, térjen vissza true -val, egyébként false -szal!

9.4. Definiálható függvények

Azt mondjuk, hogy egy $f : \mathbb{N} \Rightarrow \mathbb{N}$ függvény *definiálható* System T-ben, ha létezik olyan t_f kifejezés, mely $\text{Nat} \Rightarrow \text{Nat}$ típusú, és igaz rá, hogy minden $n \in \mathbb{N}$ -re

$$t_f \bar{n} \mapsto^* \overline{f(n)}.$$

9.6. Feladat. Mutassuk meg, hogy a duplázás függvény definiálható System T-ben!

System T-ben nem tudunk írni végtelen ciklust (vö. 2.24. lemma).

9.7. Tétel. Ha $\cdot \vdash t : A$, akkor létezik egy olyan t' , hogy t' val és $t \mapsto^* t'$.

Emiatt a System T-beli $A_1 \Rightarrow A_2$ típusú kifejezések úgy működnek, mint a matematikai függvények.

9.8. Tétel. Létezik olyan matematikai függvény, mely nem definiálható System T-ben.

A bizonyítás a (Cantor-féle) átlós metszés technikáját használja (hasonló bizonyítások: a természetes számok részhalmazai többen vannak, mint a természetes számok; Gödel-tétel; Turing-gépek megállásának eldönthetetlensége).

Bizonyítás. Először is létrehozunk egy kódolást, mely egy termet egy számmal kódol. Ennek a részleteibe nem megyünk bele, de a lényeg, hogy minden t termnek megfelel egy $\ulcorner t \urcorner$ természetes szám, és két különböző termet különböző természetes számokkal reprezentálunk.

A következő matematikai függvényt adjuk meg. $u : \mathbb{N} \Rightarrow \mathbb{N} \Rightarrow \mathbb{N}$ tetszőleges $t : \text{Nat} \Rightarrow \text{Nat}$ kifejezésre úgy van megadva, hogy $t \bar{m} \mapsto^* \overline{u(\ulcorner t \urcorner)(\bar{m})}$. Tehát u egy olyan függvény, mely tetszőleges $t : \text{Nat} \Rightarrow \text{Nat}$ program működését szimulálja. Mivel az átíró rendszer úgy van megadva, hogy mindig csak egy átírási lépést választhatunk, és mivel minden átírási sorozat véges, emiatt u jól definiált.

Tfh. hogy u definiálható System T-ben, mégpedig a $t_u : \text{Nat} \Rightarrow \text{Nat} \Rightarrow \text{Nat}$ kifejezéssel, vagyis a következő igaz: $t_u \overline{m} \overline{n} \mapsto^* \overline{u(m)(n)}$.

Ekkor megadjuk a $t_\Delta : \text{Nat} \Rightarrow \text{Nat}$ kifejezést a következőképp: $t_\Delta := \lambda^{\text{Nat}} x. \text{suc}(t_u x x)$. Ekkor egyrészt tudjuk, hogy u -ra teljesül, hogy

$$t_\Delta \overline{\ulcorner t_\Delta \urcorner} \mapsto^* \overline{u(\ulcorner t_\Delta \urcorner)(\ulcorner t_\Delta \urcorner)},$$

másrészt t_Δ definíciójából és t_u tulajdonságából

$$t_\Delta \overline{\ulcorner t_\Delta \urcorner} \mapsto \text{suc}(t_u \overline{\ulcorner t_\Delta \urcorner} \overline{\ulcorner t_\Delta \urcorner}) \mapsto^* \text{suc}(\overline{u(\ulcorner t_\Delta \urcorner)(\ulcorner t_\Delta \urcorner)}).$$

Ebből az következik, hogy a kiértékelés nem egyértelmű, hiszen két különböző értéket is kapnánk ugyanabból a kifejezésből. Ez ellentmondás, tehát u nem definiálható System T-ben. \square

10. Generikus programozás

Tegyük fel, hogy van egy $\text{Bool} \Rightarrow \text{Nat}$ függvényünk, például ami true -hoz 1-t, false -hoz 0-t rendel ($\lambda^{\text{Bool}} x. \text{if } x \text{ then num 1 else num 0}$). Ezt tudjuk alkalmazni egy Bool típusú kifejezésre. De hasonlóképp tudnánk alkalmazni $\text{Bool} \times \text{Nat}$ típusú kifejezésre is, úgy, hogy a Nat rész érintetlen marad, tehát $\langle t, t' \rangle$ -ből $\langle \text{if } t \text{ then num 1 else num 0}, t' \rangle$ lesz. Vagy egy $(\text{Nat} + \text{Bool}) \times \text{Bool}$ kifejezésre is, ahol mindkét Bool -ra alkalmaznánk, a Nat típusú értéket meg úgy hagynánk. Általánosságban: tetszőleges $A' \Rightarrow A''$ függvényt szeretnénk kiterjeszteni egy α -t tartalmazó A típusra, úgy, hogy egy $A[\alpha \mapsto A'] \Rightarrow A[\alpha \mapsto A'']$ függvényt kapjunk. A generikus programozás ezt teszi lehetővé bizonyos A típusok esetén. Ha A -ban α -n kívül (nulláris és bináris) szorzat és összeg típusok lehetnek, akkor A -t polinomiális típusoperátornak nevezzük. Ha függvény típus is lehet benne, akkor a pozitív típusoperátorok lesznek azok, melyekre a generikus művelet megadható.

10.1. Polinomiális típusoperátorok

A polinomiális típusoperátorok az algebrában tanult polinomokhoz hasonlóak, például

$$2 * \alpha^3 + \alpha^2 + 3 * \alpha + 1$$

helyett azt írjuk (valamilyen standard módon zárójelezve), hogy

$$(\text{Unit} + \text{Unit}) \times (\alpha \times \alpha \times \alpha) + \alpha \times \alpha + (\text{Unit} + \text{Unit} + \text{Unit}) \times \alpha + \text{Unit}.$$

Bevezetünk egy ítéletet, mely azt mondja, hogy egy α -t tartalmazó típus egy polinom, jelölése $\alpha.A \text{ poly}$. Levezetési szabályok:

$$\frac{}{\alpha.A \text{ poly}} \quad (10.1)$$

$$\frac{}{\alpha.\text{Unit} \text{ poly}} \quad (10.2)$$

$$\frac{\alpha.A_1 \text{ poly} \quad \alpha.A_2 \text{ poly}}{\alpha.A_1 \times A_2 \text{ poly}} \quad (10.3)$$

$$\frac{}{\alpha.\text{Empty} \text{ poly}} \quad (10.4)$$

$$\frac{\alpha.A_1 \text{ poly} \quad \alpha.A_2 \text{ poly}}{\alpha.A_1 + A_2 \text{ poly}} \quad (10.5)$$

10.1. Feladat. Vezessük le, hogy $\alpha.\text{Empty} + ((\text{Unit} \times \alpha) + \alpha \times \alpha) \text{ poly}!$

10.2. Feladat. Mi lesz $(\text{Empty} + ((\text{Unit} \times \alpha) + \alpha \times \alpha))[\alpha \mapsto (\text{Nat} + \text{Bool})]$ eredménye?

A polinomiális típusoperátorok olyan adatstruktúrák, melyekben van egy lyuk (az α), ahová egy adott típust lehet helyettesíteni. Például az $\alpha.\alpha \times (\text{Nat} + \alpha)$ az összes A típusra megad egy $A \times (\text{Nat} + A)$ típust.

Az $A' \Rightarrow A''$ függvény kiterjesztését a **map** operátor fogja megadni. Függvények helyett $x : A' \vdash t'' : A''$ kifejezést használunk.

$$t, t', \dots \in \mathbf{Tm} ::= \dots \mid \mathbf{map}^{\alpha.A}(x'.t'')t \quad (10.6)$$

$$\frac{\alpha.A \text{ poly} \quad \Gamma, x' : A' \vdash t'' : A'' \quad \Gamma \vdash t : A[\alpha \mapsto A']}{\Gamma \vdash \mathbf{map}^{\alpha.A}(x'.t'')t : A[\alpha \mapsto A'']} \quad (10.7)$$

A t kifejezésben vannak A' típusú részkifejezések, ezeket fogja a **map** operátor A'' típusú részkifejezésekre cserélni. A t'' művelet (mely A' -ből A'' -be képez), mondja meg, hogy hogyan kell őket lecserélni. Az operációs szemantika azt fejezi ki, hogy ott kell végrehajtanunk a t'' műveletet, ahol α volt a polinomban.

$$\overline{\mathbf{map}^{\alpha.\alpha}(x'.t'')t \mapsto t''[x' \mapsto t]} \quad (10.8)$$

$$\overline{\mathbf{map}^{\alpha.\text{Unit}}(x'.t'')t \mapsto t} \quad (10.9)$$

$$\overline{\mathbf{map}^{\alpha.A_1 \times A_2}(x'.t'')t \mapsto \langle \mathbf{map}^{\alpha.A_1}(x'.t'')(\text{proj}_1 t), \mathbf{map}^{\alpha.A_2}(x'.t'')(\text{proj}_2 t) \rangle} \quad (10.10)$$

$$\overline{\mathbf{map}^{\alpha.\text{Empty}}(x'.t'')t \mapsto t} \quad (10.11)$$

$$\overline{\mathbf{map}^{\alpha.A_1 + A_2}(x'.t'')t \mapsto \text{case } t \text{ of } x_1.(\text{inj}_1(\mathbf{map}^{\alpha.A_1}(x'.t'')x_1)) \mid x_2.(\text{inj}_2(\mathbf{map}^{\alpha.A_2}(x'.t'')x_2))} \quad (10.12)$$

10.3. Feladat. *Mutasd meg, hogy ha α szigorú összeg és szorzat típusunk van, bármely t kifejezésre*

$$\mathbf{map}^{\alpha.\text{Unit} + (\text{Bool} \times \alpha)}(x'.\text{suc } x')(\text{inj}_2 \langle \text{true}, t \rangle) \mapsto^* \text{inj}_2 \langle \text{true}, \text{suc } t \rangle!$$

10.4. Feladat. *Mutasd meg, hogy ha $\alpha.A \text{ poly}$ és $\alpha'.A' \text{ poly}$, akkor $\alpha.A'[\alpha' \mapsto A] \text{ poly}$.*

10.5. Feladat. *Bizonyítsd be a típusmegmaradás tételét!*

10.6. Feladat. *Mutasd meg, hogy a konstans típusoperátorral végzett **map** nem csinál semmit. Vagyis, ha t val és $t : A$, akkor $\mathbf{map}^{\alpha.A}(x'.t'')t \mapsto^* t$ függetlenül attól, hogy mi t'' .*

10.2. Pozitív típusoperátorok

Szeretnénk függvénytípusokat is megengedni a típusoperátorokban. Ezeket megszorítjuk a szigorúan pozitív (strictly positive) típusoperátorokra: egy $\alpha.A_1 \Rightarrow$

A_2 típusoperátor szigorúan pozitív, ha (1) A_1 -ben nem szerepel α és (2) $\alpha.A_2$ is szigorúan pozitív. A pozitív, de nem szigorú típusoperátorokkal nem foglalkozunk.

Az $\alpha.A$ spos ítélet azt fejezi ki, hogy $\alpha.A$ egy szigorúan pozitív típusoperátor. Levezetési szabályai:

$$\overline{\alpha.\alpha \text{ spos}} \quad (10.13)$$

$$\overline{\alpha.\text{Unit spos}} \quad (10.14)$$

$$\frac{\alpha.A_1 \text{ spos} \quad \alpha.A_2 \text{ spos}}{\alpha.A_1 \times A_2 \text{ spos}} \quad (10.15)$$

$$\overline{\alpha.\text{Empty spos}} \quad (10.16)$$

$$\frac{\alpha.A_1 \text{ poly} \quad \alpha.A_2 \text{ spos}}{\alpha.A_1 + A_2 \text{ spos}} \quad (10.17)$$

$$\frac{A_1 \text{ type} \quad \alpha.A_2 \text{ spos}}{\alpha.A_1 \Rightarrow A_2 \text{ spos}} \quad (10.18)$$

Az utolsó szabály az újdonság csak a polinomiális típusoperátorokhoz képest. $A_1 \text{ type}$ azt jelenti, hogy A_1 egy típus, nem szerepel benne típusváltozó, ennek levezetési szabályai:

$$\overline{\text{Unit type}} \quad (10.19)$$

$$\overline{\text{Empty type}} \quad (10.20)$$

$$\frac{A_1 \text{ type} \quad A_2 \text{ type}}{A_1 \times A_2 \text{ type}} \quad (10.21)$$

$$\frac{A_1 \text{ type} \quad A_2 \text{ type}}{A_1 + A_2 \text{ type}} \quad (10.22)$$

$$\frac{A_1 \text{ type} \quad A_2 \text{ type}}{A_1 \Rightarrow A_2 \text{ type}} \quad (10.23)$$

A map operátor típusozási szabálya.

$$\frac{\alpha.A \text{ spos} \quad \Gamma, x' : A' \vdash t'' : A'' \quad \Gamma \vdash t : A[\alpha \mapsto A']}{\Gamma \vdash \text{map}^{\alpha.A}(x'.e'') t : A[\alpha \mapsto A'']} \quad (10.24)$$

Az operációs szemantika szabályai ugyanazok, mint a polinomiális típusoperátoroknál, és függvény típusra a következő szabályunk van.

$$\overline{\text{map}^{\alpha.A_1 \Rightarrow A_2}(x'.t'') t \mapsto \lambda^{A_1} x_1. \text{map}^{\alpha.A_2}(x'.t'') (t x_1)} \quad (10.25)$$

10.7. Feladat. *Egészítsd ki a 10.6. feladatot pozitív típusoperátorokra.*

További információ:

- A típusoperátorok funktorok, lásd [7].
- A `map` függvény megadható pozitív, de nem szigorúan pozitív típusoperátorokra is, ekkor foglalkoznunk kell a negatív típusoperátorokkal is.

11. Induktív és koinduktív típusok

Az induktív típusok elemei konstruktorok véges sokszor való egymásra alkalmazásai. Tehát, ha minden konstruktorra megadjuk, hogy ahhoz mit rendeljen egy függvény, azzal az induktív típus minden elemére megadtuk a függvényt. Ezt hívják rekurciónak (vagy indukciónak).

A koinduktív típusok elemei azok, melyeken véges sokszor lehet destruktíót végezni. Tehát, ha minden destruktorra meg van adva, hogy egy elem hogyan viselkedjen, azzal meg van határozva a koinduktív típus egy eleme. Ezt hívják generátornak (vagy korekurzornak).

Ebben a fejezetben általánosságban adjuk meg, hogy mi az, hogy (ko)induktív típus. A természetes számok például ennek egy speciális esete lesz.

11.1. Példák induktív és koinduktív típusokra

Természetes számok induktív típusát lásd a 9. fejezetben.

Bináris fák, leveleknél természetes számok induktív típusa. Induktív típusokat konstruktorokkal és egy rekurzorral adunk meg. Konstruktorok:

$$\frac{\Gamma \vdash t : \text{Nat}}{\Gamma \vdash \text{leaf } t : \text{Tree}} \quad (11.1)$$

$$\frac{\Gamma \vdash t_1 : \text{Tree} \quad \Gamma \vdash t_2 : \text{Tree}}{\Gamma \vdash \text{node } t_1 t_2 : \text{Tree}} \quad (11.2)$$

Rekurzor (eliminációs szabály):

$$\frac{\Gamma, x : \text{Nat} \vdash t_1 : A \quad \Gamma, x_1 : A, x_2 : A \vdash t_2 : A \quad \Gamma \vdash t : \text{Tree}}{\Gamma \vdash \text{rec}'_{\text{Tree}} x.t_1 x_1.x_2.t_2 t : A} \quad (11.3)$$

Lusta operációs szemantika: értékek a konstruktorok, egy sorrendi szabály van, mely a rekurzornak a Tree paraméterét értékeli ki, és két utasítás szabály, melyek megmondják, mit kell csinálni, ha a rekurzort egy konstruktorra alkalmaztunk.

$$\overline{\text{leaf } t \text{ val}} \quad (11.4)$$

$$\overline{\text{node } t_1 t_2 \text{ val}} \quad (11.5)$$

$$\frac{t \mapsto t'}{\text{rec}'_{\text{Tree}} x.t_1 x_1.x_2.t_2 t \mapsto \text{rec}'_{\text{Tree}} x.t_1 x_1.x_2.t_2 t'} \quad (11.6)$$

$$\overline{\text{rec}'_{\text{Tree}} x.t_1 x_1.x_2.t_2 (\text{leaf } t) \mapsto t_1[x \mapsto t]} \quad (11.7)$$

$$\overline{\text{rec}'_{\text{Tree}} x.t_1 x_1.x_2.t_2 (\text{node } t t') \mapsto t_2[x_1 \mapsto \text{rec}'_{\text{Tree}} x.t_1 x_1.x_2.t_2 t, x_2 \mapsto \text{rec}'_{\text{Tree}} x.t_1 x_1.x_2.t_2 t']} \quad (11.8)$$

Például a leveleket megszámloló függvény:

$$\lambda^{\text{Tree}} y. \text{rec}'_{\text{Tree}} x. (\text{suc zero}) x_1. x_2. x_1 + x_2 y : \text{Tree} \Rightarrow \text{Nat}$$

11.1. Feladat. Írj olyan függvényt, mely függőleges hossz tengelyére tükröz egy bináris fát!

11.2. Feladat. Írj olyan $\text{Tree} \Rightarrow \text{Bool}$ függvényt, mely eldönti, hogy a fa egyik levele tartalmazza -e a 3 számot!

11.3. Feladat. Add meg a természetes számokat tartalmazó listák induktív típusát (szintaxis, típusrendszer és operációs szemantika)!

11.4. Feladat. Add meg a természetes számok listáit összefűző függvényt!

11.5. Feladat. Add meg a map függvényt listákon, mely egy $\text{Nat} \Rightarrow \text{Nat}$ függvényt alkalmaz pontonként a listára!

11.6. Feladat. Add meg azt a függvényt, mely egy bináris fából listát készít, úgy, hogy a fa leveleinél levő összes elem bekerül a listába.

11.7. Feladat. Add meg a leveleinél és a csomópontjainál is természetes számokat tartalmazó bináris fákat (szintaxis, típusrendszer és operációs szemantika)!

11.8. Feladat. Készíts olyan függvényt, mely az előző feladatban megadott bináris fából készít listát preorder, inorder és posztorder módon.

11.9. Feladat. Készíts olyan függvényt, mely soronként adja vissza a fa leveleit. (Nehéz.)

A természetes számok folyama (végtelen lista, stream) egy koinduktív típus. Először megadjuk a destruktoraikat: kivehetjük a folyam fejét (első elemét, *head*) és elfelejtethetjük az első elemét (a folyam farka, *tail*).

$$\frac{\Gamma \vdash t : \text{Stream}}{\Gamma \vdash \text{head } t : \text{Nat}} \quad (11.9)$$

$$\frac{\Gamma \vdash t : \text{Stream}}{\Gamma \vdash \text{tail } t : \text{Stream}} \quad (11.10)$$

Egy folyamra gondolhatunk úgy, mint egy állapotautomatára. Az aktuális állapota A típusú. t_1 adja meg, hogy egy $x : A$ állapotból hogyan kapjuk meg a Nat típusú kimenetet, t_2 pedig azt, hogy az aktuális állapotból hogyan kapjuk meg a következő állapotot. A kezdőállapotot t adja meg.

$$\frac{\Gamma, x : A \vdash t_1 : \text{Nat} \quad \Gamma, x : A \vdash t_2 : A \quad \Gamma \vdash t : A}{\Gamma \vdash \text{strgen } x. t_1 x. t_2 t : \text{Stream}} \quad (11.11)$$

Az operációs szemantikában egy értékünk van, egy **strgen**-el megadott folyam.

$$\overline{\text{strgen } x.t_1 \ x.t_2 \ t \ \text{val}} \quad (11.12)$$

A sorrendi szabályok a destruktorkok paraméterét értékelik ki.

$$\frac{t \mapsto t'}{\text{head } t \mapsto \text{head } t'} \quad (11.13)$$

$$\frac{t \mapsto t'}{\text{tail } t \mapsto \text{tail } t'} \quad (11.14)$$

Az utasítás szabályok azt adják meg, hogy mi történik, ha egy destruktort alkalmazunk a generátorra. Ha a folyam fejét akarjuk megkapni, akkor az t_1 -nek adjuk meg az aktuális állapotát.

$$\overline{\text{head } (\text{strgen } x.t_1 \ x.t_2 \ t)} \mapsto t_1[x \mapsto t] \quad (11.15)$$

Ha a folyam farkát akarjuk megkapni, generálunk egy új folyamot, melynek aktuális állapotát t_2 -vel léptetjük.

$$\overline{\text{tail } (\text{strgen } x.t_1 \ x.t_2 \ t)} \mapsto \text{strgen } x.t_1 \ x.t_2 \ (t_2[x \mapsto t]) \quad (11.16)$$

Például a 0,1,2, ... végtelen lista a következőképp adható meg:

$$\text{strgen } x.x \ x.(\text{suc } x) \ \text{zero} : \text{Stream}$$

Nézzük meg, mi lesz az első három eleme.

$$\begin{aligned} (1) \quad & \text{head } (\text{strgen } x.x \ x.(\text{suc } x) \ \text{zero}) \\ & \mapsto x[x \mapsto \text{zero}] \\ & = \text{zero} \\ (2) \quad & \text{head } (\text{tail } (\text{strgen } x.x \ x.(\text{suc } x) \ \text{zero})) \\ & \mapsto \text{head } (\text{strgen } x.x \ x.(\text{suc } x) \ (\text{suc } x)[x \mapsto \text{zero}]) \\ & = \text{head } (\text{strgen } x.x \ x.(\text{suc } x) \ (\text{suc } \text{zero})) \\ & \mapsto x[x \mapsto \text{suc } \text{zero}] = \text{suc } \text{zero} \\ (3) \quad & \text{head } (\text{tail } (\text{tail } (\text{strgen } x.x \ x.(\text{suc } x) \ \text{zero}))) \\ & \mapsto \text{head } (\text{tail } (\text{strgen } x.x \ x.(\text{suc } x) \ (\text{suc } \text{zero}))) \\ & \mapsto \text{head } (\text{strgen } x.x \ x.(\text{suc } x) \ (\text{suc } (\text{suc } \text{zero}))) \\ & \mapsto \text{suc } (\text{suc } \text{zero}) \end{aligned}$$

11.10. Feladat. Add meg a `map` függvényt folyamokon, mely egy $\text{Nat} \Rightarrow \text{Nat}$ függvényt alkalmaz pontonként!

11.11. Feladat. Meg lehet-e adni egy olyan $\text{Stream} \Rightarrow \text{Stream}$ függvényt, mely tetszőleges folyamnak kiszűri az 5-nél kisebb elemeit?

11.2. A példák egységesített változatai

Szeretnénk az induktív és a koinduktív típusokat egységes szintaxissal megadni, úgy, hogy egyszer s mindenkorra megadjuk az összes induktív és koinduktív típust. Ehhez először megmutatjuk, hogy a fenti példákat hogyan tudjuk egységes módon megadni, az induktív esetben egy konstruktor-rekurzor, a koinduktív esetben egy destruktor-generátor párral.

Az induktív típusokat egy `con` és egy `rec` operátorral adjuk meg. Természetes számok.

$$\frac{\Gamma \vdash t : \text{Unit} + \text{Nat}}{\Gamma \vdash \text{con}_{\text{Nat}} t : \text{Nat}} \quad (11.17)$$

$$\frac{\Gamma, x : \text{Unit} + A \vdash t_1 : A \quad \Gamma \vdash e : \text{Nat}}{\Gamma \vdash \text{rec}_{\text{Nat}} x.t_1 t : A} \quad (11.18)$$

$$\overline{\text{con}_{\text{Nat}} t \text{ val}} \quad (11.19)$$

$$\frac{t \mapsto t'}{\text{rec}_{\text{Nat}} x.t_1 t \mapsto \text{rec}_{\text{Nat}} x.t_1 t'} \quad (11.20)$$

$$\overline{\text{rec}_{\text{Nat}} x.t_1 (\text{con}_{\text{Nat}} t) \mapsto t_1[x \mapsto \text{map}^{\alpha.\text{Unit}+\alpha}(y.\text{rec}_{\text{Nat}}(x.t_1) y) t]} \quad (11.21)$$

A `zero` konstruktor most a `conNat` operátorral és `inj1`-el fejezhető ki, a `suc` konstruktor szintén `conNat`-tal és `inj2`-vel.

$$\text{zero} := \text{con}_{\text{Nat}} (\text{inj}_1 \text{ tt}) : \text{Nat}$$

$$\frac{n : \text{Nat}}{\text{suc } n := \text{con}_{\text{Nat}} (\text{inj}_2 n) : \text{Nat}}$$

A rekurzorban (11.18) a t_1 paraméter egyszerre adja meg, hogy mit kell nulla és rákövetkező esetben tenni. Nulla esetén nem kap semmi információt (`Unit`), rákövetkező esetén megkapja a rekurzív hívás A típusú eredményét. A `conNat` konstruktor alkalmazása értéket ad meg (11.19), és a sorrendi szabály (11.20) a rekurzor természetes szám paraméterét értékeli ki. Ha a rekurzort a konstruktorra alkalmazzuk (11.21), akkor t_1 -re írjuk át az eredményt, ami függ egy $x : \text{Unit} + A$ változótól. Ennek értékét úgy adjuk meg, hogy a generikus `map` segítségével a A részt helyettesítjük a rekurzív hívással. Ha ezt átírjuk a generikus

programozás 10.12., 10.9 és 10.8 szabályait alkalmazva, a következőt kapjuk.

$$\overline{\text{rec}_{\text{Nat}} x.t_1 (\text{con}_{\text{Nat}} t) \mapsto t_1[x \mapsto \text{case } t x_1.(\text{inj}_1 x_1) x_2.(\text{inj}_2 (\text{rec}_{\text{Nat}} (x.t_1) x_2))]}$$

Tehát **case**-szel megnézzük, hogy a konstruktor t paramétere nullát vagy rákövetkezőt jelent -e. Az előbbi esetben x -et inj_1 tt-vel helyettesítjük (Unit egyetlen eleme tt), utóbbi esetben a rekurzív hívásra inj_2 -t alkalmazunk, és ezzel helyettesítjük x -et.

A duplázás függvény most így adható meg az előbbi **zero** és **suc** rövidítéseket felhasználva:

$$\text{dup} := \lambda^{\text{Nat}} x. \text{rec}_{\text{Nat}} y. (\text{case } y x_1. \text{zero } x_2. \text{suc } (\text{suc } x_2)) x : \text{Nat} \Rightarrow \text{Nat}$$

Esetsztésválasztást (**case**) használtunk aszerint, hogy **zero** (inj_1) vagy **suc** (inj_2) volt az y természetes szám, amit duplázni akarunk. A **zero** esetben **zero**-t adunk vissza, a **suc** esetben x_2 jelöli n -nek a dupláját, így $(\text{suc } n)$ duplája $\text{suc } (\text{suc } x_2)$ lesz.

Bináris fák (megjegyezzük, hogy $A_1 + A_2 \times A_3$ zárójellezése $A_1 + (A_2 \times A_3)$).

$$\frac{\Gamma \vdash t : \text{Nat} + \text{Tree} \times \text{Tree}}{\Gamma \vdash \text{con}_{\text{Tree}} t : \text{Tree}} \quad (11.22)$$

$$\frac{\Gamma, x : \text{Nat} + A \times A \vdash t_1 : A \quad \Gamma \vdash t : \text{Tree}}{\Gamma \vdash \text{rec}_{\text{Tree}} x.t_1 t : A} \quad (11.23)$$

$$\overline{\text{con}_{\text{Tree}} t \text{ val}} \quad (11.24)$$

$$\frac{t \mapsto t'}{\text{rec}_{\text{Tree}} x.t_1 t \mapsto \text{rec}_{\text{Tree}} x.t_1 t'} \quad (11.25)$$

$$\overline{\text{rec}_{\text{Tree}} x.t_1 (\text{con}_{\text{Tree}} t) \mapsto t_1[x \mapsto \text{map}^{\alpha.\text{Nat} + \alpha \times \alpha} (y. \text{rec}_{\text{Tree}} (x.t_1) y) t]} \quad (11.26)$$

Természetes számok folyamai. Az destruktorokat az **des** operátorba vontuk össze. A generátort **gen**-el jelöljük. Ha meg van adva egy folyam, abból meg tudunk adni egy természetes számot (korábban **head**) és egy újabb folyamat (korábban **tail**).

$$\frac{\Gamma \vdash t : \text{Stream}}{\Gamma \vdash \text{des}_{\text{Stream}} t : \text{Nat} \times \text{Stream}} \quad (11.27)$$

A folyam generálásához kell egy t_1 , ami egy adott $x : A$ állapotra megadja a kimenetet (egy természetes szám) és az új állapotot (A). Ezenkívül szükségünk van az aktuális állapotra, ezt t adja meg.

$$\frac{\Gamma, x : A \vdash t_1 : \text{Nat} \times A \quad \Gamma \vdash t : A}{\Gamma \vdash \text{gen}_{\text{Stream}} x.t_1 t : \text{Stream}} \quad (11.28)$$

Egy generált folyam érték.

$$\overline{\text{gen}_{\text{Stream}} x.t_1 t \text{ val}} \quad (11.29)$$

A sorrendi szabály azt mondja, hogy a destruktork paraméterét kiértékelhetjük.

$$\frac{t \mapsto t'}{\text{des}_{\text{Stream}} t \mapsto \text{des}_{\text{Stream}} t'} \quad (11.30)$$

Ha a destruktort a generátorra alkalmazzuk, akkor t_1 -nek megadjuk az aktuális állapotot (t -t), és ezzel megkapunk egy kimenet—új állapot párt. Nekünk viszont egy kimenet—új folyam párra van szükségünk, ezért a generikus `map` segítségével az új állapotra meghívjuk a $\text{gen}_{\text{Stream}} x.t_1$ generátort.

$$\overline{\text{des}_{\text{Stream}} (\text{gen}_{\text{Stream}} x.t_1 t) \mapsto \text{map}^{\alpha.\text{Nat} \times \alpha} (y.\text{gen}_{\text{Stream}} x.t_1 y) (t_1[x \mapsto t])} \quad (11.31)$$

11.3. Általános induktív és koinduktív típusok

Ennyi példa után megadjuk az általános esetet. A véges típusokat és függvényeket tartalmazó nyelvet egészítünk ki induktív és koinduktív típusokkal.

A típusok lehetnek típusváltozók (α, α', β stb.) vagy induktív vagy koinduktív típusok. `ind` és `coind` aritása $(\text{Ty.Ty})\text{Ty}$. Tehát egy konkrét induktív vagy koinduktív típus megadásához meg kell adni egy $\alpha.A$ típusoperátort. Természetes számok esetén ez például $\alpha.\text{Unit} + \alpha$ lesz, bináris fák esetén $\beta.\text{ind}^{\alpha.\text{Unit} + \alpha} + \beta \times \beta$, folyamok esetén $\beta.\text{ind}^{\alpha.\text{Unit} + \alpha} \times \beta$.

$$A, A_1, \dots \in \text{Ty} ::= \dots \mid \alpha \mid \text{ind}^{\alpha.A} \mid \text{coind}^{\alpha.A} \quad (11.32)$$

A szintaxist a konstruktorral-rekurzorral és a destruktorkkal-generátorral egészítjük ki.

$$\begin{aligned} t, t', \dots \in \text{Tm} ::= & \dots \mid \text{con}^{\alpha.A} t && \text{konstruktor} \\ & \mid \text{rec}^{\alpha.A} t && \text{rekurzor} \\ & \mid \text{des}^{\alpha.A} t && \text{destruktor} \\ & \mid \text{gen}^{\alpha.A} t && \text{generátor} \end{aligned} \quad (11.33)$$

Mielőtt megadjuk a típusrendszert, az alábbi összefoglaló táblázattal megmutatjuk az induktív és koinduktív típusok közötti dualitást.

$$\begin{array}{ccc} A[\alpha \mapsto \text{ind}^{\alpha.A}] & \xrightarrow{\text{con}} & \text{ind}^{\alpha.A} & \text{ind}^{\alpha.A} & \xrightarrow{\text{rec}} & A' \\ \text{coind}^{\alpha.A} & \xrightarrow{\text{des}} & A[\alpha \mapsto \text{coind}^{\alpha.A}] & A' & \xrightarrow{\text{gen}} & \text{ind}^{\alpha.A} \end{array}$$

Típusrendszer. Induktív típus egy elemét a **con** konstruktorral adjuk meg. A rekurzív előfordulásokat a A típusban az α -k jelölik, ezeket magával az induktív típussal helyettesítjük.

$$\frac{\alpha.A \text{ spos} \quad \Gamma \vdash t : A[\alpha \mapsto \text{ind}^{\alpha.A}]}{\Gamma \vdash \text{con}^{\alpha.A} t : \text{ind}^{\alpha.A}} \quad (11.34)$$

A rekurzornak meg kell adni egy t induktív típusbeli elemet, és hogy hogyan működjön a különböző konstrukciós formák esetén, melyeket A ad meg. Most A -ban az α típusváltozót A' -vel helyettesítjük, ebbe a típusba eliminálunk, és emiatt a rekurzív hívások eredményei is ilyen típusúak.

$$\frac{\alpha.A \text{ spos} \quad \Gamma, x : A[\alpha \mapsto A'] \vdash t_1 : A' \quad \Gamma \vdash t : \text{ind}^{\alpha.A}}{\Gamma \vdash \text{rec}^{\alpha.A} x.t_1 t : A'} \quad (11.35)$$

Egy koinduktív típusú t kifejezésből a destruktork segítségével megkapjuk a A típusú értékeket, ahol az α típusváltozó a koinduktív típussal van helyettesítve.

$$\frac{\alpha.A \text{ spos} \quad \Gamma \vdash t : \text{coind}^{\alpha.A}}{\Gamma \vdash \text{des}^{\alpha.A} t : A[\alpha \mapsto \text{coind}^{\alpha.A}]} \quad (11.36)$$

Egy koinduktív típusú elemet úgy generálunk, hogy megadjuk az aktuális állapotát ($t : A'$), és hogy hogy mit adnak a destruktorkok attól függően, hogy mi az aktuális állapot.

$$\frac{\alpha.A \text{ spos} \quad \Gamma, x : A' \vdash t_1 : A[\alpha \mapsto A'] \quad \Gamma \vdash t : A'}{\Gamma \vdash \text{gen}^{\alpha.A} x.t_1 t : \text{coind}^{\alpha.A}} \quad (11.37)$$

Figyeljük meg az induktív és koinduktív típusokra vonatkozó szabályok szimmetriáját.

Lusta operációs szemantika. Az egyetlen induktív érték a konstuktor.

$$\overline{\text{con}^{\alpha.A} t \text{ val}} \quad (11.38)$$

A rekurzor induktív típusú paraméterét kiértékeljük.

$$\frac{t \mapsto t'}{\text{rec}^{\alpha.A} x.t_1 t \mapsto \text{rec}^{\alpha.A} x.t_1 t'} \quad (11.39)$$

Ha a rekurzort egy konstruktorra alkalmazzuk, akkor a rekurzor t_1 paraméterét használjuk, ami megmondja, hogy mely konstrukciós forma esetén mit kell csinálni, és ez függ x -től, amibe t -t, a konstrukciós formát magát szeretnénk helyettesíteni. t -ben viszont a rekurzív előfordulásokat (ahol A -ban α van) he-

lyettesíteni kell a rekurzív hívással.

$$\overline{\text{rec}^{\alpha.A} x.t_1 (\text{con}^{\alpha.A} t) \mapsto t_1[x \mapsto \text{map}^{\alpha.A} y.(\text{rec}^{\alpha.A} x.t_1 y) t]} \quad (11.40)$$

Az egyetlen koinduktív érték a generátor.

$$\overline{\text{gen}^{\alpha.A} x.t_1 t \text{ val}} \quad (11.41)$$

A destruktork paraméterét kiértékeljük.

$$\frac{t \mapsto t'}{\text{des}^{\alpha.A} t \mapsto \text{des}^{\alpha.A} t} \quad (11.42)$$

Ha a destruktort a generátorra alkalmazzuk, akkor t_1 -et adjuk vissza, mely megadja az eredményt minden destrukciós formára. Viszont ez függ az x -től, melyet az aktuális állapot, $t : A'$ ad meg. A rekurzív előfordulások viszont koinduktív típusúak kell, hogy legyen, nem A' típusúak, ezért a generikus map segítségével az α helyeken újabb koinduktív típusokat generálunk az új A' állapotokból.

$$\overline{\text{des}^{\alpha.A} (\text{gen}^{\alpha.A} x.t_1 t) \mapsto \text{map}^{\alpha.A} (y.\text{gen}^{\alpha.A} x.t_1 y)(t_1[x \mapsto t])} \quad (11.43)$$

11.12. Feladat. *Bővítsük ki a generikus map operátort, hogy induktív és koinduktív típusokon is működjön!*

További információ:

- Az $\alpha.A$ spos ítéletet a következő levezetési szabályokkal adjuk meg (melyek egyszerre vannak megadva a A type levezetési szabályaival).

$$\overline{\alpha.\text{Unit spos}} \quad (11.44)$$

$$\frac{\alpha.A_1 \text{ spos} \quad \alpha.A_2 \text{ spos}}{\alpha.A_1 \times A_2 \text{ spos}} \quad (11.45)$$

$$\overline{\alpha.\text{Empty spos}} \quad (11.46)$$

$$\frac{\alpha.A_1 \text{ spos} \quad \alpha.A_2 \text{ spos}}{\alpha.A_1 + A_2 \text{ spos}} \quad (11.47)$$

$$\frac{A_1 \text{ type} \quad \alpha.A_2 \text{ spos}}{\alpha.A_1 \Rightarrow A_2 \text{ spos}} \quad (11.48)$$

$$\frac{\overline{\text{ind}^{\beta.A} \text{ type}}}{\alpha.\text{ind}^{\beta.A} \text{ spos}} \quad (11.49)$$

$$\frac{\overline{\text{coind}^{\beta.A} \text{ type}}}{\alpha.\text{coind}^{\beta.A} \text{ spos}} \quad (11.50)$$

$$\frac{}{\text{Unit type}} \quad (11.51)$$

$$\frac{A_1 \text{ type} \quad A_2 \text{ type}}{A_1 \times A_2 \text{ type}} \quad (11.52)$$

$$\frac{}{\text{Empty type}} \quad (11.53)$$

$$\frac{A_1 \text{ type} \quad A_2 \text{ type}}{A_1 + A_2 \text{ type}} \quad (11.54)$$

$$\frac{A_1 \text{ type} \quad A_2 \text{ type}}{A_1 \Rightarrow A_2 \text{ type}} \quad (11.55)$$

$$\frac{\alpha.A \text{ spos}}{\text{ind}^{\alpha.A} \text{ type}} \quad (11.56)$$

$$\frac{\alpha.A \text{ spos}}{\text{coind}^{\alpha.A} \text{ type}} \quad (11.57)$$

- Ha $\alpha.A$ -t nem szorítjuk meg szigorúan pozitív típuskifejezésekre, hanem negatív típuskifejezéseket is megengedünk, akkor az üres környezetben meg tudunk adni Empty típusú elemet:

$$\begin{aligned} & \cdot \vdash \text{let } \lambda^{\text{Empty}} x.x \text{ in } f. \\ & \quad \text{let } \lambda^{\text{ind}^{\alpha.A} \Rightarrow \text{Empty}} y.\text{rec}^{\alpha.A \Rightarrow \text{Empty}} x.x y \text{ in } app. \\ & \quad \text{let con}^{\alpha.A \Rightarrow \text{Empty}} (\lambda^{\text{ind}^{\alpha.A} \Rightarrow \text{Empty}} x.f (app x x)) \text{ in } h. \\ & \quad app h h \quad \quad \quad : \text{Empty} \end{aligned}$$

Ezt az elemet viszont nem tudjuk kiértékelni, mert az üres típusnak nincs egy értéke sem.

11.4. További példák

A környezetfüggetlen nyelvtannal megadott formális nyelvek induktív típusok.

Például vegyük az alábbi nyelvtant, ahol S és A a nemterminálisok (nyelvtani szimbólumok), a , b a terminálisok.

$$\begin{aligned} A & \Rightarrow bA \mid a \\ S & \Rightarrow aSA \mid A \end{aligned}$$

A következő rövidítésekkel adható meg induktív típusokkal és konstruktorokkal.

$$\begin{aligned}
A &:= \text{ind}^{\alpha.\alpha+\text{Unit}} \\
S &:= \text{ind}^{\alpha.\alpha \times A + A} \\
b- &:= \lambda^A x. \text{con}^{\alpha.\alpha+\text{Unit}} (\text{inj}_1 x) \\
a &:= \text{con}^{\alpha.\alpha+\text{Unit}} (\text{inj}_2 \text{tt}) \\
a- &:= \lambda^S x. \lambda^A y. \text{con}^{\alpha.\alpha \times A + A} (\text{inj}_1 \langle x, y \rangle) \\
- &:= \lambda^A x. \text{con}^{\alpha.\alpha \times A + A} (\text{inj}_2 x)
\end{aligned}$$

Néhány példa induktív típusokra:

$\text{ind}^{\alpha.\text{Unit}+\alpha}$	természetes számok
$\text{ind}^{\alpha.\text{Unit}+A \times \alpha}$	A típusú elemeket tartalmazó listák
$\text{ind}^{\alpha.\text{Unit}+\alpha \times \alpha}$	bináris fák, a leveleknél nincs információ
$\text{ind}^{\alpha.\text{Unit}+(\text{Nat} \Rightarrow \alpha)}$	minden lépésben végtelen-felé ágazó fák
$\text{ind}^{\alpha.\text{Unit}+(\alpha \times \alpha) + (\alpha \times \alpha \times \alpha)}$	kétfelé és háromfelé is ágazó fák
$\text{ind}^{\alpha.\text{Nat}+\alpha \times \alpha + \alpha + \text{Unit} + \text{Unit} + \alpha \times \alpha \times \alpha}$	számok és logikai értékek kifejezései
$\text{ind}^{\alpha.\text{Nat}+\text{Nat} \times \alpha + \alpha \times \alpha}$	lambda kalkulus De Bruijn indexekkel

11.13. Feladat. *A kotermészetes számok típusa $\text{Conat} = \text{coind}^{\alpha.\text{Unit}+\alpha}$. Ezek potenciálisan végtelen nagy számok. Tudunk -e $\text{Conat} \rightarrow \text{Opt Nat}$ függvényt írni, mely megadja, mekkora volt a kotermészetes szám (végtelen esetén null-t adna vissza).*

11.14. Feladat. *Adjuk meg a Turing-gépet, mint koinduktív típust!*

További információ:

- A kölcsönösen megadott környezetfüggetlen nyelvtanok is leírhatók induktív típusokkal, de ezekhez kölcsönös induktív típusok vagy indexelt induktív típusok kellenek, ezeket nem tárgyaljuk. Ilyen nyelvtan például:

$$\begin{aligned}
A &\Rightarrow bA \mid a \mid cS \\
S &\Rightarrow aSA \mid A
\end{aligned}$$

12. Polimorfizmus

A típusokat arra hasznátuk, hogy kiszűrjük az értelmetlen programokat. Ennek viszont a kód verbozításával fizetjük meg az árát. Például az identitás függvénynek annyi féle definíciója van, ahány típus: $\lambda^{\text{Nat}}x.x : \text{Nat} \Rightarrow \text{Nat}$, $\lambda^{\text{Bool}}x.x : \text{Bool} \Rightarrow \text{Bool}$, $\lambda^{\text{Bool} \Rightarrow \text{Nat}}x.x : (\text{Bool} \Rightarrow \text{Nat}) \Rightarrow (\text{Bool} \Rightarrow \text{Nat})$ stb. Hasonlóan, a függvénykompozíció operátort is külön-külön kell megadnunk minden A_1, A_2, A_3 típushármásra:

$$\lambda^{A_2 \Rightarrow A_3}g. \lambda^{A_1 \Rightarrow A_2}f. \lambda^{A_1}x. g(fx) : (A_2 \Rightarrow A_3) \Rightarrow (A_1 \Rightarrow A_2) \Rightarrow (A_1 \Rightarrow A_3)$$

A megoldás az, hogy típusváltozókat használunk az olyan típusok helyett, amik sokfélék (polimorfak) lehetnek (ahhoz hasonlóan, ahogy az előző fejezetben a típusoperátorokat egy típusváltozóval adtuk meg). Például $\lambda^\alpha x.x : \alpha \Rightarrow \alpha$, ahol α -t tetszőleges típussal helyettesíthetjük.

12.1. Szintaxis

$$\begin{aligned} A, A_1, A', \dots \in \text{Ty} &::= \alpha \mid A_1 \Rightarrow A_2 \mid \forall \alpha. A \\ t, t_1, t', \dots \in \text{Tm} &::= x \mid \lambda^A x. t \mid t t' \mid \Lambda \alpha. t \mid t[A] \end{aligned}$$

$\Lambda \alpha. t$ egy polimorf kifejezés, mely bármely bemeneti típusra egységes módon működik. Típusa $\forall \alpha. A$ lesz, ahol A -ban α kötve van (\forall aritása $(\text{Ty}. \text{Ty})\text{Ty}$, első paraméterében egy Ty fajtájú metaváltozót köt). Egy ilyen típusú polimorf kifejezésre alkalmazni tudunk egy típust a típusalkalmazás $t[A]$ operátorral, aritása $(\text{Tm}, \text{Ty})\text{Tm}$.

12.2. Típusrendszer

A jólformált típus ítélet $\Delta \vdash A$ alakú. Ebben Δ egy típusváltozók környezete, azaz típusváltozók listája.

$$\Delta, \Delta', \dots \in \text{TCon} ::= \cdot \mid \Delta, \alpha \quad (12.1)$$

Típusváltozók környezetének kényelmes kezeléséhez kellenek az alábbi definíciók.

$$\text{dom}(\cdot) ::= \{\} \quad (12.2)$$

$$\text{dom}(\Delta, \alpha) ::= \{\alpha\} \cup \text{dom}(\Delta)$$

$$\overline{\cdot \text{wf}} \quad (12.3)$$

$$\frac{\Delta \text{ wf} \quad \alpha \notin \text{dom}(\Delta)}{\Delta, \alpha \text{ wf}} \quad (12.4)$$

$$\frac{\Delta \text{ wf} \quad \alpha \notin \text{dom}(\Delta)}{\alpha \in \Delta, \alpha} \quad (12.5)$$

$$\frac{\alpha \in \Delta \quad \alpha \notin \text{dom}(\Delta)}{\alpha \in \Delta, \alpha'} \quad (12.6)$$

A jólformált típus ítélet levezetési szabályai.

$$\frac{\alpha \in \Delta}{\Delta \vdash \alpha} \quad (12.7)$$

$$\frac{\Delta \vdash A_1 \quad \Delta \vdash A_2}{\Delta \vdash A_1 \Rightarrow A_2} \quad (12.8)$$

$$\frac{\Delta, \alpha \vdash A}{\Delta \vdash \forall \alpha. A} \quad (12.9)$$

Kifejezések típusozási ítélete mosantól hivatkozik egy típuskörnyezetre is, tehát $\Delta \Gamma \vdash t : A$ alakú.

$$\frac{(x : A) \in \Gamma}{\Delta \Gamma \vdash x : A} \quad (12.10)$$

$$\frac{\Delta \Gamma, x : A_1 \vdash t : A_2}{\Delta \Gamma \vdash \lambda^{A_1} x. t : A_1 \Rightarrow A_2} \quad (12.11)$$

$$\frac{\Delta \Gamma \vdash t : A_1 \Rightarrow A_2 \quad \Delta \Gamma \vdash t : A_1}{\Delta \Gamma \vdash t t_1 : A_2} \quad (12.12)$$

$$\frac{\Delta, \alpha \Gamma \vdash t : A}{\Delta \Gamma \vdash \Lambda \alpha. t : \forall \alpha. A} \quad (12.13)$$

$$\frac{\Delta \Gamma \vdash t : \forall \alpha. A \quad \Delta \vdash A_1}{\Delta \Gamma \vdash t[A_1] : A[\alpha \mapsto A_1]} \quad (12.14)$$

A polimorf identitás-függvény most már megadható a következőképp:

$$\Lambda \alpha. \lambda^\alpha x. x : \forall \alpha. \alpha \Rightarrow \alpha$$

A gyakorlatban pedig használhatjuk többféle típusra (ehhez a példához a fenti nyelvet kibővítjük `Nat`, `Bool` típusokkal és `let`-tel):

$$\text{let } \Lambda \alpha. \lambda^\alpha x. x \text{ in } I. I[\text{Bool}] (\text{isZero } (I[\text{Nat}] (\text{num } 1)))$$

A polimorf függvénykompozíciót a következőképp adjuk meg.

$$\begin{aligned} & \Lambda \alpha_1. \Lambda \alpha_2. \Lambda \alpha_3. \lambda^{\alpha_2 \Rightarrow \alpha_3} g. \lambda^{\alpha_1 \Rightarrow \alpha_2} f. \lambda^{\alpha_1} x. g (f x) \\ & : \forall \alpha_1. \forall \alpha_2. \forall \alpha_3. (\alpha_2 \Rightarrow \alpha_3) \Rightarrow (\alpha_1 \Rightarrow \alpha_2) \Rightarrow (\alpha_1 \Rightarrow \alpha_3) \end{aligned}$$

12.3. Operációs szemantika

A szögletes zárójelbe tett szabályok érték szerinti paraméterátadást esetén vendők figyelembe. Ha nincsenek, akkor név szerinti paraméterátadás történik.

$$\overline{\lambda^A x. t \text{ val}} \quad (12.15)$$

$$\overline{\Lambda \alpha. t \text{ val}} \quad (12.16)$$

$$\frac{[t_1 \text{ val}]}{(\lambda^A x. e) t_1 \mapsto t[x \mapsto t_1]} \quad (12.17)$$

$$\frac{t \mapsto t'}{t t_1 \mapsto t' t_1} \quad (12.18)$$

$$\left[\frac{t \text{ val} \quad t_1 \mapsto t'_1}{t t_1 \mapsto t' t'_1} \right] \quad (12.19)$$

$$\overline{(\Lambda \alpha. t)[A_1] \mapsto t[\alpha \mapsto A_1]} \quad (12.20)$$

$$\frac{t \mapsto t'}{t[A_1] \mapsto t'[A_1]} \quad (12.21)$$

A haladás és típusmegőrzés tétele bebizonyítható.

12.4. Absztrakció

Absztrakt típusok (egzisztenciális típus, interface) is megadhatók polimorf típusokkal. Például ha A_s egy $(\text{Nat}$ -okat tartalmazó) verem megvalósítása, akkor a következő szolgáltatásokat várjuk el a veremtől:

<code>empty</code>	$: A_s$	létrehoz egy üres vermet
<code>push</code>	$: \text{Nat} \Rightarrow A_s \Rightarrow A_s$	verembe rakás
<code>pop</code>	$: A_s \Rightarrow (\text{Opt Nat} \times A_s)$	verem legfelső elemének kiszedése
<code>isEmpty</code>	$: A_s \Rightarrow \text{Bool}$	megadja, hogy a verem üres-e

Egy olyan kifejezés típusa, mely egy (absztrakt) vermet használ, de nem függ a verem implementációjától, sőt, bármely verem-implementációra egységesen működik, a következőképp adható meg.

$$\forall \alpha. \left(\alpha \times (\text{Nat} \Rightarrow \alpha \Rightarrow \alpha) \times (\alpha \Rightarrow (\text{Opt Nat} \times \alpha)) \times (\alpha \Rightarrow \text{Bool}) \right) \Rightarrow \alpha$$

Ezt úgy is szokták hívni, hogy ez egy interface-szel van paraméterezve. A $- \times -$ jobbra zárójeleződik. Az α jelöli a verem implementációjának a típusát, a kifejezés következő paramétere maga az implementáció, majd visszaad egy ilyen

vermet. A következı kifejezés annyit csinál, hogy létrehoz egy üres vermet:

$$\Lambda\alpha.\lambda^{\alpha \times (\text{Nat} \Rightarrow \alpha \Rightarrow \alpha) \times (\alpha \Rightarrow (\text{Opt Nat} \times \alpha)) \times (\alpha \Rightarrow \text{Bool})} \text{stack.proj}_1 \text{stack}$$

A következı kifejezés egy üres verembe beteszi az 1,2,3 számokat, majd kiveszi a legfelsı elemet, és visszaadja az így kapott vermet:

$$\begin{aligned} & \Lambda\alpha.\lambda^{\alpha \times (\text{Nat} \Rightarrow \alpha \Rightarrow \alpha) \times (\alpha \Rightarrow (\text{Opt Nat} \times \alpha)) \times (\alpha \Rightarrow \text{Bool})} \text{stack} \\ & \quad .\text{let proj}_1 (\text{proj}_2 \text{stack}) \text{ in } \text{push} \\ & \quad .\text{let proj}_1 (\text{proj}_2 (\text{proj}_2 \text{stack})) \text{ in } \text{pop} \\ & \quad .\text{proj}_2 \left(\text{pop} \left(\text{push } 3 \left(\text{push } 2 \left(\text{push } 1 (\text{proj}_1 \text{stack}) \right) \right) \right) \right) \end{aligned}$$

Hány féle érték van az alábbi típusokban?

$$\begin{aligned} & \forall\alpha.\alpha \Rightarrow \alpha \\ & \forall\alpha.\alpha \Rightarrow (\alpha \Rightarrow \alpha) \\ & \forall\alpha.(\alpha \Rightarrow \alpha) \Rightarrow \alpha \\ & \forall\alpha.(\alpha \Rightarrow \alpha) \Rightarrow (\alpha \Rightarrow \alpha) \end{aligned}$$

Anélkül, hogy ránéznénk a kifejezésre magára, a típusából megtudjuk, hogy bizonyos tulajdonságoknak megfelel: ezt hívjuk *parametricitásnak*, absztrakciónak vagy ingyen tételnek (parametricity, abstraction theorem, free theorem). Megnézünk egy típust, és ingyen kapunk egy tételt, ami az összes, ilyen típusú programra igaz lesz.

Például egy $\forall\alpha.\alpha \Rightarrow \alpha$ típusú kifejezés elıször kap egy tetszıleges A típust (mely α helyére lesz behelyettesítve), majd egy ilyen A típusú elemet, és vissza kell adnia egy A típusú elemet. Milyen elemet tudunk visszaadni? A A típusról nem tudunk semmit: például nem tudjuk, hogy lehet -e összeadni A típusú elemeket, vagy lehet -e esetet szétválasztani rájuk, sőt, még azt sem tudjuk, hogy egyáltalán van -e A -nak eleme (hiszen lehet például **Empty** is). Emiatt csak egyféle dolgot csinálhatunk: visszaadjuk a bemeneten kapott elemet. Tehát $\forall\alpha.\alpha \Rightarrow \alpha$ típusú csak az identitás függvény lehet, tehát az alábbi kifejezés:

$$\cdot \vdash \Lambda\alpha.\lambda^{\alpha} x.x : \forall\alpha.\alpha \Rightarrow \alpha$$

Persze írhatunk más kifejezést is, például a $\Lambda\alpha.\lambda^{\alpha} x.(\lambda^{\alpha} y.y) x$ kifejezés is ugyanilyen típusú lesz, de ez a kifejezés ugyanúgy viselkedik, mint az elızı: ugyanarra a bemenetre ugyanazt a kimenetet adja. Ezért azt mondjuk, hogy $\forall\alpha.\alpha \Rightarrow \alpha$ -nak viselkedés szerint csak egyféle eleme van.

A parametricitás azt mondja, hogy a típusozott kifejezések tetszőleges relációt megtartanak. Például egy $t : \forall \alpha. \alpha \Rightarrow \alpha$ kifejezésre a következőt állítja.

12.1. Tétel (Parametricitás $t : \forall \alpha. \alpha \Rightarrow \alpha$ -ra). *Tf. van egy R relációnk A_1 és A_2 típusú kifejezések között, mely nem különböztet meg egymásba átírható kifejezéseket, tehát ha $R t_1 t_2$ és $t_1 \mapsto^* t'_1$ és $t_2 \mapsto^* t'_2$, akkor $R t'_1 t'_2$. Ekkor, ha $R t_1 t_2$, akkor $R (t[A_1] t_1) (t[A_2] t_2)$.*

Ezt a tételt felhasználva beláthatjuk, hogy egy $\forall \alpha. \alpha \Rightarrow \alpha$ típusú t az identitás kell, hogy legyen. Például, ha $A_1 = \text{Nat}$, akkor belátjuk, hogy $t[\text{Nat}] (\text{num } 0) \mapsto^* * \text{num } 0$. Ehhez úgy adjuk meg az R relációt, hogy $R t_1 t_1 = (t_1 \mapsto^* \text{num } 0)$ (a második paraméterét nem veszi figyelembe). Ekkor igaz, hogy $R (\text{num } 0) t_2$, mert ez azt jelenti, hogy $\text{num } 0 \mapsto^* \text{num } 0$, és emiatt igaz, hogy $R (t[\text{Nat}] (\text{num } 0)) (t[A_2] t_2)$, tehát $(t[\text{Nat}] (\text{num } 0)) \mapsto^* \text{num } 0$.

Hasonló parametricitás (relációk megtartása) tételek bizonyíthatók az összes többi típusra.

További információ:

- Ezt a típusrendszert System F-nek hívják, Girard és Reynolds adta meg először, egymástól függetlenül.
- System F-ben elkódolhatók az induktív és koinduktív típusok, nem kell külön bevezetnünk őket.

13. Altípus

Egy A típust tekinthetünk egy A' típus altípusának, ha minden olyan konstruktorra, mely A típusú elemet készít, alkalmazni tudjuk A' összes eliminátorát.

Példa: egy természetes számot tudunk egész számnak tekinteni. Ezt úgy jelöljük, hogy $\text{Nat} \leq \text{Int}$. Ezt a $\mathbb{N} \subset \mathbb{Z}$ matematikai beágyazás támasztja alá. És bevezethetjük az alábbi szabályt:

$$\frac{\Gamma \vdash t : \text{Nat} \quad \text{Nat} \leq \text{Int}}{\Gamma \vdash t : \text{Int}}$$

Ezáltal a jól típusozott kifejezések körét bővítjük. Mostantól ha egy Int -et várunk, írhatunk Nat -ot is.

További példák, halmazelméleti magyarázattal:

<u>bal \leq jobb</u>	<u>a bal kifejezve a jobbbal</u>
$\text{Nat} \leq \text{Int}$	$\{x \in \text{Int}, x \geq 0\}$
$\text{Int} + \text{String} \leq \text{Int} + \text{Bool} + \text{String}$	$\{x \in \text{Int} + \text{Bool} + \text{String}, x \neq \text{inj}_2(\text{inj}_1 b)\}$
$\text{Nat} \times \text{String} \leq \text{Int} \times \text{String}$	$\{x \in \text{Int} \times \text{String}, \text{proj}_1 x \geq 0\}$
$\text{Nat} + \text{String} \leq \text{Int} + \text{String}$	$\{x \in \text{Int} + \text{String}, \text{ha } x = \text{inj}_1 y, \text{ akkor } y \geq 0\}$
$\text{Int} \times (\text{Bool} \times \text{String}) \leq \text{Int} \times \text{String}$	
$\text{String} \leq \text{String}$	

Általánosabban, bevezetünk egy új ítéletet, ami $A \leq A'$ alakú, és a típusrendszert kiegészítjük az alábbi levezetési szabállyal.

$$\frac{\Gamma \vdash t : A \quad A \leq A'}{\Gamma \vdash t : A'} \quad (13.1)$$

Általános szorzat típusokra: az eliminációs forma az i_k . projekció, ezt végre tudjuk hajtani, ha több komponens van a szorzatban, tehát ha az altípus indexelő halmaza nagyobb, mint a bővebb típus indexelő halmaza.

$$\frac{\{j_1, \dots, j_m\} \subset \{i_1, \dots, i_n\}}{\Pi(i_1 \hookrightarrow A_{i_1}, \dots, i_n \hookrightarrow A_{i_n}) \leq \Pi(j_1 \hookrightarrow A_{j_1}, \dots, j_m \hookrightarrow A_{j_m})} \quad (13.2)$$

Általános összeg típusokra az eliminátor a case esetszétválasztás, ezt alkalmazni tudjuk mindig, ha a konstruktorok indexei a bővebb típus konstruktorainak egy részhalmaza.

$$\frac{\{i_1, \dots, i_n\} \subset \{j_1, \dots, j_m\}}{\Sigma(i_1 \hookrightarrow A_{i_1}, \dots, i_n \hookrightarrow A_{i_n}) \leq \Sigma(j_1 \hookrightarrow A_{j_1}, \dots, j_m \hookrightarrow A_{j_m})} \quad (13.3)$$

Minden típus altípusa **Unit**-nak (hiszen **Unit**-nak nincs egy eliminátora sem, tehát minden eliminátora alkalmazható minden típusra).

$$\overline{A \leq \text{Unit}} \quad (13.4)$$

A **Empty** típus pedig minden más típus altípusának, mert nincs egy konstruktor sem, ezért az összes konstruktorára tudjuk alkalmazni bármely más típus eliminátorát. Az alábbi szabályt 13.1-gyel kombinálva megkapjuk a **Empty** típus 7.3. eliminációs szabályát.

$$\overline{\text{Empty} \leq A} \quad (13.5)$$

Minden függvény, mely egy A_2 -beli kifejezést ad vissza, visszaad egy A'_2 -beli kifejezést is, feltéve, hogy $A_2 \leq A'_2$.

$$\frac{A_2 \leq A'_2}{(A_1 \Rightarrow A_2) \leq (A_1 \Rightarrow A'_2)} \quad (13.6)$$

Egy $A_1 \Rightarrow A_2$ -beli függvény bármely A_1 bemenetre működik, így egy A'_1 -beli bemenetre is működik, ha $A'_1 \leq A_1$.

$$\frac{A'_1 \leq A_1}{(A_1 \Rightarrow A_2) \leq (A'_1 \Rightarrow A_2)} \quad (13.7)$$

A kettőt kombinálva a következő szabályt kapjuk:

$$\frac{A'_1 \leq A_1 \quad A_2 \leq A'_2}{(A_1 \Rightarrow A_2) \leq (A'_1 \Rightarrow A'_2)} \quad (13.8)$$

Ezt úgy mondjuk, hogy a függvény típus kontravariáns az első paraméterében, és kovariáns a második paraméterében.

Szorzat és összeg típusok kovariánsak minden paraméterükben (ez igaz az általános változataikra is).

$$\frac{A_1 \leq A'_1 \quad A_2 \leq A'_2}{A_1 \times A_2 \leq A'_1 \times A'_2} \quad (13.9)$$

$$\frac{A_1 \leq A'_1 \quad A_2 \leq A'_2}{A_1 + A_2 \leq A'_1 + A'_2} \quad (13.10)$$

A típusozás unicitása már nem igaz, de a haladás és a típusmegőrzés igaz. A típuskikövetkeztetést úgy kell megfogalmazni, hogy figyelembe vesszük az altípusokat.

14. Összefoglalás

A különböző típusrendszerekről az alábbiakat láttuk be (zárójelben megadjuk azokat a helyeket, ahol kimondtuk és/vagy bizonyítottuk az adott tulajdonságokat):

- nem triviális (2.8. és 4.1. lemmák),
- unicitás (2.9. és 4.2. lemmák),
- típuskikövetkeztetés (2.10. és 4.3. lemmák),
- környezet permutálhatósága (4.5. lemma),
- gyengítés (4.6. lemma),
- helyettesítési lemma (4.7. lemma),
- dekompozíció (4.8. lemma).

Az operációs szemantikákról az alábbi tulajdonságokat vizsgáltuk:

- nincs olyan t , hogy $t \text{ val}$ és $t \mapsto t'$ (2.19 lemma),
- determinisztikus (2.20. lemma)
- nincs végtelen hosszú átírás (2.24. lemma)

A kettő kapcsolatáról a következőket láttuk be:

- típusmegőrzés (2.25. és 4.16. tételek),
- haladás (2.26. és 4.17. tételek).

15. Megoldások

2.1. feladat megoldása.

$$\begin{aligned} & (\text{Tm}, \text{Tm})\text{Tm} \\ & (\text{Tm})\text{Tm} \\ & (\text{Tm}, \text{Tm})\text{Tm} \end{aligned}$$

2.2. feladat megoldása.

- a) igen
- b) igen
- c) igen
- d) nem
- e) igen
- f) nem
- g) igen

2.3. feladat megoldása.

$$\begin{aligned} \text{size}(\text{num } n) &:= 1 \\ \text{size}(t + t') &:= 1 + \text{size}(t) + \text{size}(t') \\ \text{size}(\text{isZero } t) &:= 1 + \text{size}(t) \\ \text{size}(\text{true}) &:= 1 \\ \text{size}(\text{false}) &:= 1 \\ \text{size}(\text{if } t \text{ then } t' \text{ else } t'') &:= 1 + \text{size}(t) + \text{size}(t') + \text{size}(t'') \end{aligned}$$

2.4. feladat.

2.5. feladat megoldása.

$$\begin{aligned} \text{eval} &\in \text{Tm} \rightarrow \mathbb{N} \\ \text{eval}(\text{num } n) &:= n \\ \text{eval}(t + t') &:= \text{eval}(t) + \text{eval}(t') \\ \text{eval}(t * t') &:= \text{eval}(t) * \text{eval}(t') \end{aligned}$$

2.6. feladat egy lehetséges megoldása.

$$\begin{aligned}
 & \text{optim} \in \mathbf{Tm} \rightarrow \mathbf{Tm} \\
 & \text{optim}(\text{num } n) \quad \quad \quad := \text{num } n \\
 & \text{optim}(\text{num } n + \text{num } n') := \text{num } (n + n') \\
 & \text{optim}(t + t') \quad \quad \quad := 1 + \text{optim}(t) + \text{optim}(t') \\
 & \text{optim}(\text{isZero } t) \quad \quad \quad := \text{isZero } (\text{optim}(t)) \\
 & \text{optim}(\text{true}) \quad \quad \quad \quad := \text{true} \\
 & \text{optim}(\text{false}) \quad \quad \quad \quad := \text{false} \\
 & \text{optim}(\text{if } t \text{ then } t' \text{ else } t'') := \text{if } \text{optim}(t) \text{ then } \text{optim}(t') \text{ else } \text{optim}(t'')
 \end{aligned}$$

2.7. feladat részleges megoldása.

igen
igen
igen
nem
nem
nem

2.11. feladat.

2.13. feladat.

2.14. feladat.

2.15. feladat megoldása.

num 0 + false
 isZero false
 if num 1 then true else false

2.16. feladat megoldása.

Nem akad el.

2.17. feladat.

2.18. feladat.

if t then false else true

2.21. feladat részleges megoldása.

$$\frac{t_2 \mapsto t'_2}{t_1 + t_2 \mapsto t_1 + t'_2} \quad (15.1)$$

$$\frac{t_2 \text{ val} \quad t_1 \mapsto t'_1}{t_1 + t_2 \mapsto t'_1 + t_2} \quad (15.2)$$

2.22. feladat.

Nem, mert a $(\text{num } 1 + \text{num } 2) + (\text{num } 1 + \text{num } 2)$ -re két különböző egy lépéses átírást tudunk alkalmazni, melyeknek más az eredménye: az egyiknek $\text{num } 3 + (\text{num } 1 + \text{num } 2)$, a másiknak $(\text{num } 1 + \text{num } 2) + \text{num } 3$.

2.23. feladat részleges megoldása.

Nem.

2.28. feladat.

Ilyen a 2.16. feladatban látott `if true then num 1 else (num 1 + false)` kifejezés.

2.29. feladat.

2.30. feladat.

3.1. feladat.

Nyilak helyett a kötések alá egy sorszámot írtunk, és a kötött változók alá írtuk a kötés sorszámát.

$$\begin{aligned} & \overline{x} \, \overline{y} \\ & \overline{x} \, (\lambda x_1. \overline{y} \, \overline{x}_1) \\ & \overline{x} \, (\lambda x_1. \overline{x'}_1 \, (\overline{x} \, (\lambda x'_2. \overline{x}_2 \, \overline{x}_1))) \\ & \overline{x} \, (\lambda x_1. \overline{x} \, (\overline{x} \, (\lambda x_2. \overline{x}_2 \, \overline{x}_1))) \\ & \overline{x} \, (\lambda x_1. (\overline{x} \, (\lambda x'_2. \overline{x''}_2 \, \overline{x'}_1))) \, (\overline{x'}_3 \, (\lambda x'_3. \overline{x'}_3 \, \overline{x''}_3)) \end{aligned}$$

3.2. feladat megoldása.

$$\begin{aligned} & \text{free} \in \mathbf{Tm} \rightarrow \mathcal{P}(\mathbf{Var}) \\ & \text{free}(x) \quad := \{x\} \\ & \text{free}(\lambda x. t) := \text{free}(t) \setminus \{x\} \\ & \text{free}(t \, t') := \text{free}(t) \cup \text{free}(t') \end{aligned}$$

3.3. feladat megoldása.

$$\begin{aligned} & (x \, (\lambda x. x \, x))[x \mapsto z] = z \, (\lambda x. x \, x) \\ & (x' \, (\lambda x. x' \, x))[x' \mapsto z] = (z \, (\lambda x. z \, x)) \\ & (x' \, (\lambda x. x' \, x'))[x' \mapsto x] = (x \, (\lambda z. x \, x)) \\ & (x' \, (\lambda x. x' \, x))[x' \mapsto x] = (x \, (\lambda z. x \, z)) \end{aligned}$$

3.4. feladat megoldása.

$$\begin{aligned}
 x y &\neq x z \\
 x y z &\neq x (y z) \\
 x (y z) &\neq (x y) z \\
 x (\lambda x . y x) &= x (\lambda x' . y x') \\
 x (\lambda x . y x) &\neq x (\lambda x . y x') \\
 x (\lambda x . x' (x (\lambda x' . x' x))) &\neq x (\lambda x' . x (x' (\lambda x . x x'))) \\
 x (\lambda x . x' (x (\lambda x' . x' x))) &= x (\lambda x'' . x' (x'' (\lambda x . x x''))) \\
 x (\lambda x . x (x (\lambda x . x x))) &= x (\lambda x' . x' (x' (\lambda x' . x' x')))
 \end{aligned}$$

3.5. feladat.

3.7. feladat.

3.8. feladat.

3.9. feladat.

3.10. feladat.

3.11. feladat.

3.12. feladat.

4.4. feladat.

4.9. feladat részleges megoldása.

– igen

– igen

– nem

– nem

4.10. feladat.

4.11. feladat.

4.12. feladat megoldása.

```
let num 1 + num 2 in x.x + x
```

4.13. feladat megoldása.

```
let num 1 + num 2 in x.num 1
```

4.14. feladat megoldása.

```
let num 1 + num 2 in x.x
```

4.15. feladat.

5.1. feladat megoldása.

Nat
 Bool
 Nat \Rightarrow Nat
 Nat \Rightarrow Bool
 Bool \Rightarrow Nat
 Bool \Rightarrow Bool
 (Nat \Rightarrow Nat) \Rightarrow Nat
 Nat \Rightarrow (Nat \Rightarrow Nat)
 (Nat \Rightarrow Nat) \Rightarrow (Nat \Rightarrow Nat)
 (Nat \Rightarrow (Nat \Rightarrow Nat)) \Rightarrow Nat

5.2. feladat megoldása.

$$\begin{array}{c}
 \frac{\overline{\cdot \text{wf}} \quad 4.4 \quad x \notin \{\}}{\cdot, x : \text{Nat} \text{ wf}} \quad 4.5 \quad \frac{\overline{\cdot \text{wf}} \quad 4.4 \quad x \notin \{\}}{(x : \text{Nat}) \in \cdot, x : \text{Nat}} \quad 4.6 \\
 \frac{\cdot, x : \text{Nat} \vdash \text{num } 2 : \text{Nat}}{\cdot, x : \text{Nat} \vdash x : \text{Nat}} \quad 4.8 \quad \frac{(x : \text{Nat}) \in \cdot, x : \text{Nat}}{\cdot, x : \text{Nat} \vdash x : \text{Nat}} \quad 4.14 \\
 \frac{\cdot, x : \text{Nat} \vdash \text{num } 2 + x : \text{Nat}}{\cdot \vdash \lambda^{\text{Nat}} x. \text{num } 2 + x : \text{Nat} \Rightarrow \text{Nat}} \quad 4.9 \quad 5.3
 \end{array}$$

5.3. feladat.

5.4. feladat megoldása.

$\lambda^{\text{Nat}} x. \lambda^{\text{Bool}} y. \text{if } y \text{ then } x \text{ else num } 0$

5.5. feladat megoldása.

$\lambda^{\text{Bool} \Rightarrow \text{Bool}} x. \lambda^{\text{Bool}} y. x (x (x y))$

5.6. feladat.

5.7. feladat.

5.8. feladat.

6.1. feladat.

Mindkettő esetben egy ilyen van, $\langle \langle \text{tt}, \text{tt} \rangle, \text{tt} \rangle$, illetve $\langle \text{tt}, \langle \text{tt}, \text{tt} \rangle \rangle$.

6.2. feladat.

– érték szerint, mohón

$$\begin{aligned}
& (\lambda^{\text{Nat}} x. \langle x + \text{num } 3, x + \text{num } 4 \rangle) (\text{num } 1 + \text{num } 2) \\
& \xrightarrow{5.7} (\lambda^{\text{Nat}} x. \langle x + \text{num } 3, x + \text{num } 4 \rangle) (\text{num } 3) \\
& \xrightarrow{5.8} \langle \text{num } 3 + \text{num } 3, \text{num } 3 + \text{num } 4 \rangle \\
& \xrightarrow{6.9} \langle \text{num } 6, \text{num } 3 + \text{num } 4 \rangle \\
& \xrightarrow{6.10} \langle \text{num } 6, \text{num } 7 \rangle
\end{aligned}$$

– név szerint, mohón

$$\begin{aligned}
& (\lambda^{\text{Nat}} x. \langle x + \text{num } 3, x + \text{num } 4 \rangle) (\text{num } 1 + \text{num } 2) \\
& \xrightarrow{5.8} \langle (\text{num } 1 + \text{num } 2) + \text{num } 3, (\text{num } 1 + \text{num } 2) + \text{num } 4 \rangle \\
& \xrightarrow{6.9} \langle \text{num } 3 + \text{num } 3, (\text{num } 1 + \text{num } 2) + \text{num } 4 \rangle \\
& \xrightarrow{6.9} \langle \text{num } 6, (\text{num } 1 + \text{num } 2) + \text{num } 4 \rangle \\
& \xrightarrow{6.10} \langle \text{num } 6, \text{num } 3 + \text{num } 4 \rangle \\
& \xrightarrow{6.10} \langle \text{num } 6, \text{num } 7 \rangle
\end{aligned}$$

– érték szerint lustán

$$\begin{aligned}
& (\lambda^{\text{Nat}} x. \langle x + \text{num } 3, x + \text{num } 4 \rangle) (\text{num } 1 + \text{num } 2) \\
& \xrightarrow{5.7} (\lambda^{\text{Nat}} x. \langle x + \text{num } 3, x + \text{num } 4 \rangle) (\text{num } 3) \\
& \xrightarrow{5.8} \langle \text{num } 3 + \text{num } 3, \text{num } 3 + \text{num } 4 \rangle
\end{aligned}$$

– név szerint lustán

$$\begin{aligned}
& (\lambda^{\text{Nat}} x. \langle x + \text{num } 3, x + \text{num } 4 \rangle) (\text{num } 1 + \text{num } 2) \\
& \xrightarrow{5.8} \langle (\text{num } 1 + \text{num } 2) + \text{num } 3, (\text{num } 1 + \text{num } 2) + \text{num } 4 \rangle
\end{aligned}$$

6.3. feladat.

6.4. feladat megoldása.

$$\lambda^{\text{Nat} \times (\text{Nat} \times \text{Nat})} x. \text{proj}_1 x + (\text{proj}_1 (\text{proj}_2 x) + \text{proj}_2 (\text{proj}_2 x))$$

6.5. feladat megoldása.

$$\lambda^{\text{Nat}} x_1. \lambda^{\text{Nat}} x_{12}. \lambda^{\text{Nat}} x_{22}. x_1 + (x_{12} + x_{22})$$

6.6. feladat.

$$\lambda^{\text{Nat}} x. \langle x + \text{num } 1, x + \text{num } 2 \rangle$$

6.7. feladat.

6.8. feladat.

6.9. feladat.

7.1. feladat.

$\text{Bool} := \text{Unit} + \text{Unit}$

$\text{true} := \text{inj}_1 \text{ tt}$

$\text{false} := \text{inj}_2 \text{ tt}$

$\text{if } t \text{ then } t_1 \text{ else } t_2 := \text{case } t \text{ of } x_1.t_1 \mid x_2.t_2$

7.2. feladat.

7.3. feladat.

7.4. feladat.

7.5. feladat.

7.6. feladat.

7.7. feladat.

7.8. feladat.

7.9. feladat részleges megoldása.

$\text{Bool} \times \text{Unit}$	és Bool	izomorfak
$(\text{Unit} + \text{Unit}) + \text{Unit}$	és $\text{Unit} + (\text{Unit} + \text{Unit})$	izomorfak
$(A + A') \times A''$	és $(A \times A'') + (A' \times A'')$	izomorfak
$A + \text{Empty}$	és A	izomorfak
$A \times A'$	és $A' \times A$	izomorfak
$A \times \text{Empty}$	és Empty	izomorfak

7.10. feladat.

7.11. feladat.

8.1. feladat. 1. $(X \supset (Y \supset Z)) \supset (Y \supset X \supset Z)$ bizonyítása üres feltétellista

mellett:

$$\begin{array}{c}
\frac{}{\cdot, (X \supset (Y \supset Z)) \ni (X \supset (Y \supset Z))} \quad (8.3) \\
\frac{}{\cdot, (X \supset (Y \supset Z)), Y \ni (X \supset (Y \supset Z))} \quad (8.4) \\
\frac{}{\cdot, (X \supset (Y \supset Z)), Y, X \ni (X \supset (Y \supset Z))} \quad (8.4) \\
\frac{}{\cdot, (X \supset (Y \supset Z)), Y, X \vdash (X \supset (Y \supset Z))} \quad (8.5) \\
\frac{}{\cdot, (X \supset (Y \supset Z)), Y, X \vdash Y \supset Z} \quad (8.15) \\
\frac{}{\cdot, (X \supset (Y \supset Z)), Y, X \ni X} \quad (8.3) \\
\frac{}{\cdot, (X \supset (Y \supset Z)), Y, X \vdash X} \quad (8.5) \\
\frac{}{\cdot, (X \supset (Y \supset Z)), Y, X \vdash Y} \quad (8.15) \\
\frac{}{\cdot, (X \supset (Y \supset Z)), Y, X \vdash Z} \quad (8.14) \\
\frac{}{\cdot, (X \supset (Y \supset Z)), Y \vdash (X \supset Z)} \quad (8.14) \\
\frac{}{\cdot, (X \supset (Y \supset Z)) \vdash (Y \supset X \supset Z)} \quad (8.14) \\
\frac{}{\cdot \vdash (X \supset (Y \supset Z)) \supset (Y \supset X \supset Z)} \quad (8.14)
\end{array}$$

2. $X \leftrightarrow (X \wedge \top)$ bizonyítása üres feltételista mellett. Megjegyzés: $A \leftrightarrow B = (A \supset B) \wedge (B \supset A)$ miatt a feladat tulajdonképpen $(X \supset (X \wedge \top)) \wedge ((X \wedge \top) \supset X)$

$$\begin{array}{c}
\frac{}{\cdot, X \ni X} \quad (8.3) \\
\frac{}{\cdot, X \vdash X} \quad (8.5) \\
\frac{}{\cdot, X \vdash (X \wedge \top)} \quad (8.8) \\
\frac{}{\cdot \vdash X \supset (X \wedge \top)} \quad (8.14) \\
\frac{}{\cdot \vdash (X \supset (X \wedge \top)) \wedge ((X \wedge \top) \supset X)} \quad (8.8) \\
\frac{}{\cdot, (X \wedge \top) \ni X \wedge \top} \quad (8.3) \\
\frac{}{\cdot, (X \wedge \top) \vdash X \wedge \top} \quad (8.5) \\
\frac{}{\cdot, (X \wedge \top) \vdash X} \quad (8.9) \\
\frac{}{\cdot \vdash ((X \wedge \top) \supset X)} \quad (8.14)
\end{array}$$

8.2. feladat.

8.3. feladat.

8.4. feladat.

9.1. feladat.

9.2. feladat.

$\lambda^{\text{Nat}} y. \lambda^{\text{Nat}} z. \text{rec zero } (x. \text{plus } x z) y$

9.3. feladat.

9.4. feladat.

9.5. feladat.

9.6. feladat.

10.1. feladat.

$$\begin{array}{c}
\frac{}{\alpha. \text{Unit poly}} \quad 10.2 \quad \frac{}{\alpha. \alpha \text{ poly}} \quad 10.1 \quad \frac{}{\alpha. \alpha \text{ poly}} \quad 10.1 \quad \frac{}{\alpha. \alpha \text{ poly}} \quad 10.1 \\
\frac{}{\alpha. \text{Unit} \times \alpha \text{ poly}} \quad 10.3 \quad \frac{}{\alpha. \alpha \times \alpha \text{ poly}} \quad 10.5 \\
\frac{}{\alpha. \text{Empty poly}} \quad 10.4 \quad \frac{}{\alpha. (\text{Unit} \times \alpha) + \alpha \times \alpha \text{ poly}} \quad 10.5 \\
\frac{}{\alpha. (\text{Empty} + ((\text{Unit} \times \alpha) + \alpha \times \alpha) \text{ poly})} \quad 10.5
\end{array}$$

10.2. feladat.

$\text{Empty} + ((\text{Unit} \times (\text{Nat} + \text{Bool})) + (\text{Nat} + \text{Bool}) \times (\text{Nat} + \text{Bool}))$

10.3. feladat.

Ehhez a feladathoz a következő szabályok szükségesek:

$$\overline{\alpha.\text{Bool poly}}$$

illetve

$$\overline{\text{map}^{\alpha.\text{Bool}} (x'.t'') t \mapsto t} \quad (*)$$

megoldás:

$$\begin{array}{ll}
& \text{map}^{\alpha.\text{Unit}+(\text{Bool} \times \alpha)} (x'.\text{suc } x') (\text{inj}_2 \langle \text{true}, t \rangle) \\
\frac{10.12}{\mapsto} & \text{case } (\text{inj}_2 \langle \text{true}, t \rangle) \\
& (x_1.\text{inj}_1 (\text{map}^{\alpha.\text{Unit}} (x'.\text{suc } x') x_1)) \\
& (x_2.\text{inj}_2 (\text{map}^{\alpha.\text{Bool} \times \alpha} (x'.\text{suc } x') x_2)) \\
\frac{7.14}{\mapsto} & \text{inj}_2 (\text{map}^{\alpha.\text{Bool} \times \alpha} (x'.\text{suc } x') \langle \text{true}, t \rangle) \\
\frac{7.11, 10.10}{\mapsto} & \text{inj}_2 \langle \text{map}^{\alpha.\text{Bool}} (x'.\text{suc } x') \text{ true}, \text{map}^{\alpha.\alpha} (x'.\text{suc } x') t \rangle \\
\frac{7.11, 6.9, (*)}{\mapsto} & \text{inj}_2 \langle \text{true}, \text{map}^{\alpha.\alpha} (x'.\text{suc } x') t \rangle \\
\frac{7.11, 6.10, 10.8}{\mapsto} & \text{inj}_2 \langle \text{true}, \text{suc } t \rangle
\end{array}$$

10.4. feladat.

10.5. feladat.

10.6. feladat.

10.7. feladat.

11.1. feladat.

11.3. feladat.

11.4. feladat.

11.5. feladat.

11.6. feladat.

11.7. feladat.

11.8. feladat.

11.9. feladat.

11.10. feladat.

11.11. feladat.

11.12. feladat.

11.13. feladat.

11.14. feladat.

Tárgymutató

- ítélet, 12
- átírási reláció, 19
- átíró rendszer, 19
- érték, 19
- érték szerinti paraméterátadás, 41
- aritás, 7
- axióma, 13
- bevezető operátor, 23
- Church-kódolás, 32
- curry, 42, 51
- definiálható függvény, 60
- dekompozíció, 40
- denotációs szemantika, 15
- determináltság, 22
- elakadás, 21
- elfedés, 29
- eliminációs operátor, 23
- fő paraméter, 20
- fajta, 6
- gyengítési tulajdonság, 39
- haladás, 24
- hatáskör, 28
- helyesség, típuskikövetkeztetőé, 17
- helyettesítés, 29
- helyettesítési lemma, 39
- indukció, 8
- izomorfizmus, 51
- jól formált, 36
- környezet, 35
- kötött változó, 28
- kötés, 28
- kiértékelés, 18
- levezetés szerinti rekurzió, 14
- levezetés szerinti indukció, 15
- levezetési fa, 13
- levezetési szabály, 12
- lusta kiértékelés, 44
- magasabbrendű függvény, 43
- metaelmélet, 6
- metaváltozó, 6
- mohó kiértékelés, 44
- név szerinti paraméterátadás, 41
- nem triviális típusrendszer, 16
- objektumelmélet, 6
- operátor, 6
- parametricitás, 79
- permutációs lemma, 38
- primitív rekurzió, 57
- rekurzió, 8
- sorrendi szabály, 20, 23
- szabad változó, 28
- szintaxisvezérelt, 17
- típus, 12
- típusellenőrző, 18
- típuskikövetkeztetés, 37
- típuskikövetkeztető, 17
- típusmegőrzés, 23
- típusozási reláció, 12
- típusozható, 14
- teljesség, típuskikövetkeztetőé, 17
- uncurry, 51
- unicitás, 37

unicitás, típusrendszeré, 16

utasítás szabály, 23

utasítás szabály, 20

változó, 28

Hivatkozások

- [1] A.V. Aho, R. Sethi, and J.D. Ullman. *Compilers: Principles, Techniques, and Tools*. Addison-Wesley series in computer science and information processing. Addison-Wesley Publishing Company, 1986.
- [2] Zoltán Csörnyei. *Lambda-kalkulus. A funkcionális programozás alapjai*. Typotex, 2007.
- [3] Zoltán Csörnyei. *Fordítóprogramok. Az informatika alkalmazásai*. Typotex, 2009.
- [4] Zoltán Csörnyei. *Bevezetés a típusrendszerek elméletébe*. ELTE Eötvös Kiadó, 2012.
- [5] Robert Harper. *Practical Foundations for Programming Languages*. Cambridge University Press, New York, NY, USA, 2012.
- [6] Donald E. Knuth. Backus normal form vs. backus naur form. *Commun. ACM*, 7(12):735–736, December 1964.
- [7] Benjamin C. Pierce. *Basic Category Theory for Computer Scientists*. 1991.
- [8] Benjamin C. Pierce. *Types and Programming Languages*. The MIT Press, 1st edition, 2002.
- [9] The Univalent Foundations Program. Homotopy type theory: Univalent foundations of mathematics. Technical report, Institute for Advanced Study, 2013.
- [10] Peter Selinger. Lecture notes on the lambda calculus. *CoRR*, abs/0804.3434, 2008.
- [11] The Agda development team. Agda wiki, 2017.